Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 152 (1652) ♦ П'ятниця, 15 серпня 1997 року ♦ Ціна договірна

Сьогодні — пленарне засідання сьомої сесії Верховної Ради

За попередніми даними, на розгляд народних депутатів плановано винести ряд питань, в тому числі проаналізувати хід сільськогосподарських робіт. Адже, як засвідчила прес-конференція голови Комітету з питань агропромислового комлексу, земельних ресурсів та соціального розвитку села Анатолія Даниленка, народні обранці працювали в комітетах і округах, аналізували роботу народногосподарського комплексу і готові запропонувати рецепти лікування економічних «болячок».

Водночас планується уточнити порядок роботи Верховної Ради 28—29 серпня. Попередньо до порядку денного на ці дні внесено законопроект про вибори народних депутатів, а також проект змін і доповнень до Конституції України. Не виключено, що попередні плани пленарного засідання буде дещо підкориговано.

День незалежності

Хроніка новосіль

Полтава. 10-поверховий житловий будинок загальною площею майже 6,4 тисячі квадратних метрів введено в експлуатацію у новому мікрорайоні Сади. Поліпшаться житлові умови 120 сімей. Серед новоселів — інваліди війни, «чорнобильці», багатодітні сім'ї, військовослужбовці та інші. А загалом до кінця року в місті передбачено ввести в експлуатацію ще 11 будинків загальною площею майже 50 тисяч кв. метрів.

(Закінчення на 2-й стор.).

Безробіття — це реальність

Протягом січня — липня 1997 року на обліку в державній службі зайнятості перебувало близько 1 млн. чоловік. Це в 1,7 раза більше, аніж за аналогічний період минулого року.

Разом з різким зростанням пропозиції робочої сили постійно знижується попит на неї. Торік на кожне вільне робоче місце претендували 2 людини, на 1 січня 1997 року — 11.

Ця безрадісна картина була б ще сумніша, якби підрахувати всіх неврахованих безробітних, котрі щодня торгують на базарах, у переходах, електричках...

Напрошується, однак, риторичне запитання: а чи краще тим, хто не вважається безробітним, проте місяцями, а то й роками не отримує за свою працю ні копійки?

Добрий жест окупиться сторицею

Процес розбудови української державності супроводжують численні суспільно-політичні та соціально-економічні реформи. Однією із життєво важливих є для України реформа освіти, зокрема вищої школи. Яскравим прикладом цього є хоча б прийняття нового Закону «Про освіту». Але, на жаль, складна економічна ситуація у країні далася взнаки і в цій галузі.

(Закінчення на 4-й стор.).

Робочий відпочинок

Намір розширювати міждержавні україно-узбецькі відносини підтвердили президенти Леонід Кучма та Іслам Карімов. Їхня зустріч відбулася напередодні від'їзду президента Узбекистану з Криму, де він відпочивав.

Леонід Кучма та Іслам Карімов конкретизували окремі двосторонні домовленості, зокрема з питань енергетики, а також про поставки до України узбецької бавовни.

Врожай-97

Коровай дорідніший за торішній. Виграє сільгоспвиробник?..

Хлібна епопея справді затягнулася. Аграрники впорали лише третину посівних площ. Якщо торік на аналогічний період південь уже справляв обжинки, то нині лише у двох областях — Херсонській та Одеській —закінчилася зернова кампанія.

(Закінчення на 2-й стор.).

Лист на першу сторінку

Чого вчите, батьки?

Недавно у військовій частині А1112, що розташована в Пирятині, воїни святкували день складання військової присяги на вірність народові України та День молоді. Батьки й матері, брати й сестри, кохані і друзі з'їхалися сюди, щоб привітати найдорожчих для себе людей.

Але, на жаль, деякі з них приїхали зі своїм уявленням про свято і з відповідними «презентами». Батьки військовослужбовців Смирнова, Пайди та Гудіна прихопили арсенал спиртних напоїв. Незважаючи на застереження, зробили «ведмежу послугу» своїм синам, які завершили свято на гауптвахті.

Головне в цій історії не те, що солдати грубо порушили військову дисципліну, а те, що організаторами «п'яного столу» були самі батьки.

І. ПЕТКУС,
командир військової частини.

Полтавська область.

З перемогою, «Динамо»!

Динамівці Києва в першому матчі попереднього раунду Ліги чемпіонів з футболу в Копенгагені здобули переконливу перемогу над датським чемпіоном — клубом «Брондбю» — 4:2.

Репортаж наших спеціальних кореспондентів про матч у Данії читайте на 14-й стор.

На знімку: киянин Олександр Хацкевич (на задньому плані) випереджає суперників.

Фото Володимира ТИМЧЕНКА (ФК «Динамо», Київ).

P.S.

○ Про свій остаточний вибір політичної організації, членом якої має намір стати, Павло Лазаренко планує офіційно заявити на сесії Верховної Ради 28 серпня.

○ Кабінет міністрів на своєму засіданні розглянув попередній проект зведеного бюджету України на 1998 рік, а також виконання бюджету в першому півріччі цього року.

○ На Іллічівській поромній переправі правоохоронці затримали ще двох підозрюваних у вбивстві редактора «Вечерней Одессы» Бориса Дерев'янка, які збиралися залишити Україну.

○ Київському заводу «Радикал» пред'явлено позов за засмічування довкілля.

○ У Севастополі внаслідок аварії на головному каналізаційному колекторі в море щодоби потрапляють 900 кубічних метрів неочищених стоків.

Врожай-97

Коровай доріднiший за торішній. Виграє сільгоспвиробник?..

(Початок на 1-й стор.).

Знову маловтішним видався збиральний сезон на кримських ланах (республіка однією з перших вивела свої комбайни у загінки). Триває він більш як місяць за оптимальних термінів 10—15 днів. Перш за все через брак техніки. Навантаження на кожен кримський комбайн становить 180 гектарів, 200 гектарів — на жатку. Позначилися погодні негаразди, дефіцит пального. Ужинок зернових в автономії за прогнозу 1,5 мільйона тонн на початку жнив нині ледь перевищив з 1 мільйон.

У цілому лани виявилися родючішими, ніж торік. Аграрники зібрали вже 15 мільйонів тонн пшениці — на 1,5 мільйона більше за ужинок-96. Варто сподіватися, більшим за торішніх 24,5 мільйона тонн буде в підсумку вал ранніх зернових і зернобобових. Польові дивіденди цих культур уже тепер перевищують 21 мільйон. І це, стверджують у Міністерстві АПК,— не межа і прогнозують: врожай зернових-97 становитиме 37—38 мільйонів. Адже кукурудзяні жнива у більшості областей поки що не розпочалися. А королева полів, як відомо, на ужинокваговита.

Не все безхмарно у справі заготівлі збіжжя в рахунок держзамовлення. Цього сезону обсяги закупівель становитимуть 4,7 мільйона тонн продовольчого зерна, 300 тисяч тонн сортового насіння. Хоча засіки заповнюються колосковими швидше, ніж торік, і до елеваторів його надійшло вже 2,8 мільйона тонн, а з контрактом остаточно розрахувалися Миколаївська та Запорізька області — 800 тисяч тонн збіжжя прийнято лише на відповідальне зберігання. Справа в тому, що це — пшениця п'ятого класу (непродовольча). А згідно з вимогами уряду стратегічний зерновий запас має формуватися із збіжжя третього класу і вище. Та от біда: якістю врожай-97, як і торік, не порадував. На питання керівництва хлібоприймальних підприємств «Чому таке неякісне зерно везете?» аграрники відповідають: «Таке вродило». Цілком вірогідно, вважають в Міністерстві АПК, незабаром в урядових кабінетах визріє постанова, за якою пшеницю п'ятого класу зарахують як здану за держзамовленням.

І ще одне питання, яке нині на слуху: якою буде ціна на зерно? Чи не станеться так, що хлібороб, доклавши великих зусиль, знов програє. Міністр АПК Юрій Карасик вважає, що за будь-якого розкладу селянин не повинен зазнавати великих грошових втрат. Нині авансована ціна пшениці третього класу становить 270 гривень за тонну, п'ятого — 214. Міністр зазначив: ясності додасть закінчення жнив, але, пообіцяв він, остаточна ціна дасть змогу товаровиробнику не тільки покрити всі витрати на вирощування і збирання зерна, а й забезпечити аграрнику певний відсоток рентабельності.

Віджнивуємо — побачимо...

Валерій ДРУЖЕНКО.

У попередньому номері «Голосу України» у матеріал «Головна увага — місцевому самоврядуванню» вкралася прикра помилка. Третій рядок у першому абзаці на стор. 2 треба читати: «... законів: про адміністративно-територіальний устрій...» і далі за текстом.

Головне Контрольно-ревізійне управління України глибоко сумує з приводу передчасної смерті заступника начальника Контрольно-ревізійного управління в Київській області

ЛИТВИНА Володимира Михайловича

і висловлює глибоке співчуття рідним та близьким покійного.

У комітетах Верховної Ради

Узяти хліб — що пуд солі з'їсти

«Україна буде з хлібом. Але соромно, що наша держава зможе забезпечувати ним тільки себе», — таку думку висловив на прес-конференції голова Комітету з питань агропромислового комплексу, земельних ресурсів і соціального розвитку села Анатолій Даниленко. Народний депутат прибув на зустріч з журналістами одразу після колегії Міністерства агропромислового комплексу. Він повідомив, що розмова на колегії йшла про розвиток біржової торгівлі в Україні.

Анатолій Даниленко цими днями побував у господарствах багатьох областей України. Знайомство з ходом збиральних робіт, урожаєм викликає у нього сум. Бур'яни і дощі різко вплинули на якість зернових, яка відповідає IV і V класу. Причина — немає добрив і гербіцидів.

Анатолій Даниленко вважає, що у державі відсутня цілеспрямована сільськогосподарська політика. І не тільки тому, що у новому складі уряду немає віцепрем'єра з питань АПК. Оскільки останніми роками на світовому ринку зростає ціна на сільськогосподарську продукцію, Україна за розумної політики могла б стати основним торговцем на світовому ринку і поповнити валютні запаси. Водночас, на його думку, немає координуючого центру щодо розвитку вітчизняної сільськогосподарської техніки. Адже і «Славутич», і «Лан», і навіть польський «Бізон», що його хочуть запустити у виробництво, — техніка двадцятирічної давнини. Ось чому Анатолій Степанович вважає, що сільськогосподарські машини, які завозять з-за кордону і проти яких «протестують» деякі лобісти, — «техніка XXI століття».

Володимир КОРОЛЮК.

День незалежності

ХРОНІКА НОВОСІЛЬ

(Початок на 1-й стор.).

Оржиця. Одразу три новосілля відсвяткували в колективному сільгосппідприємстві «Іскра», а в «Дружбі» — навіть чотири. Так в Оржицькому районі розширюють житловий фонд для потреб селян, учителів, лікарів. Загалом силами переважно підприємств «Агропрому» нині споруджують ще 73 будинки. До того ж майже всі вони будують, так би мовити, із запасом. Тобто тут передбачають облаштувати всі побутові служби, пам'ятаючи про обов'язкове зростання сімей. На газифікацію новобудов виділено майже півмільйона гривень.

Котельва. Понад 40 років тому на Троїцькому кладовищі, що поблизу селища, було споруджено цегляний пам'ятник землякам, які не повернулися з війни. Та те, що колись було гарне, почало руйнуватися. І в день 52-ї річниці Перемоги голова правління КСП «Батьківщина» Олександр Коросташов пообіцяв громаді оновити обеліск до цьогорічного Дня незалежності України. Сюди вже доставлено стелу з полірованого граніту. На ній буде викарбувано напис: «1941-45 роки. Воїнам-землякам, які загинули на фронтах Великої Вітчизняної війни». А ще віршовані рядки: «Пам'ятаймо, у грізну годину по-геройськи вони полягли».

Григорій ГРИНЬ.

Валерій МІШУРА: нове не означає краще

Вибори

ДЕВ'ЯТЬ разів на пленарних засіданнях Верховної Ради розглядали проект закону про вибори народних депутатів України у другому читанні, однак його так і не було ухвалено. Парламент доручив комісії з розробки цього законопроекту підготувати нову його редакцію. В якому стані ця робота нині, чим новий проект відрізнятиметься від свого попередника, яка, так би мовити, стратегія і тактика проходження в парламенті нового виборчого законопроекту — про це розмова нашого оглядача з керівником погоджувальної комісії з підготовки законопроекту Валерієм МІШУРОЮ.

— Валерію Дмитровичу, час невблаганно наближає парламент до виборів. Чи готові ви подати на розгляд Верховної Ради нову редакцію проекту закону про вибори? І чи справді вона нова?

— Так, ми маємо нову редакцію проекту закону. Готували її кілька депутатів після відомого рішення Верховної Ради. Про новизну цього документа свідчить хоча б таке: починаючи з назви законопроекту, з 55 статей 30 зазнали змін. Але нова редакція виявилася набагато гіршою, ніж та, яку ми подавали на розгляд парламенту.

— Що означає «гіршою», в чому це виражається, на вашу думку?

— Візьмімо хоча б назву законопроекту. За новою редакцією він називається так: «Про порядок виборів народних депутатів України». Це вужча і конкретніша назва, ніж була досі. До переліку суб'єктів виборчого процесу внесено усіх тих, хто був поза ним, мається на увазі виборчі об'єднання громадян, громадські організації, національні меншини. Конституція прямо цього не вимагає, але в статті 36 зазначено, що громадяни України мають право на свободу об'єднання у політичні партії та громадські організації для здійснення і захисту своїх прав і свобод та задоволення політичних, економічних та інших інтересів... Але щодо участі у виборах, то в частині другій цієї ж статті йдеться лише про партії.

— Чи не вноситиметься поправка до самої Конституції, щоб і громадським організаціям надати право брати участь у виборах?

— Ні, ми відмовилися від цього. На нашу думку, громадські організації не є суб'єктами політичного процесу. Процес політичного структурування суспільства — це лише прерогатива партій. А об'єднання до виборів сприяють тому, що втрачається політична відповідальність: обрали депутата, і він нікому не підпорядкований — ні об'єднанню, бо воно розпадеться, ні виборцям.

У новій редакції законопроекту знято норму про грошову заставу. Депутат Владислав Носов доводив необхідність усунення цієї норми, бо, на його думку, якщо вона залишиться, то це означатиме введення майнового цензу. А як на мене, застава — це не майновий ценз. От якби було записано, що до виборів допускаються люди, котрі мають певний рівень прибутків чи кількість майна, нерухомості тощо... Норма про заставу мала б залишитися, щоб було менше авантюр під час виборчого процесу. Інакше може статися так, що в кожному окрузі буде із сотня кандидатів. Але в новій редакції норми про заставу вже нема. Введено, на відміну від попередньої редакції, і відсоток з'явлення виборців, для того, щоб вибори вважалися такими, що відбулися. Але переконаний, що за умови добровільності виборів відсоток з'явлення не потрібно нормувати в законі. Кожна людина знає, що це її право, а не обов'язок. Якщо участь у виборах — обов'язок, то тоді має бути передбачено відповідальність за невиконання свого обов'язку. Такої відповідальності ніколи не було. І навряд чи може бути. Тому добровільність виборів передбачає, що ніякі відсотки з'явлення визначати не слід. Та в новій редакції ми поставили три відсотки.

Крім того, виписано нову статтю — про несумісність депутатського мандата з іншими видами діяльності, не передбаченими законами. А вона, мабуть, все ж таки має належати до іншого закону. Ми написали так, що всі обрані депутатами йдуть у відставку або звільняються, причому за поданням Центральної виборчої комісії. Думаю, це також не зовсім правильно.

Я назвав лише основні зміни у проекті. І вони, на мою думку, значно погіршили наш законопроект. Бо порушено його концепцію.

— Отже, ви не задоволені плодом своєї праці? То які ж ваші подальші дії, не будете ж ви агітувати проти нового виборчого закону?

— Ні, звичайно, але на засіданні комісії, де розглядалися ці поправки, ми одностайно вирішили подавати ту редакцію законопроекту, яку підготували раніше й яку ухвалили в першому читанні.

— А якщо Верховна Рада вже вдесяте не ухвалить законопроект у другому читанні, які ваші подальші дії?

— Ми запропонуємо нову редакцію, звичайно. У нас немає іншого виходу. Але якщо й нова редакція проходитиме так, як попередня, то до березня наступного року ми прийдемо без закону. А поправки до старого, тобто чинного нині, закону не дадуть нічого хорошого для суспільства.

— А чи усунуто в новій редакції виборчого закону право громадянина висуватися одночасно за партійним списком у багатомандатному окрузі і в одномандатному?

— Ні, це залишилося. Кажуть, що це, мовляв, не рівні умови. Але партії не мають жодних переваг. Їх мають ті, хто йде поза партією, бо партія має лише 225 мандатів. А позапартійний громадянин має подвоєний шанс: 225 у партії і 225 — у мажоритарних округах. Причому по одномандатному округу він може і сам висуватися, і партія його може висунути.

— Чому, на ваш погляд, розроблений погоджувальною комісією законопроект Верховна Рада все ж таки не приймає?

— Усе суспільство, як і парламент, роздирається суперечностями. Так і парламент. Є п'ять точок зору, котрі вже сформувалися у ньому: продовжити повноваження і не проводити вибори, бо, мовляв, ми вже маємо професійні навички тощо. Інша точка зору: проводити вибори не всіх депутатів, а лише на тих округах, депутати від яких суміщають депутатську діяльність з іншими посадами і які не склали присягу. Це десь приблизно 100 — 150 округів. Нехай, мовляв, вибори в них проводяться тільки за партійними списками. Своєрідне тренування... Тобто йдеться про ротацію парламенту. Третя точка зору полягає в тому, щоб проводити вибори за змішаною системою. Четверта — вибори мають відбутися за старою мажоритарною системою. П'ята — проводити вибори лише за пропорційною системою. Це основні позиції депутатського загалу. Але найбільше прихильників має змішана система. Йдеться лише про пропорцію — 50 на 50 чи 30 на 70 тощо.

Ми підраховували, якби в залі було 360 депутатів, 226 — проект набрав би... Але є чимало інших причин. Вважають, що переможуть на виборах ліві. Крім того, наш законопроект вибиває стільця з-під мафіозних структур, бо купувати округи буде складніше.

— Але ж ви в альянсі, скажімо, з Рухом у розробці нового закону... Вони також вважають, що близькі до перемоги на парламентських виборах?

— Так, Рух набере певний відсоток голосів, але не переможе на цих виборах. У нас були відверті розмови. І ми дійшли такого висновку: нехай хто завгодно переможе, але треба, щоб суспільство було структуроване, щоб та політична сила, котра візьме на виборах більшість голосів виборців і мандатів у парламенті, відповідала за становище в Україні. Ось це і є мета нового підходу до формування парламенту.

Інтерв'ю вела Світлана ПИСАРЕНКО.

Чи отримають «нові росіяни» контроль над ринком нафтопродуктів України?

До окремих аспектів енергетичної й національної безпеки Української держави

Безпека держави — категорія універсальна і постійна. Як один з найважливіших елементів зовнішньої і внутрішньої політики вона притаманна будь-якій державі на будь-якій стадії розвитку, оскільки в кінцевому підсумку покликана забезпечити головне — безпеку суспільства.

Особливо актуальні питання національної та державної безпеки у перші роки існування кожної держави, бо як людина в перші місяці й роки свого життя повинна зрозуміти й опанувати притаманні особистості навички і вміння, так і новонароджена держава і народ, який став державним, у перші роки свого становлення покликані усвідомити, сформувати і здійснити цілий ряд принципів і функцій, спрямованих на недопущення монопольної залежності від якогось одного фактора (внутрішнього чи зовнішнього).

І цей процес, оскільки він завжди персоніфікований в думках і вчинках конкретних людей, не вільний від протиріч і помилок (досконалий лише Бог), і тому в перші роки становлення держави практична площина політики національної безпеки полягає в тому, щоб уникнути помилок фатальних.

Оскільки в масштабі історичного годинника шість років (сьогоднішній вік другої незалежності Української держави в XX сторіччі) для держави порівнювані з першими тижнями життя людини, то можна констатувати, що ми, держава і народ України, перебуваємо на стадії усвідомлення формул національної безпеки держави Україна.

Одним із найважливіших аспектів нашої національної безпеки є енергетична безпека та безпека внутрішнього ринку енергоносіїв.

Це зумовлено гіперболізованою поточною залежністю України від ринків продажу нафти і газу Російської Федерації, а також процесом первинного формування внутріукраїнського енергетичного ринку, який в умовах трансформації нашої економіки від державної, з переобтяженням навантажень, не властивих для держави, до ринкової, при всіх номенклатурних викривленнях, характерних для періоду первісного перерозподілу загальнонародної власності в приватну, так чи інакше суперечливо формується на принципі приватної власності, що несе в собі загрозу формування внутрішнього національного ринку під контролем (через право власності) інших країн.

Не можна не відзначити, що наявність права власності нерезидента країни (іноземної фірми, читай: іноземного власника) на частину чи частку економічного сегмента будь-якої держави явище нормальне і цивілізоване. В економічних теоріях і в економічній практиці воно означене як присутність іноземного капіталу на національному ринку (так, японські фірми володіють заводами в Америці чи цілими кварталами в Нью-Йорку). Відштовхуючись від цього явища в його позитивних аспектах, можна і потрібно говорити і про індекси привабливості для інвестицій національного ринку будь-якої країни, і про індекси ризикованості в оцінці міжнародних фінансових інституцій кожної країни, можна роздумувати іще над десятками критеріїв і методологічних підходів до явища і проблеми: **національний ринок —іноземний капітал, іноземний капітал — національний ринок.**

У кінцевому підсумку ця діалектична проблема зводиться до однієї з первісних цеглин кожної життєвої конструкції — міри і співвідношення. Як алкоголь: стан гумору чи алкогольної інтоксикації. Як отрута змії — це ліки чи смерть князя Олега. Як вогонь — тепловий захист усього живого чи смерть на вогнищі інквізиції або в крематорії концентраційного табору.

Так і присутність іноземного капіталу. Вона завжди регульована кожною державою в практичному здійсненні зовнішньої і внутрішньої політичної функції непорушності принципу домінанти **національної безпеки — відсутність контрольного моменту від якого-небудь одного фактора (відсутність абсолютної залежності від однієї руки).**

І тоді не проблема, а свідчення демократизму і торжества принципу свободи капіталу, що найкращий готель (хоча це завжди справа індивідуального смаку) в столиці будь-якої країни належить іноземному власнику (або контролюється ним), бо в співвідношенні сукупності всіх готельних ліжок цієї країни, можливо, найкращі ліжка цього фешенебельного готелю сягають від кількох до десятка відсотків. За межами цих відсотків може бути ще десяток відсотків, контрольованих капіталом третьої країни, ще кілька відсотків —контрольованих капіталом четвертої країни і т. д., потужним пластом п'ятдесяти відсотків, контрольованих національним капіталом, і все це розмаїття є результатом конкуренції на тлі вдало здійснюваної політики відстоювання національної безпеки і розумного протекціонізму по відношенню до національного капіталу (національного товаровиробника) в понятійних категоріях нашого перехідного періоду.

Михайло СИРОТА

Олег ІЩЕНКО

В такому алгоритмі, якого б сегменту економіки він не стосувався, **є домінанта і непорушність одного закону — рівновіддаленість і рівнозалежність від різних чинників, які перебувають між собою в протиріччі вічного інтересу більшого місця під сонцем Прибутку.**

Бо кожен ринок — це вже сама по собі цінність наявного і потенційного прибутку для кожного, хто на ньому присутній сьогодні чи може бути присутній завтра.

Політика, як і війна (хоча війна — це також політика), завжди є носієм економічного інтересу, або його експансією, чи відчаю. Найкраща перемога — це здобуття без воєнних дій **абсолютного контролю над найприбутковішим сектором економіки країни через право власності (для того, хто цього досягнув). І це абсолютна поразка для того (тієї країни), над ким (над якою) це вдалося.**

В аспекті україно-російських відносин, відносин двох великих сусідів, є чимало проблем, коріння яких сягає в десятиліття і віки. Вони різні і різновеликі в значущості, а тому складні і не одномоментні в своєму вирішенні.

Є об'єктивний інтерес двох великих народів, двох великих держав бути добрими і взаємовигідними сусідами. Так само, як є отрута спокуси для когось бути першим серед рівних або другосортним при можливості рівності.

Можна дискутувати, що тут від учорашньої величі, а що від учорашнього «чего изволите?». І в кого що.

Амбітність так само неповноцінна, як і неповноцінність. Це однаковий гріх особистості, але не народу.

Стосовно енергетичного ринку як внутрішнього і зовнішнього фактора національної безпеки нашої держави можна брати за матеріал для роздумів різні пласти україно-російських відносин: і проблему «Газтранзиту», як інтерес над прибутковим контролем монопольних транспортних магістралей в потужному потоці блакитного палива з азіатсько-європейських родовищ до західноєвропейських стилізованих камінів (в обсязі однієї третини західноєвропейського ринку); і проблему контролю над одеською «перевалкою» нафти і нафтопродуктів в так зване «далеке» із так званого «близького» зарубіжжя (кожен дядько в селі знає цю проблему — який із сусідів ближчий, близький чи далекий), наявність спокуси і відсутність волі продати на «вільному» європейському ринку газ власного видобутку, так само як і газ, **отриманий як плата за послуги з транзиту (бо при повній відсутності міжнародно-правових підстав хтось образиться і розгнівається)** і багато-багато інших. І, як кожне протиріччя, всі ці аспекти знаходять своє вираження у вчинках конкретних людей, ім'я яким легіон і ймення — політики і державні діячі.

Як у краплі води океан, цей пласт проблем найбільш яскраве і гостре вираження знайшов останнім часом у проблемі ВАТ «Лисичанськнафтооргсинтез» (раніше — Лисичанський нафтопереробний завод), де сконцентровані проблеми, що постали перед молодою державою вільного і древнього народу: власної реальної економічної незалежності **(відсутність абсолютного контролю з однієї руки)**; входження в світове співтовариство **(проблема зовнішнього кредиту, де в гордієвому вузлі намертво переплелися інтереси німецького капіталу, бюджету Італії і наших українських ветеранів одних і тих самих війн, але різних боків барикад (хай дарує нам Бог сердечну мудрість взаємопрощення і ясність розуму не платити за своїми боргами італійським пенсіонерам за рахунок наших українських за вердиктами міжнародних судів)**; встановлення рівноправних і рівнозалежних відносин з великим сусідом — **Росією.**

На ринку нафти сьогодні ми так само гіперболізовано залежні від ринку продажів російських нафтовидобувних компаній (при всьому кривому дзеркалі «оформительських» посередників в образі різноманітних офшорних і західноєвропейських компаній, де миють свої фінансові достоїнства російські нафтові барони та чиновні нувориші близького сусіда (і це така само проблема російського народу, як і проблема компрадорських чиновників у народу нашого), як і гіперболізована залежність газо- та нафтовидобувних компаній Російської Федерації від транспортних коридорів нашої країни.

Через цю призму багаторічне прагнення українських чиновників передати довічний контроль через передачу права власності на контрольний пакет акцій ВАТ «ЛиНОС» нафтово та фінансово малопотужній, хоч і з гучною назвою Транснаціональній корпорації «Російсько-українське нафтове товариство» (ТНК «РУНО») над найбільшим на Україні і в Європі Лисичанським нафтопереробним заводом не просто сумнівне, а й прямо шкідливе з точки зору як національних інтересів, так і державної безпеки України.

Розсудіть самі.

Від ринків продажу нафти Російської Федерації український ринок залежить на величину, яка дорівнює 80% наших внутрішніх потреб (посилка I).

З передачею 45% акцій статутного фонду ВАТ «ЛиНОС» у власність російській комерційній структурі ми тим самим передали б контроль над половиною обсягу внутрішнього ринку нафтопродуктів нашої країни в ті самі руки (з урахуванням географічного розміщення та технологічних можливостей Лисичанського НПЗ) (посилка II).

І тоді згідно із старою як світ наукою логікою неминучий силогізм: наявність монопольної залежності і монопольного контролю від однієї руки.

Ефект молота і ковадла для слабкої національної економіки, для далеко ще не потужної національної оборони, для Президента і уряду — в можливості політичного маневру чи політичної позиції в зовнішніх зносинах з сусідньою великою країною.

А оскільки внутрішній ринок є джерело прибутку на внутрішній території, то далі постає вплив цього фактора на вибори парламентські і президентські.

Модель театру ляльок, коли нитки малопомітні, актори за ширмою, режисери за межами театру, а ляльки гримлять посохами і б'ють себе в груди, розігруючи канцлерів короля, принцес та придворних генералів. Ляльки на складі — це лише предмети, ляльки на сцені — це вже живі образи, часом милі і симпатичні, часом гротескно величні, а часом просто смішні.

Бо аргумент «труби прокладено з півночі» у виконанні чергового мінченка від «постачу» чи «плану» — це на новоукраїнський лад відома формула геніального Остапа Сулеймана Берта Марія Бендер-бея: «Захід нам допоможе». В умовах ринкової економіки товар (а нафта це товар) іде також по трубах, **але обов'язково назустріч грошовим потокам.** І тут шанувальників Карла Маркса можна адресувати до роздумів цього авторитета про здатність капіталу навіть на злочин залежно від ступеня прибутку, а шанувальників філософії найоригінальнішого міста в світі Одеси — до формули «війна війною, а комерція комерцією».

Та обставина, що на внутрішньому українському ринку нафтопродуктів в останні два роки практично відсутня проблема наявності чи дефіциту товару (були б гроші), є безумовною демонстрацією торжества істини про нелюбов природи до вакууму і безумовним підтвердженням факту **структурованої корпоратизації між капіталом російським і нашим національним, які працюють у цьому секторі економіки (нафтовидобуток, нафтоторгівля, нафтопереробка і продаж продуктів останньої).**

Цей факт має місце в житті. З боку України, так само як і з боку Російської Федерації, це явище забезпечене внутрішньою консолідацією на фундаменті самоусвідомлення свого економічного інтересу, в руслі загальнодержавних інтересів, фінансових інституцій і підприємницьких інтересів кожної з країн.

Це вже не пагінці, а молоді, здорові, бурхливо зростаючі дерева національної економіки кожної з наших країн, і завдання держави ці національні економічні явища підтримувати, і, регулюючи через розумну податкову політику, перерозподіляти прибутки, трансформуючи їх у пенсії, заробітну плату вчителя чи офіцера нашої армії.

Не забезпечувати поставки нафти в Україну, а динамічно створювати умови (законодавчі, адміністративні, податкові, митні та інші) для розширення закупівлі українськими суб'єктами господарювання цього товару на зовнішніх ринках (в тому числі в Російській Федерації) — ось функція держави в проблематиці сьогоднішнього дня, якщо ми дійсно хочемо і здатні будувати національну економіку.

Саме в такому концептуальному підході і закладено один з алгоритмів виходу з прогресуючої економічної кризи, що трансформується в кризу соціальну (через неминучість закону наслідків), куди ми самі себе завели.

Все нове народжується в муках — це вселенський закон. Він універсальний.

В муках народжується і наша державницька свідомість, вона прогресуюче зростає в жорстокій боротьбі з свідомістю дня вчорашнього, у муках кристалізується наша державницька гідність у не менш жорстокій боротьбі з учорашнім комплексом неповноцінності і другосортності.

Об'єктивний процес історичної перспективи нашого народу величчю духу Василя Симоненка означений у могутньому духовному пострілі в віки придешні: **«Народ мій є, він множиться і діє. Ніхто не перекреслить мій народ»** і перебуває в жорстокій боротьбі з явищем, талановито окресленим великим росіянином Володимиром Висоцьким: **«Дали вчера мне свободу... Что я с ней делать буду?»**

18 липня 1997 року Верховною Радою України прийнято в поіменному голосуванні Закон України "Про проведення експерименту з управління акціями, що належать державі у відкритому акціонерному товаристві "Лисичанськнафтооргсинтез" — у запеклих політичних дискусіях стверджено політичну концепцію і конструкцію однієї з україно-російських проблем. У засобах масової інформації закон названо проукраїнським. Він і не міг народитися іншим, бо йдеться про подальшу долю заводу на території України. У своїй відкритості по відношенню до Російської Федерації ми за розумний і чесний розподіл прибутків, ми безумовно за участь реального російського капіталу в співпраці і конкуренції на ринку нашої країни.

Але за умови сповідування одного з найважливіших принципів національної і державної безпеки нашої країни і суспільства — **відсутність двосторонньої залежності від однієї руки.**

На жаль, після прийняття закону в зв'язку з проблемою ВАТ «ЛиНОС» 6 серпня 1997 року глава адміністрації Президента Євген Кушнарьов зробив заяву, що спровокувала потужну внутріполітичну дискусію (газети «День» — за 08.08.97 р., «Всеукраинские ведомости» і «Зеркало недели» — за 09.08.97 р.), різні позиції Української спілки промисловців і підприємців, Міністерства економіки, Державного комітету нафтової та газової промисловості, інших відомств щодо можливої позиції Президента України по відношенню до прийнятого закону.

Дискусія перекинулася в міжнародні засоби масової інформації — у російську «Коммерсант дейли», інформаційне агентство Рейтер, на радіо «Свобода» та інші, де на повному серйозі дискутується дилема: Президент України підтримає проукраїнську чи проросійську позицію?

Так необережний крок Євгена Кушнарьова породив ситуацію, за якою спостерігає вже світ.

На жаль, Президент скористався правом вето і повернув закон «Про проведення експерименту з управління акціями, що належать державі в акціонерному товаристві «Лисичанськнафтооргсинтез», у Верховну Раду.

Ми всі вчимося і всі помиляємось, аби лише не фатально.

Напевне, неправильно і неприпустимо будь-кому дозволяти собі декларувати майбутню позицію Президента з питань, що належать до виключної конституційної компетенції його самого.

І вже не так важливо, які мотиви таких вчинків — бажання попередньо «зв'язати» майбутню позицію Л. Кучми, душевна простота чи непомірна амбітність чиновника, який собі це дозволяє.

Бо Президент країни зв'язаний лише інтересами народу, який його обрав, і Конституцією.

Народні депутати України
Михайло СИРОТА,
керівник депутатської групи «Конституційний центр»;
Олег ІЩЕНКО,
член Міжрегіональної депутатської групи.

Добрий жест окупиться сторицею

(Початок на 1-й стор.).

Рік у рік погіршується бюджетне фінансування освіти. Якщо в 1995 році на освіту було заплановано 5,54 відсотка від ВВП, в 1996 році — 4,97 відсотка, то на 1997 рік затверджено близько 4 відсотків. Та не виконується навіть заплановане фінансування освіти. Так, згідно з даними Національного банку України, загальна сума заборгованості у виплаті заробітної плати в установах і закладах освіти становила:

на 1 вересня 1996 року — 362,3 млн. гривень, на 1 січня 1997 року — 426,1 млн. гривень, на 7 липня 1997 року — 462,4 млн. гривень.

У більшості районів Вінницької, Волинської, Івано-Франківської, Миколаївської, Одеської, Рівненської, Тернопільської, Хмельницької, Чернівецької областей та Автономної Республіки Крим зарплата вчителям не виплачувалася повною мірою 10 і більше місяців. Заборгованість у заробітній платі установам і закладам освіти, підпорядкованим безпосередньо Міністерству освіти України станом на 1.07.97 року становила 228080 тисяч гривень.

Це — страшні факти і цифри, від яких стає моторошно на душі, оскільки вони немилосердо свідчать про глибоку кризу у галузі освіти, яка в організмі держави чим далі, тим більше перетворюється на тяжкохворий орган. Найстрашніший його діагноз — це відмова життєдіяльності всіх клітин, параліч, повний і остаточний. Відомо, що занедбані хвороби часто стають невиліковними.

Здавалося б, що в такому стані, коли мета — це виживання, а не розвиток, ніщо незадатне народитися. Але наш народ уже вкотре виявляє свою життєдіяльність і силу — риси, яким дивувалася і якими захоплювалася Європа протягом багатьох віків. У той час, коли освіта фактично полишена на самовиживання, на її грунті з'являються нові паростки, назва яких — навчальні заклади недержавної форми власності.

За шість років незалежності в Україні відбулася велика кількість різноманітних дискусій і полемік з приводу приватної освіти в Україні. Зараз, коли податковий прес стає дедалі важчим, це питання особливо гостре: бути чи не бути.

На 5 квітня 1997 року в Україні діють 127 вищих закладів освіти недержавної форми власності. 92 з них здійснюють підготовку за III рівнем, 35 — за I — II рівнями. Це — 7 академій, 6 університетів, 62 інститути, 27 технікумів, 7 училищ, 18 коледжів. Кількість студентів на початок 1996/97 навчального року становила тут 8495 чоловік (у державних вузах —1487363). Загальна кількість основного персоналу недержавних вузів становить близько 10,5 тисячі, з них — 1,2 тис. докторів наук і 5,6 тис. — кандидатів наук.

Новостворені недержавні вузи далеко не однакові за характером своєї діяльності, рівнем професійності викладацького складу, рівнем підготовки спеціалістів тощо. Так, багато з них порушують умови ліцензування: перевищено ліцензовані обсяги прийому, навчальний процес здійснюється за планами і програмами, які не відповідають вимогам Міністерства освіти України, немає кваліфікаційних характеристик, не виконуються умови ліцензування щодо забезпечення навчального процесу професорсько-викладацькими кадрами відповідної кваліфікації та навчально-матеріальною базою.

Зрозуміло, що обличчя вищого навчального закладу значною мірою визначають провідні науковці і фахівці, які працюють тут, створюють наукову базу вузу і впливають на формування наукових поглядів студентської молоді. На жаль, до навчального процесу висококваліфікованих викладачів у ряді закладів залучають надто повільно, до того ж при цьому не дотримують співвідношення щодо викладачів високої кваліфікації та вимог щодо вікового цензу. Не виконуються вимоги щодо комплектування штатними викладачами в Академії муніципального управління Києва (12%), Фінансово-правовому коледжі Київського університету імені Тараса Шевченка (відсутні), Українському фінансово-економічному інституті бізнесу (25%), ВАТ «Навчального науково-виробничого центру «Укртехпрогрес» (17%), Донецькому інституті туристичного бізнесу (20%). Великим недоліком вузів недержавних форм власності є те, що 75 відсотків із них не забезпечують свої навчальні потреби власними бібліотеками.

Але, окрім недоліків, у роботі недержавних закладів вищої освіти є й свої досягнення та перемоги. Хочеться зупинитися на діяльності Харківського гуманітарного інституту «Народна українська академія». Незважаючи на свою ще коротку історію (заснований 1991 року та акредитований 1997 року), цей заклад уже сказав своє слово у галузі освіти України. Чи не найважливішим його здобутком є наказ 1997 року міністра освіти України М. З. Згуровського про затвердження теми експерименту, що провадитиметься на базі ХГІ «НУА»: «Концептуальні засади і модель безперервної інноваційної гуманітарної освіти та виховання». Підкреслимо: фінансуватиметься експеримент за рахунок коштів інституту. Це вже серйозна заявка, адже далеко не кожний недержавний заклад освіти, як і державний, в Україні наважиться на проведення такого серйозного наукового експерименту власними науковими силами і за рахунок власних коштів. Це яскраво засвідчує, що Харківський гуманітарний інститут входить до системи освіти України як носій власної концепції гуманітарної освіти і виховання, концепції, що грунтується на ідеях і принципах як давньої української педагогіки, так і потреб та вимог сучасності. Одним із головних завдань цього вузу є прагнення максимально відчути потреби доби і відгукнутися на них підготовкою спеціалістів. У ХГІ п'ять факультетів: бізнес-управління, референтів-перекладачів, соціального менеджменту, роботи з іноземними студентами, довузівської підготовки. Тут готують спеціалістів, попит на яких нині особливо високий.

У навчальному процесі ХГІ максимально зреалізовано ідею про те, що обличчя вузу представляють його провідні науковці і фахівці. Так, станом на середину 1997 року в ХГІ працювали 150 викладачів (63 відсотки штатні), з них 11 — доктори наук, професори, а це 73 відсотки, 66 — кандидати наук, доценти (44 відсотки). В інституті на основі вітчизняного і світового досвіду розроблена й успішно реалізується програма «Кадри». Вона передбачає підготовку кадрів із власних випускників, а також надання можливості викладачам підвищувати свій рівень за допомогою аспірантури, докторантури, різних форм підвищення кваліфікації.

На похвалу заслуговує стан науково-методичного забезпечення ХГІ, рівень якого набагато вищий за інші недержавні вузи, а також наближається до вимог світового рівня.

В основу організації навчального процесу покладено методику диференційованого підходу до можливостей кожного студента.

Слід зазначити, що завданням ХГІ є не тільки підготовка висококваліфікованих спеціалістів, а й формування власної наукової бази, прагнення зробити свій внесок у розвиток різних галузей української науки. Вся науково-дослідна робота інституту спрямована на досягнення головної мети —вдосконалення концепції безперервної освіти та здійснення наукового експерименту з розбудови альтернативного навчального закладу небюджетного фінансування.

У травні 1996 року Харківський гуманітарний інститут «Народна українська академія» відзначив своє п'ятиріччя, на честь чого було укладено бібліографічний покажчик видань ХГІ «НУА» — результат наявний. І ще одне: інститут має власну газету під назвою «Academia».

29 січня 1996 року Вчена рада ХГІ затвердила «Концепцію та план-прогноз розвитку ХГІ «НУА», обговорену під час дискусії викладачів, співробітників та студентів вузу в листопаді 1995 року.

Як бачимо, ХГІ «НУА» впевнено прямує в майбутнє із чітко окресленими планами і завданнями, реалізація та здійснення яких стане значним внеском у розвиток української освіти.

Здається, що все добре у житті і роботі ХГІ, але виявляється, що болюча для нього, як і багатьох інших, проблема податкового тиску. Неймовірно, але факт: Україна сьогодні є мало не єдиною державою у світі, в якій надання освіти в закладах, оснований на недержавних формах власності, обкладається податком на прибуток. А це дуже гальмує розвиток і діяльність подібних вузів, не дає дихати їм на повні груди, вільно працювати на благо України.

У добу Гетьманщини в Україні надзвичайно сильні і впливові були традиції меценатства, особливо у галузях освіти та культури. Може, і наша держава зробила хоча б кілька меценатських жестів, щоб позбавити навчальні заклади недержавної форми власності важких і часто непосильних податків і відкрити таким чином їм широкий і щасливий шлях у майбутнє.

Валентина ГОШОВСЬКА,
народний депутат України,
професор.

Реформи — справи не однієї ночі

УЖГОРОД, найменший обласний центр в Україні з більш як 100 тисячами мешканців, має декілька особливостей. З одного боку, це древнє місто із понад 1000-річною історією, з другого, — вічно молоде, адже більше половини його населення становить молодь. І, нарешті, ще одне: тут чи не саме молоде керівництво. Про специфіку сучасного стану Ужгорода — в розмові нашого кореспондента з міським головою Сергієм РАТУШНЯКОМ.

— Визначально, що це історичне місто пережило багато соціально-політичних формацій, і таки вижило. А його сучасною особливістю є те, що вже закінчено велику економічну акцію — масову малу приватизацію, тобто заплановану реструктуризацію економіки. Оскільки ми втратили традиційні надходження до бюджету, ступили на шлях нових ринкових відносин — створення нових технологій, виробництв, передусім торговельносервісної мережі. Це дало можливість так збалансувати бюджет міста, що на сьогодні ні на один день не затримуємо зарплати бюджетним працівникам — учителям, лікарям, безкоштовно харчуємо школярів. Щоправда, дещо не вистачає коштів на комунальне господарство. Однак за нинішніх скрутних часів навіть міста-гіганти не можуть похвастатися такими досягненнями.

— Декілька років тому виникла ідея створення вільної економічної зони в Закарпатті, однак останнім часом вона дещо пішла на спад. Чи не вбачаєте ви можливість надання статусу вільної зони частині регіону чи, скажімо, одному місту Ужгороду?

— Я читав матеріали, які готувалися до розгляду в Верховній Раді про входження всього Закарпаття до вільної економічної зони. На мій погляд, там не було нічого подібного до економічного відособлення, йшлося лише про узурпацію влади. Такі розмови вже тривають десять років, але, як кажуть, ще не висипано ані десяти відер піску. Ніхто ще не бачив обгрунтованого проекту ВЕЗ. Три роки назад я давав макроекономічне обгрунтування, що це неможливо створити лише за наші кошти. Щодо Ужгорода, я був би дуже радий шансу і спромозі утворити тут нове цивілізоване об'єднання певного напряму промисловості. Гадаю, за 5—6 років, завдяки особливості прикордонного регіону, тут можна було б створити своєрідний український Гонконг. Однак це малоймовірно з політичних міркувань.

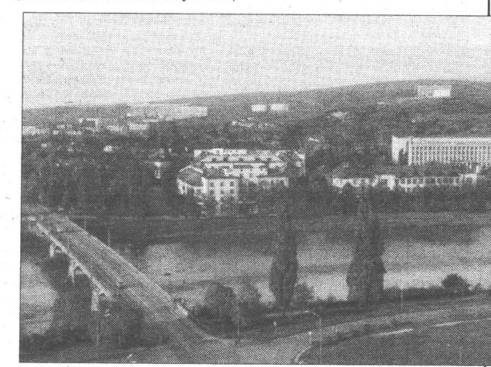
Хоча нині, напередодні нових виборів, ідея вільної економічної зони буде бумерангом, який битиме по тих «батьках» області, які її пропагували. Вже минуло 10 років і треба відповідати за свої слова.

— За останні роки в Ужгороді закрилося багато заводів. Яким ви бачите вихід із цієї кризи? Чи можливо в місті нарощування нових галузей виробництва, чи його переорієнтація?

— Справді, в обласному центрі вже закрилися практично всі великі підприємства. Однак створено два нові, 53 фірми, включаючи 22 виробництва, банки, транспортні й будівельні компанії. А це — нові технології та робочі місця. При хронічно дотаційній області— Ужгород не дотаційне місто. Ми наповнюємо бюджет, і навіть більше: споживаємо лише 42% з тих коштів, що заробляємо. Сьогодні у нас на сучасному європейському рівні виготовляють багато харчових продуктів, які виробляють переважно з вітчизняної сировини. Це маргарини, кетчупи, одяг, безалкогольні та алкогольні напої, ковбаси, хлібобулочні вироби.

— Однак чи існує досі в місті вельми гостра для всього краю проблема зайнятості?

— Безумовно, але менша, ніж у області. За ніч можна прийняти Конституцію, однак, щоб поновлювати виробництво, потрібні довгі роки праці. Нові робочі місця не з'являться, якщо не буде перепрофільовано і реанімовано старе, за що нині й беремося. На сьогодні в Ужгороді діє вже більш як 50 підприємств, які виробляють продукцію, що користується попитом і має збут. Так, це малий і середній бізнес, адже в такому місті не може бути великого бізнесу.

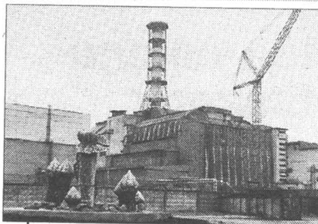

— З ваших слів відчувається певний дисонанс між керівництвом міста й області. Чи не шкодить це всьому регіону?

— Дисонанс є, але не опозиція. Я не пам'ятаю, щоб мені пропонували конструктивну співпрацю. Мова йшла лише про те, що не чіпатиму їхнього політичного олімпу. А сам вважаю, що єдиний шлях до стабілізації економіки — це розвивати бізнес.

Розмовляла
Юліана ШЕВЧУК.
Київ—Ужгород.

Незагойна рана — Чорнобиль

КОЛИ мені доводиться зустрічатися з мешканцями сіл 30-кілометрової зони ЧАЕС, неодмінно чую сакраментальне запитання: «А чи довго існуватиме зона навколо атомної станції?»

Забезпечення екологічної безпеки і дотримання екологічної рівноваги на території України, подолання наслідків Чорнобильської катастрофи — катастрофи планетарного масштабу, збереження генофонду українського народу є обов'язком держави.

Конституція України, ст. 16.

І справді, для мешканців сіл Рудні-Іллінецької, Іллінців, Паришева, Опачичів, Ладижичів та інших, де впродовж усіх років після 26 квітня 1986 року проживають люди, це запитання виняткової важливості. Їм дуже й дуже хочеться, щоб їх дорогий серцю поліський край очистився від смертельних радіонуклідів, щоби вони могли, як і колись, насолоджуватися красою та дарами лісів, рибалити на чарівних озерах та швидкоплинних ріках, щоб могли жити без тривоги в серцях та страху в очах. Але життя стало хистким та непевним. Анатомія страшної катастрофи ще не повністю усвідомлена не лише тими, хто мешкає у 30-кілометровій зоні ЧАЕС та навколо неї, гадаю, й учені ще не знайшли рятівного круга, який вселив надію хоча б на віддалений порятунок від радіоактивного смерчу. Але, попри надто сумний тон цих рядків, усі, чиє життя переплелося з наслідками Чорнобильської катастрофи, виношують у душах та серцях надію на те, що прийде той благословенний час, коли відступить атомна біда. А поки що... Поки що живемо, як уміємо.

Скажімо, відселення людей з 30-кілометрової зони ЧАЕС розпочато у травні 1986 року, але й досі його не завершили. І дуже прикро й незатишно від того, що обділеними насамперед залишаються найбідніші або престарілі самотні люди. Їх роками «годують сніданками» про швидке відселення. Коли приходить довгождане відселення й поліщуки оселяються на новому місці, знову ж таки замість того, щоб радіти, впадають у відчай. Чому? Для цього годі прочитати листа, що його мені надіслали двадцять сім сімей, які проживали у Поліському районі, а тепер отримали житло у чистому від радіонуклідів районі.

«Ми тепер проживаємо в м. Ржищеві Кагарлицького району.

Так розпорядилася доля. Але ми завжди думаємо, не забуваємо про наш край лісів, лугів, чистої води, ліків з Божої аптеки. Про все наше життя на Поліссі не напишеш. Та й часу не будемо забирати. А звертаємося ось чому. Отримали ми будинки, біля яких дуже багато роботи. Адже будівельники чи то не вміли, чи то не хотіли якісно будувати. Бо ж не їм тут жити. Маємо в житлах каналізацію, а води нема. Забули, бачте, звести водонапірну башту. Терпимо.

А тут і невиплата пенсій. Як живемо ми в місті без пенсій, один Бог знає.

Жили ми до Чорнобильської катастрофи, як і всі нормальні люди. А тепер ось поневіряємося. Так не може далі тривати. Невже Президенту, уряду та й Верховній Раді невідомо, що ми на самому краю не лише злиднів, а й зневіри?»

Часто-густо життєві проблеми людей, відселених із районів, що потерпіли внаслідок атомної катастрофи, виникають не тому, що нині в Україні правовий вакуум щодо захисту цієї категорії громадян. Через нерозпорядливість керівників, байдужість до турбот населення. Чиновник не знає чи не хоче знати того чи іншого закону чи постанови, прийнятих для того, щоб захищати людей.

«Я працюю в ПМК-24 «Броварисільбуд», — пише І. М. Бобренко. — Раніше проживав у с. Діброві Поліського району. Тепер живу в с. Корніївці Баришівського району. Примусила мене звернутися до вас така справа. Належу до потерпілих другої категорії. Згідно із Законом «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» маю бути забезпечений продуктами харчування за фізіологічними нормами, але з квітня поточного року грошову компенсацію на продукти не одержував. Коли я звернувся до начальника ПМК-24, він відповів, що зазначені гроші використано на інші потреби. З цього приводу звертався у відділ захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи Баришівської райдержадміністрації, та безрезультатно.

Прошу вас, допоможіть вирішити це питання. Працюю різноробом, хворію на цукровий діабет. Дружина тепер удома з немовлям».

До аварії на ЧАЕС у Поліському районі Київської області був 61 населений пункт. Після атомної катастрофи 30 населених пунктів і серед них два селища (Поліське та Вільча) виявилися в зоні безумовного (обов'язкового) відселення. Нині завершується відселення мешканців з цих населених пунктів. Повільно, але завершується.

І саме тепер, як ніколи, гостро постала проблема майбутнього людей, які залишилися проживати у зменшеному районі. Практично всі дев'ять КСП, які тут діють, опинилися в найжахливішому становищі на самісінькій мілині. Піднятися з неї або хоча б як-небудь зіп'ятися без допомоги держави вони не мають анінайменшої змоги. У перші роки після аварії на ЧАЕС було достатньо розмов про перепрофілювання сільськогосподарського виробництва на всіх владних рівнях від району до Києва. Тепер же не те що про перепрофілювання, а й про розмови ті забуто. Однак у районі зосталося трохи більше семи тисяч чоловік і з них відсотків сімдесят — пенсіонери, які по кілька місяців не отримують пенсії. На моє звернення до облдержадміністрації стосовно погашення заборгованості щодо виплати пенсій мешканцям Поліського району надійшла відповідь: **«У зв'язку з обмеженим надходженням доходів до власного бюджету та необхідністю рівномірного погашення заборгованості в інших районах та установах обласної комунальної власності в даний час не має можливості виділити Поліському району кошти цільовим призначенням.**

Питання погашення заборгованості працівникам соціальної сфери Поліського району буде вирішуватися в межах наявних доходів обласного бюджету в міру їх надходження».

Але життя триває. І не можна сидіти склавши руки. Треба жити, а, точніше, виживати. Та легко сказати —виживати. Сільськогосподарської техніки нема. А для наявної немає запасних частин, щоб ремонтувати. Гостра проблема з придбанням пального та мастил. Держава досі не компенсувала району збитки, завдані атомною бідою.

Як відомо, нині центр Поліського району перенесено з селища Поліського, з якого завершується відселення мешканців, у село Красятичі. Так би мовити, цілком нормальне явище. Але у новому райцентрі безліч проблем. Найперша — зведення житла для людей, спорудження та облаштування адміністративних приміщень. Для цього потрібні гроші. А де їх узяти? Район, м'яко кажучи, давно і надовго — доліщиць. Обласні та вищі владні структури відхрещуються від турбот поліщуків обома руками: нема грошей. Як на мою думку, поліщуки праві, коли кажуть під час зустрічей, що вони залишилися за бортом. «Але ж не ми того клятого реактора на четвертому блоці зруйнували. Не ми. Чому ж маємо страждати саме ми та наші діти?» Хто заперечить? Ясно, що ніхто. Але держава ухилилася від проблем поліщуків.

Попри всілякі труднощі, в усі часи владарювала на Вкраїні толока. Свята справа. Принагідно зазначу, що саме та толока допомогла звести й місто Славутич. Чому б, скажімо, зважаючи на повсюдну скруту, не організувати впорядкування райцентру в Красятичах також у такий спосіб?!

У народі кажуть: де тонко, там і рветься. Дуже тонко нині в нашій державі. Але це не означає, що треба опускати руки. Далебі ні. Але як жити далі 380 сім'ям у селищі Лісовому?

ДОВІДКА. У 1987 році із тимчасових конструкцій «Майстер», «Бранденбург», «Енерготехпром» та «Зруп» було споруджено селище Лісове поблизу майбутнього Славутича для тимчасового розселення будівельників на час зведення міста, тобто до 1991 року.

Після завершення будівництва селища його мешканці мали переселитися до Славутича. Але доля розпорядилася по-іншому. Досі в Лісовому мешкають 1459 громадян, і в тому числі 490 дітей та 143 самотніх громадянина.

Будівлі зі згаданих конструкцій розраховані на сім років, тобто морально застарілі. У селищі —антисанітарія. Його мешканці на межі відчаю. Наступна зима буде не просто випробуванням для них, а жорстокою соціальною несправедливістю.

Проблема ця настільки життєво важлива, що для того, аби її швидше розв'язати, звернувся через Верховну Раду до Президента України Леоніда Кучми.

На початку липня одержав відповідь:

«Розглянувши Ваше звернення до Президента України з приводу відселення жителів с. Лісове, яке відноситься до міста Славутич, повідомляємо.

Підтримуючи ваше клопотання, облдержадміністрація звернулася до Міністерства України з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи з проханням передбачити на 1997 рік фінансування будівництва житлового будинку для мешканців с. Лісове.

У разі виділення коштів на ці цілі порушене вами питання буде вирішено».

Наведена відповідь така округла, що назвати її оптимістичною і рот не розкривається. Вона наче відома притча про батька й сина, коли син каже: «Або ви батьку приготуйте обід, а я ще трохи посплю, або я ще трохи посплю, а ви готуйте обід».

І в Поліському, і в Іванківському, і в Народицькому, і в Чернігівському районах на територіях, що їх віднесено до зони гарантованого добровільного відселення та до зони посиленого радіоекологічного контролю, заборонено використовувати воду з колодязів для пиття та приготування їжі. Саме тому тут частково здійснено водопостачання з артезіанських свердловин. Не було б аварії на ЧАЕС, люди, як і завше, користувалися б колодязною водою: адже у кожному селянському дворі поліщуків є колодязь. Тобто вода була безплатна. Тепер же за воду, яка надходить з водомережі, потрібно платити. Чим?! У селах люди два роки не одержують зарплату. Саме тому й звертався я до Президента щодо фінансування водопостачання населених пунктів Іванківського та Поліського районів за рахунок держбюджету. Відповідь на депутатський запит надійшла. Квінтесенція її вмістилася у трьох останніх абзацах, а саме: **«Враховуючи викладене і те, що прийнятим Верховною Радою України Законом «Про державний бюджет України на 1997 рік» видатки на покриття витрат з водопостачання населення зазначених регіонів не передбачено, підтримати прохання народного депутата України І. З. Кірімова немає змоги.**

Питання водопостачання та сплати за подачу води може бути вирішено Київською облдержадміністрацією, виходячи із можливостей бюджету.

У зв'язку з цим Кабінет міністрів України доручив Київській облдержадміністрації розглянути та у разі можливості вирішити це питання.

З повагою, віце-прем'єр-міністр М. Зубець».

Принагідно зазначу, що нема такого дня, щоб у 30-кілометровій зоні ЧАЕС, на ЧАЕС, у Славутичі не перебувала яка-небудь делегація: чи то українська, чи то з-за кордону. Але, аналізуючи ці відвідини, неважко дійти висновку, що мета відвідин — це все ж не конкретна допомога людям, які мешкають майже в самісінькому епіцентрі атомної катастрофи. Кожна делегація має якусь суто свою мету поїздки. Чи не тому значна частина заходів, спрямованих на ліквідацію наслідків аварії на ЧАЕС, втискується у рамки паліативних. Саме звідси випливає їх перманентність.

Моделюючи світлу перспективу, ми віримо, що з часом минеться чорнобильське лихо. Але для цього потрібен не лише час, а й зінтегровані зусилля держави. І насамперед для подолання вкрай наелектризованої ситуації стосовно захисту потерпілих. Тим не менше, генерація напруження триває. Вона полягає і у викладених в цій статті проблемах, і у нехтуванні з боку владних структур уже виробленим правовим полем.

Нині, скажімо, здійснюється обмін посвідчень учасників ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС. На перший погляд, цілком достойна і важлива справа. Не секрет, що серед справжніх ліквідаторів є й так звані «липові». Останніх можна позбавити цього статусу й без обміну посвідчень усім учасникам ліквідації наслідків атомної біди, а вибірково. Відомо, що процес обміну цього документа потребує великих матеріальних затрат (і це при надзвичайно гострій економічній скруті в державі!). Це по-перше. По-друге, як правило, «за бортом» завше залишаються не ті, хто, так би мовити, хитрістю затесався у ліквідатори, а ті, хто, не шкодуючи сил та здоров'я, з перших днів працювали в епіцентрі атомного лиха, але чи то з неуважності своїх керівників, чи ігноруючи всілякі бюрократичні умовності, залишилися без вчасно й правильно оформлених посвідчень, записів у військовому квитку чи адекватно оплаченої виконуваної роботи, підтвердженої відомістю на зарплату.

З перших днів катастрофи мені довелося працювати у 30-кілометровій зоні, і я особисто знаю десятки людей, які виконували нелегку роботу, але (і це на той час було не дивно) керувалися не вказівками, а винятково патріотичними почуттями, знаходячи своє місце там, де було найважче і найнебезпечніше. Цей чинник не можна зневажати. Так було — і все!

Думається мені, що, обмінюючи посвідчення ліквідаторам, ті, хто на це уповноважений, мають сповідати давню лікарську заповідь: «Не зашкодь». Адже чорнобильська рана кровоточить. Щоб вона загоїлася, варто, повторюю, зінтегрувати зусилля.

Іван КІРІМОВ,
народний депутат України, голова підкомітету з питань Чорнобильської катастрофи.

Міжнародна Кадрова Академія

Міжнародна Кадрова Академія (МКА) є членом Європейської мережі національних інформаційних центрів з академічного визнання та мобільності Ради Європи/ЮНЕСКО, що об'єднує понад 50 країн Європи, а також Австралію, Канаду, Ізраїль і США.

Основними напрямами діяльності МКА як міжнародної громадської організації є: розробка та реалізація ефективних форм і методів соціальної і кадрової політики, створення наукових концепцій і моделей здійснення освітньої діяльності відповідно до міжнародних стандартів, піднесення освітнього рівня нації, презентація та захист професійних і академічних інтересів членів МКА, подолання монополізму в сфері освіти та ін. МКА об'єднує більш як 200 колективних та індивідуальних членів.

Сьогодні ми представляємо низку вищих навчальних закладів — колективних членів Міжнародної Кадрової Академії, які продовжують черговий набір студентів.

Міжрегіональна Академія управління персоналом

Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП) — найбільший недержавний вуз України і вже вісім років успішно працює у сфері освітніх послуг міжнародного рівня. Її діяльність поширюється на багато країн, у тому числі Австрію, Кіпр, Казахстан, Росію, США. Академія здійснює освітню діяльність на підставі державних ліцензій з дев'яти спеціальностей, атестована Міністерством освіти України, з правом видачі державних дипломів.

До структури МАУП входять 4 навчальні інститути, 9 факультетів, 22 кафедри, власне видавництво, редакція журналу «Персонал», кадрове агентство.

Разовий ліцензований обсяг набору студентів до академії становить 1350 осіб, а з урахуванням заочників — більш як 2500. Навчання студентів здійснюють понад 400 висококваліфікованих викладачів, 75% яких — доктори і кандидати наук, професори і доценти.

Система освіти в МАУП багатоступенева і включає ліцей, коледж, бакалаврат та магістратуру, з денною, вечірньою та заочною формами навчання. Кожний інститут, що входить до структури академії, спеціалізується в певних формах і видах вищої та післядипломної освіти.

МАУП разом з Державною академією керівних кадрів освіти створила Вищу школу менеджменту та бізнесу, яка готує молодших спеціалістів, бакалаврів, спеціалістів і магістрів у сфері економіки, менеджменту, соціології, психології.

У структурі МАУП діє Інститут професійної і післядипломної освіти, в якому навчаються й особи, які не мають вищої освіти, за спеціальностями: комерційний агент, менеджер малого бізнесу, і ті, хто має диплом технікуму або вузу («Економіка та управління збутом», «Бухоблік та аудит», «Правознавство», «Управління персоналом» та інші). За результатами атестації Академія отримала право на видачу державних дипломів про другу вищу освіту.

До складу академії входить Інститут тренінгу, що займається підготовкою кадрів на основі використання активних методів навчання, психологічного тестування, аудіо- та відеотехніки.

З самого початку своєї діяльності МАУП створила власну видавничу базу. Щороку видається близько сорока найменувань підручників та навчально-методичних посібників для забезпечення студентів.

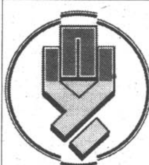
З 1991 р. МАУП видає науково-практичний журнал «Персонал» з періодичністю 6 номерів за рік.

Міжрегіональна Академія управління персоналом постійно вдосконалює форми і методи навчання, організовує зарубіжні стажування та працевлаштування своїм випускникам, відкриває нові факультети і центри, розширює міжнародні зв'язки.

Адреса: 252039, м. Київ, вул. Фрометівська, 2, МАУП.

Телефони: (044) 264-52-54, 264-10-51, 264-61-86.

Тел./факс: (044) 264-52-58.

Академія праці і соціальних відносин

Академію праці і соціальних відносин як вищий заклад освіти було створено у 1993 році на базі навчально-методичного центру Федерації профспілок України для підготовки висококваліфікованих спеціалістів у галузі ринкових відносин, організації процесу управління, правознавства, соціального партнерства тощо.

У складі академії працюють 5 факультетів. Економічний факультет готує фахівців за спеціальностями: фінанси та кредит, маркетинг; юридичний — правознавство, соціального партнерства — соціальна робота (менеджер соціальної сфери); охорона навколишнього середовища — моніторинг навколишнього середовища, прикладна екологія, радіаційна екологія. Є також факультет перепідготовки профспілкових кадрів.

В академії навчаються 820 студентів денної та дистанційної форми навчання. Їх підготовку академія проводить на підставі ліцензії Державної акредитаційної комісії України за кваліфікаційним рівнем «спеціаліст» протягом п'яти років.

Навчальний процес здійснюють викладачі 5 загальноакадемічних та 9 спеціалізованих кафедр. Тут працюють 115 викладачів, з них 1 академік, 8 докторів наук, професорів, 59 кандидатів наук, доцентів. Спецкурси читають відомі вчені, політичні діячі, профспілкові лідери, фахівці-практики, банкіри та підприємці. За останні три роки викладачами підготовлено та видано навчально-методичних посібників та іншої літератури загальним обсягом понад 200 друкованих аркушів.

Для забезпечення професійної підготовки спеціалістів створено оригінальні навчальні плани та програми. У навчальних планах усіх факультетів широко представлені інформатика та обчислювальна техніка (6 семестрів), іноземні мови (7-8 семестрів). На всіх факультетах опановують курс «Основи інформатики та обчислювальної техніки». Студенти навчаються проектувати та працювати із системами управління базами даних, інформаційно-науковими системами, комп'ютерними мережами, вивчають локальні та глобальні комп'ютерні мережі, вчаться використовувати комп'ютер у юриспруденції, кримінальній справі, маркетингу, бухоблік тощо.

Академія має сучасну матеріальну базу. Сповна укомплектовано аудиторний фонд, три сучасні комп'ютерні класи. Бібліотека навчального закладу налічує більш як 20 тис. примірників навчальної літератури.

Це свідчить про те, що тут створено всі умови для плідного оволодіння студентами основами наук.

Адреса: 252650, м. Київ, вул. Велика Окружна дорога, 3.

Тел.: (044) 266-96-57, 266-05-13.

Тел./факс: 266-50-69.

Вища школа бізнесу

Вищу школу бізнесу (ВШБ) створено 1992 року для забезпечення спеціалістами вищої кваліфікації у сфері економіки і менеджменту підприємств державного і приватного секторів Донбаського регіону, особливо Луганської області. Це недержавний вищий навчальний заклад приватної форми власності. Згідно з ліцензією Міністерства освіти України, ВШБ — вуз другого рівня акредитації.

До навчальної структури ВШБ входять три факультети: економіки, менеджменту та очно-заочний. У складі факультетів — 9 загальноосвітніх і 6 випускових кафедр.

ВШБ готує спеціалістів із таких спеціальностей: «Економіка» (спеціалізація: фінанси і кредит, облік і аудит), «Менеджмент» (спеціалізація: менеджмент у виробничій сфері, маркетинг у промисловості).

У програмах підготовки бакалаврів використовують класичну для української вищої школи методику, яка складається з теоретичного курсу, формування практичних навичок роботи та самостійної роботи студентів. При цьому особливістю навчальних планів ВШБ є те, що запроваджено додаткову професійну орієнтацію у зв'язку з практичною потребою адаптації випускників бакалаврів на робочому місці.

Значна увага приділяється вдосконаленню самостійної роботи студентів. Особливе місце в цьому процесі посідає рейтингово-модульна система контролю за знаннями студентів, що є елементом європейського виміру в реалізації програми освіти.

Багато підприємств державної і недержавної форм власності підписали договори з ВШБ на цільову підготовку спеціалістів вищої кваліфікації. Саме завдяки замовленню на освітні послуги від підприємств різних форм власності близько 70% студентів потенційно забезпечені роботою, а багато вже під час навчання працюють за фахом у різних організаціях і структурах.

Нині на чотирьох курсах і трьох факультетах займаються більш як 1200 студентів, яких навчають понад 170 викладачів, із них 6 академіків і членів-кореспондентів різних академій, 9 докторів наук, 70 кандидатів наук, що сповна забезпечує навчальний процес.

Тут створено необхідні умови для нормальної роботи і навчання студентів. Оснащення ВШБ обчислювальною технікою висуває її на одне з перших місць за цим показником серед вищих навчальних закладів.

Адреса: 349104, м. Алчевськ Луганської області, просп. Леніна, 16.

Телефон: (06442) 2-30-91.

Тел./факс: (06442) 2-03-86.

Нікопольський інститут управління, бізнесу та права

Нікопольський інститут управління, бізнесу та права (НІУБП) було створено 1992 року для забезпечення Нікопольського району Дніпропетровської області кваліфікованими спеціалістами з економічною освітою. Він став одним із перших вищих навчальних закладів України, створених на основі недержавної форми власності. НІУБП отримав ліцензію Державної акредитаційної комісії України на здійснення освітньої діяльності за третім рівнем акредитації з правом підготовки за кваліфікаційним рівнем «Спеціаліст».

Інститут розв'язує основну проблему навчання через створення широкої мережі підготовки спеціалістів різного рівня з різною базовою освітою. Передусім це підготовка із сучасних ліцензованих спеціальностей: маркетолог, менеджер виробничої сфери, економіст-бухгалтер.

До структури інституту входять факультети: іноземних мов, юридичний, економічний. Систему навчання доповнює факультет дистанційного навчання, який пропонує навчання в коледжі, бакалавраті та магістратурі, що дає змогу вести безперервний процес навчання з отриманням низки суміжних спеціальностей.

Разом з підготовкою спеціалістів високого рівня інститут готує кадри з робітничих спеціальностей: бухгалтер-оператор ЕОМ, секретар-друкарка, діловод-оператор ЕОМ із знанням бухобліку.

Нині вищу освіту у стінах НІУБП отримують близько 1300 студентів.

Навчальний процес в інституті на 9 кафедрах здійснює 121 викладач, з яких 58% мають вчені ступені та звання.

Успішно розв'язуються питання підвищення рівня кваліфікації викладацького складу: навчання в аспірантурі, захист кандидатських і докторських дисертацій, публікації у наукових виданнях, участь у конференціях і семінарах.

Інститут має одну з найновіших у місті бібліотек із сучасних економічних і правових дисциплін, фонд якої налічує близько 13000 примірників.

Матеріальна база НІУБП — це більш як 9,5 тис. кв. м навчальних площ, 3 комп'ютерні класи та 2 лінгафонні кабінети. В інституті створено власний науково-дослідний центр, бюро комп'ютерної підтримки, видавничий центр.

Адреса: 322907, м. Нікополь Дніпропетровської області, вул. К. Лібкнехта, 188.

Телефон: (05662) 1-28-91.

Факс: (05662) 1-48-71.

Таврійський інститут підприємництва та права

Таврійський інститут підприємництва та права —перший альтернативний вищий навчальний заклад у Криму — було засновано в м. Сімферополі 1991 року. Підготовка студентів тут ведеться за третім рівнем акредитації. Нині основами економіки, менеджменту, юриспруденції, економіки спорту та туризму, перекладу з іноземних мов оволодівають близько 1400 студентів. Свої спеціальності вони отримують на факультетах денної і заочної форм навчання й отримують за 4 роки ступінь бакалавра, а за 5 років — спеціаліста.

Основ наук студентів навчають майже 150 штатних викладачів, із них 40% мають учені ступені та звання.

Уже з моменту подачі документів абітурієнти знають, де і на якій посаді працюватимуть, бо всі вони приходять по закінченні інституту на заздалегідь обумовлені робочі місця. Результати навчання і практики дозволяють багатьом, ще перебуваючи на навчальній лаві, бути зарахованими до штату солідних фірм, банків і підприємств, що укладають відповідні договори з ТІПП.

ТІПП уже сьогодні називають вузом завтрашнього дня. В навчальних групах по 8—12 студентів, для кожного передбачено персональний комп'ютер останнього покоління. Лінгафонний кабінет обладнано найсучаснішою аудіо- та відеоапаратурою.

З 1 вересня 1997 року буде введено новий навчальний корпус на 2000 кв. м, завершується будівництво сучасного універсального спортивного комплексу.

ТІПП має широкі міжнародні зв'язки. Це Гейдельберзький університет (Німеччина) і Оксфордський університет (Англія), Московський інститут підприємництва та права. Встановлено тісні контакти з посольствами США, Англії, Туреччини. В ТІПП працюють американські та англійські спеціалісти у сфері макро- і мікроекономіки, на факультеті іноземних мов спеціалісти з Великобританії читають спецкурс англійської мови.

Попри те, що вуз платний, адміністрація знайшла можливість заохочувати кращих студентів, виплачуючи їм стипендію. А дітей ветеранів афганської війни, Збройних сил, із малозабезпечених сімей, а також із Чорнобильської зони або цілком звільняють від установленої плати, або вони отримують значні пільги.

Адреса: м. Сімферополь, вул. Крилова, 107.

Телефон: (0652) 27-74-07, 27-40-09.

Факс: (0652) 27-74-07.

Чи знайдеш себе в тенетах залежності?

Екологія душі

УСЕ починалося з добрих намірів: допомогти вивчити Біблію. Невдовзі до недільних велелюдних занять керівники релігійної організації додали індивідуальні — вдома під їхньою опікою. Так, у подружжя Н. з'явилося певне коло обов'язків: вивчати спеціальну літературу, готувати доповіді, складати звіти і ... дотримуватися дисципліни.

Поступово цікавість змінилася на повинність: хатні турботи, діти, батьки, робота, особисте життя відійшло на другий план. Їм доводили, що лише повна відданість справі убезпечить їх від кінця світу, що вже начебто наближається. Трактування священної книги тут звелося до максималізму: хто не з нами, той ... Це швидко збагнув семирічний син, котрий втовкмачував спантеличеній бабусі, що вона не врятується — помре, а він з батьками залишиться.

На щастя, подружжя вчасно отямилося. І пропозицію піднятися на вищий щабель — стати проповідниками, просвіщати і залучати до лав організації інших —чемно відхилили, повідомивши про свій вихід. Але «брати по вірі» не заспокоїлися, вважаючи відступників хворими. А хворому, звісно ж, потрібен лікар, себто вони. Ось і почали проводити бесіди. Було нестерпно відчувати на собі психологічний тиск тих людей, які недавно дивилися в очі так запопадливо. Дякуючи Богові, для цієї сім'ї все скінчилося благополучно. Але чи хтось підраховував, скільки людей потрапило в тенета залежності різних сект, що прикриваються ім'ям Бога? А всі біди через те, що нас 70 років тримали в духовній темряві атеїзму. І нині ми, мов сліпі кошенята, не орієнтуємося, мало того, не маємо жодного уявлення про світові релігійні течії, зокрема секти і культи.

Чим і користуються закордонні релігійні організації, які, по суті, є тоталітарними сектами, що нині надто активізували свою діяльність в Україні та в інших постсоціалістичних країнах. А саме: американські «Свідки Єгови», «Діти Божії», «Церква Христа», південнокорейська «Муністи», індійська «Товариство Свідомості Крішни», японська «АУМ Сінрикьо», шведська «Слово життя», російські «Послідовники Віссаріона», «Велике біле братство» та ін. Про це, зокрема, наголошувалося на прес-конференції, організованій київською громадською організацією «Порятунок», яку започаткувала і очолює Ганна Мулюн — колишній державний обвинувач на судовому процесі у 92-му над лідерами «Білого братства».

Кожна з таких сект, представляючи своє віровчення як єдино істинне, створила численні центри, куди втягнено вже кілька десятків тисяч людей віком від 15 до 35 років. Що ж, зазвичай, штовхає їх у секти? На думку фахівців, це — підвищена самонавіюваність, перебування у стані психологічної кризи, споконвічне прагнення знайти істину, сенс життя, самореалізуватися, зрештою, віднайти однодумців.

Учасник прес-конференції російський професор, психіатр, член «Московського комітету з врятування молоді від деструктивних культів» Юрій Поліщук констатував прагнення сект до повного контролю не лише над розумом і мисленням людини, а й над способом життя. У результаті тривалого перебування людини в секті відбувається руйнування людської особистості фізіологічно, зокрема порушення функції репродуктивних органів, у психічному плані — втрата здатності критично мислити, в розумовому —вихолощення знань, не пов'язаних із віровченням секти, у соціальному — поява ворожого ставлення до не членів секти. Механізм впливу на психіку включається під час релігійних служб (приміром, по 3 години повторюють 1700 разів хвалу Крішні), коли стан свідомості наближається до гіпнотичного. Ось тоді можна навіювати, впроваджувати так зване кодування, програмування. Недарма секти, зауважує Ю. Поліщук, озброюються власними психіатром і психологом. Давно розроблена технологія обробки свідомості призводить до зміни світогляду і орієнтирів життя. Формується психологічна залежність — сектоманія, що має багато спільного з наркоманією (ейфорія, відчуття кайфу). На жаль, від духовних наркотиків стопроцентна реабілітація неможлива, підсумовує Юрій Йосипович. Хоча без реабілітаційних центрів, які вже, до речі, створено в Росії, не обійтися.

Ці висновки ми навели не для залякування, а з тим, щоб людина замислилася. Адже, якщо йдеться про зомбування, владу над чужою психікою, то це — злочин проти усього людства.

Людмила ГРАЧ.

Концерти

Людмила Гурченко відвідає земляків

Тригодинний концерт народної артистки СРСР Людмили Гурченко стане подарунком ветеранам війни у день визволення Харкова від фашистів — 23 серпня. Концерт організовують мистецьким Клубом і фонд «Інвестиції в мистецтво» «Приватбанку», який бере на себе значну частину витрат з організації приїзду актриси.

Людмила Гурченко стане гостем Клубу знаменитих земляків, який збирається раз на рік, саме цього дня. За словами керівника фонду Юрія Тандіта, талановита уродженка Харкова погодилася приїхати навіть без підписання контракту, — повідомляє ДІНАУ.

Харків.

На теплоході музика заграла, хоча швартові ніхто й не віддавав

Фестивалі

І НІХТО нікуди не плавав. Проте підступна фестивальна доля таки попідкидала «Веселад» на своїх хвилях.

За цими штормами не встигала навіть преса. Щойно наша газета написала, що Міжнародний фестиваль української дитячої естрадної пісні вирушить у звичний водний тур, як довелося повідомити про його зрив. А саме того дня, коли ця інформація побачила світ, стало відомо: фестивалю, якому адміністрація Президента України простягнула руку допомоги, — таки бути.

Інтерес керівних кіл держави до дитячого конкурсного форуму загострився завдяки реакції журналістів на фіаско оргкоманди «Веселаду». «Наш «SOS» було почуто,— каже голова оргкомітету фестивалю, композитор Олександр Жилінський,— за це вклоняємося мас-медіа».

Із можливих в умовах катастрофи варіантів порятунку — фестиваль пливе, але з перенесенням строків, або не пливе та відбувається 6—9 серпня у Києві — зупинилися на

менш обтяжливому — другому. Тобто — на синиці в руках. До того ж заздалегідь було сплачено оренду Палацу культури «Україна», де 6-го мали зібратися на фінальний концерт лауреати.

Умить було знайдено і потрібний спонсорський гаманець. Отже, минулого тижня прикутий якорем до берега теплохід «Леся Українка» взяв на борт 55 виконавців-початківців з України, Росії, Литви, Польщі, Ізраїлю. Відкриття пройшло за традицією спокійно, «по-сімейному» — з участю начальника міського управління культури О. Биструшкіна, поета Ю. Рибчинського, співака В. Павліка та інших відомих гостей.

Конкурсантів, як завжди, диференціювали за трьома віковими категоріями: до 10, 13 і 16 років. Пісенне змагання було виснажливе і для дітей, і для журі, що вислухало дев'ять годин «чистої музики». В результаті гранпрі та статуетку-журавлика заслужила напрочуд технічна вокалістка Олена Перчук (Ізраїль) —донька відомого в нас композитора Ігоря Перчука, котрий тепер мешкає за кордоном. Перші сходинки п'єдесталу посіли: у старшій групі — Любов Тимчук з Чернівців, у середній — Анастасія Тетеря з Херсона, в молодшій — Ганна Зайцева з Донецька.

На щастя, трагедію, хоча і з моральними та матеріальними втратами, але вдалося перетворити на водевіль. А резюме О.Жилінського (принаймні для преси) й зовсім оптимістичне: «Інші фестивалі зриваються. А ми, незважаючи ні на що, перемогли». Немає сумнівів, багато хто готовий цей оптимізм розділити. Й багато кому не дає спокою одна нав'язлива думка: на п'ятому році існування «Веселад» як єдиний фестиваль такого плану заслуговує бодай на часткове, але державне фінансування.

Ольга КЛЕЙМЕНОВА.

Отакої!

І цар, і революціонер — на одній стіні

Меморіальну дошку останньому російському імператорові Миколі II встановлено на стіні колишнього будинку таврійського губернатора в Сімферополі, де тепер розміщується Республіканський інститут удосконалення вчителів. Ініціаторами виступили члени Таврійського товариства ревнителів пам'яті імператора Миколи II. Як стверджує напис на дошці «царю-мученику», в квітні 1912 року він дав тут урочистий прийом. А через 8 років у тому самому будинку вже працював «палкий революціонер» і «видатний діяч міжнародного комуністичного і робітничого руху Бела Кун». Про це свідчить меморіальна дошка, яка висить поруч із царською. Символічно, що зустрілися вони на одній стіні, бо і царя, й революціонера звуть у народі «кривавими».

Володимир ПРИТУЛА.

Сімферополь.

У номер

● *Київ*

Скільки нам коштуватиме космічна подорож?

Організація польоту українського космонавта в складі екіпажу україно-американської наукової місії «Shuttle-97» коштуватиме 12 млн. гривень (близько 6,5 млн. доларів), повідомив на зустрічі з журналістами віце-прем'єр-міністр України з питань економіки Сергій Тигипко. За словами віце-прем'єра, який очолює держкомісію з підготовки і проведення спільного польоту, навчання українського космонавта і сам політ фінансуються американською стороною. Витрати України пов'язані, насамперед, з проведенням експериментів з біоботаніки в космосі.

Проект «Shuttle-97» передбачає проведення серії спільних наукових досліджень щодо вивчення впливу космічних чинників на процеси росту і розмноження рослин.

Українським учасником польоту визначено Леоніда Каденюка.

● *Чернігів*

Редактор – у реанімації

До реанімаційного відділення обласної лікарні із черепно-мозковою травмою доставлено головного редактора обласної газети «Черниговский полдень» Костянтина Сердюка, якого жорстоко побили невідомі поблизу під'їзду будинку. Журналісти редакції вважають, що це помста за критичні публікації газети.

● *Кіровоград*

За «Джоном Діром» іде підбирач

Оригінальний пристрій для підбирання соломи після американського комбайна «Джон Дір» виготовили умільці з КСП «Гаївське» Кіровоградського району. Оскільки заокеанський агрегат не розрахований на складання в копиці пожнивних решток, а розсіває їх за собою по полю, щоб вони потім перетворилися на добрива, гаївці вирішили усунути дефект. Підбирач повністю зачищає скошений лан, а солому скиртує на корм худобі. Тепер на Кіровоградщину по креслення підбирача приїздять не лише земляки, а й механізатори з Миколаївської та Черкаської областей.

● *Сімферополь*

Борги – ваші, санаторії – наші

— Щонайменше подив викликає нещодавнє рішення Верховної Ради Криму про передачу Татарстанові кількох корпусів престижного санаторію «Форос» за борги госпрозрахункового підприємства «Кримтеплокомуненерго», — вважає народний депутат України від Ялти Ігор Франчук. За поставлений у 1993-94 роках татарський мазут нараховано значні відсотки, а реальну вартість унікального санаторного комплексу, як стверджує у місцевій пресі І. Франчук, було занижено приблизно у 20 разів. На думку народного депутата України, за постановою кримського парламенту проглядаються особисті інтереси людей, які її готували. І тут, очевидно, мусить розібратися прокуратура.

Колектив Міністерства закордонних справ України висловлює глибокі співчуття сім'ї Поляченків: батькові Юхиму Аврамовичу, матері Нінелі Іванівні, дружині Ірині Вадимівні, дочці Людмилі, — з приводу тяжкої втрати — смерті ПОЛЯЧЕНКА Бориса Юхимовича, першого секретаря Посольства України в Канаді.

Розкопки

АРХІТЕКТУРНА ЗНАХІДКА В ОЧАКОВІ

Перша україно-турецька археологічна експедиція в Очакові відкрила рахунок цікавим знахідкам. Під час розкопок на території колишньої синагоги першої половини XIX століття вчені натрапили в траншеї на залишки будівельної кладки — ймовірно, стіни перед мечеттю або самої мечеті. Керівник експедиції з Інституту археології НАН України Світлана Бєляєва, професор університету Анкари Боскурт Ерзой та їхні колеги знайшли у цій розкопці також ряд архітектурних деталей, монети, керамічний посуд, люльки для паління.

Споруда, пошук якої було розпочато на підставі архівних матеріалів, що зберігаються у Стамбулі, датована XVII-XVIII століттями. Спільні розкопки, сказала кореспондентові ДІНАУ-Укрінформу кандидат історичних наук С. Бєляєва, стали можливі після візиту Президента України Леоніда Кучми до Туреччини, де під час переговорів було досягнуто домовленостей і про культурне співробітництво між двома країнами. До речі, зв'язки між нинішніми українським Причорномор'ям і північним узбережжям Туреччини мали місце ще за античних часів, коли Ольвія, Тіра, Херсонес вели обмін з Синопою, Гераклією.

Миколаївська область.

ПОНЕДІЛОК, 18.08

УТ-1

14.57–15.57 Національна академія наук України. Електронна комп'ютерна газета «Все—всім»
16.00 УТН
16.10 Анонс
16.15 Фінансовий зріз
16.40 Аудиторія
17.10 «Ні пуху, ні пера»
17.35 Д/ф «Галич — столиця князя Данила Галицького»
18.15 Національний хіт-парад
18.20 Всеукраїнський фестиваль телерадіопрограм «Калинові острови».
18.45 Анонс
18.50 Фінансовий огляд
19.00 УТН
19.15 Саме той
19.35 Вітання на Спаса
19.50 Відеофільм «Наші в Ополі: як приборкували стихію»
20.20 Телеканал «Право»
20.40 Вечірня казка
21.00 УТН
21.30 Національний хіт-парад
21.35 Спортивний канал
23.35 Національний хіт-парад
23.40 УТН
23.50 Анонс
23.55 Фільм-вистава «Чорна Пантера та Білий Ведмідь»
01.15 КВК — концерт

УТ-2

Студія «1 + 1»

07.00 Молоджний серіал «Перші поцілунки», 231 с.
07.30 Гумористична програма «Городок»
08.00 «Найкращі цирки світу»
09.00 Юлія Меншова представляє програму «Я мріяла стати мачухою» в ток-шоу «Я — сама»

УТ-2

10.00 Телеанонс
10.05 Телефільм «Громадянин вірнопідданий»
10.40 Закон є закон
10.45 Біоритми в природі і людина. Передача 1
11.15 Х/ф «Ізгой»
12.30 Від «Перехрестя» до успіху
13.00 Закон є закон
13.15 Співає Р. Кириченко
13.45 Фільм-вистава «По модньому»
14.55 Закон є закон
15.00 Перший Президент України. Михайло Грушевський. Частина І
15.15 Перерва
17.00 Освітній канал: Інтенсив англійської мови. Урок 23. На всі руки майстер. Столярство. Рідна мова
17.55 Закон є закон

Студія «1 + 1»

18.00 Молоджний серіал «Перші поцілунки», 232 с.
18.30 Прем'єра телесеріалу «Площа Іспанії», 1 с.
19.30 ТСН: телевізійна служба новин з Аллою Мазур
20.00 Жіночі історії: підступність та кохання. Ізабель Аджані в історичній мелодрамі «Королева Марго»
22.50 ТСН: телевізійна служба новин
23.00 Світ молодіжних спокус у програмі Сергія Лисенка «Термінал»

УТ-3

«ІНТЕР»

18.45 Інтервісті.
18.55 Футбол. Збірна Росії — збірна світу.
20.30 Інформаційна програма «Час».
21.15 Фантастичний серіал «Полтергейст-2».
22.10 В. Долганов у програмі «Аспекти».
22.30 Інтерновини.
22.45 Паризькі таємниці Е. Рязанова. Філіп Нуаре.
23.25 Телевізійна патрульна служба. Ситуація.
23.35 Музичні новини.
23.50 Нічний кінозал. П. Броснан у пригодницькому фільмі «Розірваний ланцюг».
01.25 Прогноз погоди.

КДРТРК

16.10 Анонс.
16.15 Док. фільм «Шалені колеса».
16.40 Місто майбутнього.
17.10 Тема тижня. Негасне джерело.
17.40 «Самобутність». Теленарис.
17.55 Док. фільм «Шалені колеса».
18.20 За київським часом.

ТЕТ і КИЇВ

ТЕТ

07.00 Програма передач
07.05 «Атлетик-ревю»
07.40 «Дитяча програма «Антресолька»
08.00 «СІТ»
08.20 «Пісня дня» (Саша Бєліна)»

КИЇВ

08.30 Хрещатик
08.50 Що? Де? Почім?
09.00 Чорний квадрат
09.30 Х/ф «Ніжність павука»
11.00 Кіногороскоп
11.30 Сімейний альбом. Уроки англійської мови.
12.00 Музична пауза

ТЕТ

12.30 Мультфільми
12.45 «Тіві-шоп»
13.00 «Телесеріал «Каїна», 161 серія»
14.00 «Стиль від Ельзи»
14.30 «Ім'я» (Георгій Жженов)
15.30 «Це —Ми!»
16.00 «Світ Аліси»
16.20 «Десять хвилин на порожньому місці»

КИЇВ

16.30 «K. I. S. S.» — серйозно про комп'ютери
16.45 Обличчя
17.00 Х/ф «Будинок на знесення»
17.35 З місією доброї волі
18.10 Комп'ютер Х
18.25 Єралаш
18.35 Стиль життя — «The Natural Way»
19.00 Т/с «Зухвалі й вродливі»
20.00 Портрет на згадку, ч. 2
20.15 Все про податки

ТЕТ

20.30 «СІТ»
20.50 «Пісня дня» (Саша Бєліна)»
21.05 Дитяча програма «Антресолька»
21.20 «Міські новини»
21.35 Худ. фільм «Король пригод»
23.10 «Новини шоу-бізнесу»
23.35 «Крамниця стародавностей»

ICTV

06.00 «Справи закордонні». Телесеріал
07.00 Мистецький канал «Територія А». Хіт-парад
08.00 Чарівний світ Діснея: «Гуфі і його команда». Мультсеріал
08.30 Вечірні вісті (повтор)
09.00 «Даллас». Телесеріал. 215 серія
10.00 «Альф». Комедійний телесеріал
10.30 «Германова голова». Комедійний телесеріал
11.00 «Час «Ч». Військовий тележурнал
11.30 Ток-шоу «... з Ольгою»
12.00 Лего-експрес
13.00 Сутінки кав'ярень (ТК «Міст»)
13.30 Суєта сует
14.00 «Родина Барклі». Мультсеріал
14.30 «Каспер і його друзі». Мультсеріал
15.00 «Вольтрон — оборонець Всесвіту». Мультсеріал
15.30 Мистецький канал «Територія А». Хіт-парад
16.30 «Справи закордонні». Телесеріал
17.27 «Привіт, матусю». Мультсеріал
17.30 Чарівний світ Діснея: «Качині історії». Мультсеріал
17.56, 21.58, 22.56 — Миколина погода
18.00 Візит. Іспанія. ч.1, Австралія
18.30 «Ти — молодий, цей день для тебе!» ч.4
19.00 Ток-шоу «... з Ольгою»
19.26 Головні події дня (ТІА «Вікна»)
19.30 «Альф». Комедійний телесеріал
19.56, 23.57 Кліп дня від «Мюзік-Радіо 101FM»
20.00 «Германова голова». Комедійний телесеріал
20.30 «Даллас». Телесеріал. 216 серія
21.30 Вечірні вісті (ТІА «Вікна»)
22.00 «Кегні і Лейсі». Гостросюжетний телесеріал
22.50 Мистецький канал «Територія А». Хіт-парад. Лідер дня
23.00 Валентин Щербачов представляє...
23.30 MTV представляє: Hits Non Stop
00.30 MTV представляє: Музика кохання
01..28 Програма передач на завтра

ВІВТОРОК, 19.08

УТ-1

06.00 Анонс
06.05 Агромагазин
06.15 Доброго ранку, Україно!
08.45 Фінансовий огляд
08.55 Національний хіт-парад
09.00 Свічадо
09.30 Мультфільм
09.40 Телеканал «Право»
10.00 УТН
10.10 Футбол від «УТН»
10.40 І тільки музика
11.00 Канал «М». Малята»
11.30 Білий Град
12.00 Службу народу України
12.30 Авансцена. «З дитинства кут я малював»
13.00 УТН
13.10 Фільм-вистава «Чорна Пантера та Білий Ведмідь»
14.57 — 15.57 Національна академія наук України. Електронна комп'ютерна газета «Все—всім»
16.00 УТН
16.10 Анонс
16.15 Мультфільм на замовлення
16.45 Один із тисячі уроків
17.20 Своя земля
17.50 Д/ф «Батурин — столиця гетьмана Івана Мазепи
18.15 Національний хіт-парад
18.20 Всеукраїнський фестиваль телерадіопрограм «Калинові острови».
18.50 Фінансовий огляд
19.00 УТН
19.15 Саме той
19.35 Національний хіт-парад
19.40 TV — історія
20.10 І тільки музика
20.20 Телеканал «Право»
20.40 Вечірня казка
21.00 УТН
21.40 Вісник уряду
22.00 Національний хіт-парад
22.05 Х/ф «Час збирати каміння». Фільм 6
23.15 УТН
23.25 Анонс
23.30 Х/ф «Кайдашева сім'я»
00.45 CFI представляє: концерт MCM

УТ-2

Студія «1 + 1»

07.00 Молоджний серіал «Перші поцілунки», 232 с.
07.30 ТСН: телевізійна служба новин
08.00 Серіал «Пристрасті», 39 с.
09.00 Світ молодіжних спокус у програмі Сергія Лисенка «Термінал»

УТ-2

10.00 Телеанонс
10.05 Храми України. Передача 4
10.20 Закон є закон
10.25 Д/ф «Микола Вороний»
10.45 Біоритми в природі і людина. Передача 2
11.15 Фільм-вистава «Кассандра»
12.50 Т/ф «Історія Києва». Фільм 4. «На круги своя»
13.00 Закон є закон
13.05 Весь світ театру. Володимир Горянський. «Оце — Артист!»
13.35 Х/ф «Із життя Остапа Вишні»
14.55 Закон є закон
15.00 Перший Президент України. Михайло Грушевський. Частина II
17.00 Освітній канал: Інтенсив французької мови. Урок 23. Зарубіжна література. Ернест Хемінгуей. Сила життя
17.50 Прогноз погоди
17.55 Закон є закон

Студія «1 + 1»

18.00 Молоджний серіал «Перші поцілунки», 233 с.
18.30 Прем'єра телесеріалу «Площа Іспанії», 2 с.
19.30 ТСН: телевізійна служба новин з Аллою Мазур
20.00 Серіал «Пристрасті», 40 с.
21.00 Ток-шоу Миколи Вересня «Табу»
21.30 Програма «Імперія кіно» представляє Джефа Голдблюма у фільмі «Батьки й сини»
23.15 ТСН: телевізійна служба новин
23.30 Світ спортивних подій у програмі Сергія Полховського «Проспорт»

УТ-3

«ІНТЕР»

07.00 Телеранок.
08.00 Інтерновини.
08.15 Прогноз погоди.
08.20 Телевізійна патрульна служба. Ситуація.
08.30 Мелорама.
09.00 На перший погляд.
09.30 Гумористичний серіал «Полуничка». «Тисячний відвідувач».
10.00 — 18.45 Програми обласних та регіональних телекомпаній.
18.45 Інтервісті.
18.55 Серіал «Дівчина на ім'я Доля».
19.30 Вгадай мелодію.
20.00 Інформаційна програма «Час».
20.45 Вечірня казка.
20.55 А. Пригунов та В. Лановий у детективі «Падіння».
22.30 Інтерновини.
22.45 Вітражі.
23.35 Телевізійна патрульна служба. Ситуація.
23.45 Нічний кінозал. Телесеріал «Спалах». 4 серія — «Тіні з минулого».
01.15 Прогноз погоди.

КДРТРК

10.00 Анонс.
10.05 За київським часом.
10.30 Док. фільм «Шалені колеса».
17.20 Анонс.
17.25 Далекосхідні українці.
17.55 Док. фільм «Шалені колеса».
18.20 За київським часом.

ТЕТ і КИЇВ

ТЕТ

06.30 Програма передач
06.35 «СІТ»
06.55 «Пісня дня» (Руст)
07.00 «Міські новини»
07.10 «Дитяча програма «Антресолька»
07.30 «Санта-Барбара»

КИЇВ

08.30 Портрет на згадку, ч. 1
08.45 Комп'ютер Х
09.00 Т/с «Справи сімейні», с. 21

ТЕТ

09.30 «Світ електронних розваг»
10.00 Худ. фільм «Король пригод»
11.40 «Новини шоу-бізнесу»
12.15 «Крамниця стародавностей»
12.45 «Тіві-шоп»
13.00 «Телесеріал «Каєна», 162 серія»

КИЇВ

14.00 Т/с «Зухвалі й вродливі»
15.00 Сімейний альбом. Уроки англійської мови
15.30 В. Щербачов представляє
16.00 А ми самі з вусами

ТЕТ

16.30 «Посольства в Україні представляють»: Ізраїль»
17.00 Мультфільми
17.30 «СЕГА-острів»
17.50 «Тіві-шоп»
18.00 «Санта-Барбара»
18.55 Прем'єра серіалу «Історія шпіонажу»
19.50 «35 хвилин джазу»
20.30 «СІТ»
20.50 «Пісня дня» (Руст)
21.05 «Дитяча програма «Антресолька»
21.20 «Міські новини»

КИЇВ

21.30 Що? Де? Почім?
21.35 Музична пауза
21.45 Хрещатик
22.00 Х/ф «Королі жарту»
23.35 Поїхали
00.00 Комп'ютер Х
00.15 Т/с «Кобра», с.4
01.05 Привіт... завтра. L-клуб

ICTV

06.00 «Справи закордонні». Телесеріал
07.00 Мистецький канал «Територія А». Хіт-парад
07.57 Миколина погода
08.00 Чарівний світ Діснея: «Качині історії». Мультсеріал
08.30 Вечірні вісті (повтор)
09.00 «Даллас». Телесеріал. 216 серія
10.00 «Альф». Комедійний телесеріал
10.30 «Германова голова». Комедійний телесеріал
11.00 «Ти — молодий, цей день для тебе!». ч.4
11.30 Ток-шоу «... з Ольгою»
12.00 Музична програма «Хмарочос»
13.00 Природа речей. Мистецькі страждання
13.30 Сторінками фестивалю «Червона рута-97»: Гурт «Танок на майдані Конго», Марія Іванова
14.00 «Нишпорки». Мультсеріал
14.30 «Крихітка Г'ю». Мультсеріал
15.00 «Вольтрон — оборонець Всесвіту». Мультсеріал
15.30 Мистецький канал «Територія А». Хіт-парад
16.30 «Справи закордонні». Телесеріал
17.27 «Привіт, матусю». Мультсеріал
17.30 Чарівний світ Діснея: «Гуфі і його команда». Мультсеріал
17.56, 21.58, 22.56 — Миколина погода
18.00 Кіножурнал «Єралаш»
18.30 Від «Перехрестя» до успіху
19.00 Ток-шоу «... з Ольгою»
19.26 Головні події дня (ТІА «Вікна»)
19.30 «Альф». Комедійний телесеріал
19.56, 23.57 Кліп дня від «Мюзік-Радіо 101FM»
20.00 «Германова голова». Комедійний телесеріал
20.30 «Даллас». Телесеріал. 217 серія
21.30 Вечірні вісті (ТІА «Вікна»)
22.00 «Блискавка». Гостросюжетний телесеріал
22.50 Мистецький канал «Територія А». Хіт-парад. Лідер дня
23.00 Навколо футболу
23.30 MTV представляє: Hits Non Stop
00.30 MTV представляє: Музика кохання
01.28 Програма передач на завтра

СЕРЕДА, 20.08

УТ-1

06.00 Анонс
06.05 Агромагазин
06.15 Доброго ранку, Україно!
08.45 Фінансовий огляд
08.55 Національний хіт-парад
09.00 Сто чудес світу
09.15 І тільки музика
09.40 Телеканал «Право»
10.00 УТН
10.10 Нове покоління
10.55 TV — історія
11.25 Канал «М». Малята
12.00 Село і люди
12.30 Оранта
13.00 УТН
13.10 Х/ф «Час збирати каміння». Фільм 6
14.57—15.57 Національна академія наук України. Електронна комп'ютерна газета «Все—всім»
16.00 УТН
16.10 Анонс
16.15 Мигалки
16.45 Хочу стати зіркою
17.15 Усе про кіно
17.45 Д/ф «Юрій Рибчинський. Біла ворона»
18.15 Національний хіт-парад
18.20 Всеукраїнський фестиваль телерадіопрограм «Калинові острови».
18.45 Фінансовий огляд
18.55 Футбол. Чемпіонат світу. Відбірковий матч. Україна—Албанія. У перерві 19.45 — УТН
20.50 Вечірня казка
21.00 УТН
21.40 Національний хіт-парад
21.45 Х/т «Час збирати каміння». Фільм 7
22.55 Національний хіт-парад
23.25 УТН
23.35 Анонс
23.40 На тему вистави А. Рудницького «Анна Ярославна»
00.10 А. Рудницький. Опера «Анна Ярославна»

УТ-2

Студія «1 + 1»

07.00 Молоджний серіал «Перші поцілунки», 233 с.
07.30 ТСН: телевізійна служба новин
08.00 Серіал «Пристрасті», 40 с.
09.00 Програма С. Полховського «Проспорт»
09.30 «Блага звістка» з Ріком Реннером

УТ-2

10.00 Телеанонс
10.05 Відкрита віза
10.25 Закон є закон
10.30 Веселий ринок
10.45 Т/ф «Народження флоту»
11.35 «Шантрапа». Вистава
12.45 Закон є закон
12.55 Т/ф «Історія Києва». Фільм 5. «З вогню та в полум'я»
13.00 Подорож у ... Композитор Л. Дичко
13.30 Відеофільм «Наші в Ополе. Як приборкували стихію»
14.00 Весь світ театру. «Я вигадав цей образ»
14.30 Мультфільм «Як би я був моїм татусем»
14.50 Прогноз погоди
14.55 Закон є закон
15.00 Перший Президент України. Михайло Грушевський. Частина III
15.15 Перерва
17.00 Освітній канал: Інтенсив англійської мови. Урок 24. Музика. Казка в музиці
17.55 Закон є закон

Студія «1 + 1»

18.00 Молоджний серіал «Перші поцілунки», 234 с.
18.30 Прем'єра телесеріалу «Площа Іспанії», 3 с.
19.30 ТСН: телевізійна служба новин з Аллою Мазур
20.00 Серіал «Пристрасті», 41 с.
21.00 Юлія Меншова представляє програму «Я віддала дітей чоловікові» в ток-шоу «Я — сама»
21.45 Парад улюблених кіностріочок: фільм Михайла Бєлікова «Які були ми молоді»
23.20 ТСН: телевізійна служба новин
23.30 Програма Ольги Герасим'юк «Проти ночі»

УТ-3

«ІНТЕР»

07.00 Телеранок.
08.00 Інтерновини.
08:15 Прогноз погоди.
08.20 Телевізійна патрульна служба. Ситуація.
08.30 Серіал «Дівчина на ім'я Доля».
09.10 В. Долганов у програмі «Аспекти».
09.25 Планета Здоров'я.
09.30 Гумористичний серіал «Полуничка». «Не судилося».
10.00 — 18.45 Програми обласних та регіональних телекомпаній.
18.45 Інтервісті.
18.55 Серіал «Дівчина на ім'я Доля».
19.30 Вгадай мелодію.
20.00 Інформаційна програма «Час».
20.45 Вечірня казка.
20.55 Хитрощі сеньйора з вищого світу. О. Ширвіндт та С. Чіарелі у фільмі «Мільйон у шлюбному кошику».
22.30 Інтерновини.
22.45 Футбол. Відбірковий матч чемпіонату світу. Північна Ірландія — Німеччина. Трансляція з Белфасту. У перерві — 23.35 Телевізійна патрульна служба. Ситуація.
00.25 Музичні новини.
00.40 Прогноз погоди.

КДРТРК

10.00 Анонс.
10.05 За київським часом.
10.30 Док. фільм «Шалені колеса».
17.35 Анонс.
17.35 Тема тижня. Хліб насущний.
17.55 Док. фільм «Шалені колеса».
18.20 За київським часом.

ТЕТ і КИЇВ

ТЕТ

14.00 «Телесеріал «Каїна», 163 серія»
14.55 «Тіві-шоп»
15.10 «Атлетик-ревю»
15.40 «Багз(Електронні жучки)» 16 серія»

КИЇВ

16.30 Хрещатик
16.45 Комп'ютер Х
17.00 Т/с «Кобра», с. 4
17.50 Що? Де? Почім?
17.55 Сімейний альбом. Уроки англійської мови
18.25 Тіп-топ
19.00 Т/с «Зухвалі й вродливі»
20.00 Обличчя
20.15 Музична пауза

ТЕТ

20.30 «СІТ»
20.50 «Пісня дня» (І. Сказіна)
21.05 Дитяча програма «Антресолька»
21.20 «Міські новини»
21.35 Худ. фільм «Снайпер»
23.15 «Це—Ми!»
23.45 «Пам'яті Олега Кулика»

ICTV

06.00 «Справи закордонні». Телесеріал
07.00 Мистецький канал «Територія А». Хіт-парад
07.57 Миколина погода
08.00 Чарівний світ Діснея: «Гуфі і його друзі». Мультсеріал
08.30 Вечірні вісті (повтор)
09.00 «Даллас». Телесеріал. 217 серія
10.00 «Альф». Комедійний телесеріал
10.30 «Германова голова». Комедійний телесеріал
11.00 Від «Перехрестя» до успіху
11.30 Ток-шоу «... з Ольгою»
12.00 ПРОФІЛАКТИКА
16.30 «Справи закордонні». Телесеріал
17.27 «Привіт, матусю». Мультсеріал
17.30 Чарівний світ Діснея: «Чорний плащ». Мультсеріал
17.56, 21.58, 22.56 — Миколина погода
18.00 Небо ХХ століття. Документальний серіал
18.30 Час європейський (Практик-TV)
19.00 Ток-шоу «... з Ольгою»
19.30 «Альф». Комедійний телесеріал
19.56, 23.57 Кліп дня від «Мюзік-Радіо 101FM»
20.00 «Германова голова». Комедійний телесеріал
20.30 «Даллас». Телесеріал. 218 серія
21.30 Вечірні вісті (ТІА «Вікна»)
22.00 «Слід крізь час». Фантастичний телесеріал
22.50 Мистецький канал «Територія А». Хіт-парад. Лідер дня
23.00 Неймовірна реальність
23.30 MTV представляє. Hits Non Stop
00.30 MTV представляє. Музика кохання
01.28 Програма передач на завтра

ЧЕТВЕР, 21.08

УТ-1

06.00 Анонс
06.05 Агромагазин
06.15 Доброго ранку, Україно!
08.45 Фінансовий огляд
08.55 Національний хіт-парад
09.00 Відкриття другого Всесвітнього форуму українців. Пряма трансляція з Палацу культури «Україна». У перерві: УТН
16.00 УТН
16.10 Анонс
16.15 Х/ф «Час збирати каміння». Фільм 7
17.25 Відеофільм «Підприємництво: вчора, сьогодні...?»
17.50 Всеукраїнський фестиваль телерадіопрограм «Калинові острови».
18.15 Національний хіт-парад
18.20 Всеукраїнський фестиваль телерадіопрограм «Калинові острови».
18.30 Анонс
18.50 Фінансовий огляд
19.00 УТН
19.15 Саме той
19.35 Відеофільм «Ось така вона Україна»
20.00 Бути жінкою
20.20 Телеканал «Право»
20.40 Вечірня казка
21.00 УТН
21.40 Щоденник другого Всесвітнього форуму українців. Виступ Президента України Л. Д. Кучми
22.10 Національний хіт-парад
22.15 Х/т «Час збирати каміння». Фільм 8
23.25 Національний хіт-парад
23.30 УТН
23.40 Х/т «Час збирати каміння». Фільм 9
00.50 Анонс
00.50 CFI представляє: Робер Гуден. Життя мага

УТ-2

Студія «1 + 1»

07.00 Молоджний серіал «Перші поцілунки», 234 с.
07.30 ТСН: телевізійна служба новин
08.00 Серіал «Пристрасті», 41 с.
09.00 Відоме та невідоме, історія та сучасність у програмі Юрія Макарова «Телеманія»

УТ-2

10.00 Телеанонс
10.05 Д/ф «Костянтин Данькевич. Я в щире серце вірю»
10.35 Закон є закон
10.40 Хто в домі хазяїн?
11.10 Х/ф «Нині прославився син людський»
12.40 Закон є закон
12.50 Т/ф «Історія Києва». Фільм 6. «Протистояння»
13.00 Знак долі
13.55 Закон є закон
14.00 М. Кропивницький «Пошилися в дурні». Дипломна вистава Київського державного інституту театрального мистецтва ім. Карпенка-Карого. Дія 1
15.00 Перший Президент України. Михайло Грушевський. Частина IV
15.20 Перерва

17.00
17.50
17.55 З
18.00
18.30
19.30 Т
20.00 С
21.00
21.30
23.20 Т
23.30 С
07.00 Т
08.00
08.15 П
08.20 Т
09.10 В
10.00
18.45 І
18.55 С
19.35 Т
20.00
20.45 В
21.00 Д
21.45 М
22.30 І
22.45 Т
23.30 Н
01.00 П
10.00 А
10.05 З
17.55 Д
18.20 З
06.30 П
06.35 С
06.55 П
07.00 М
07.10 А
07.30 Т
08.30 М
08.45 К
09.00 Т
12.00 М
12.15 З
12.50 Т
13.05 Т
14.00 Т
15.00 С
15.15 С
15.45 Ч
16.15 М
16.30 С
16.50 С
17.05 А
17.15 С
17.45 Т
18.00 Т
18.55 Т
19.50 З
20.30 С
20.50 П
21.05 А
21.20 М
21.30 Ш
21.35 М
21.45 Х
22.00 Х
23.30
23.45 К
00.00 Т
00.50 П
06.00 «
07.00 М
07.57 М
08.00 Ч
08.30 В
09.00 «
10.00 «
10.30 «
11.00 Ч

канал: Інтенсив
ької мови. Урок 24.
країни. Співець ко-
слави (Д. Яворниць-

погоди
закон
я «1 + 1»
ий серіал «Перші
, 235 с.
я телесеріалу «Пло-
, 4 с.
ійна служба но-
лою Мазур
пристрасті», 42 с.
-шоу В'ячеслава
ал «П'ятий кут»
«Імперія кіно»
ає Деріл Ханну у
Вечірні люди»
евізійна служба но-

Зона сутінків», 20 с.

УТ-3
НТЕР»
ок.
вини.
погоди.
а патрульна служ-
ія.
Дівч... ім'я До-

Програми обласних
альних телекомпа-

Дівчина на ім'я До-

ий кримінальний
«Слідство». «Луган-
ава». Фільм 2. 2 се-

ційна програма

казка.
ний серіал «Водяні

ини.
Чорний кіт — XXI

орна патр... служ-
ція.
нозал. Телесеріал
. 5 серія — «Віль-
тах».
погоди.

ДРТРК
ким часом.
м «Ш... колеса».

і бер...
«Шалені колеса».
ким часом.

і КИЇВ
ТЕТ
а передач
Сергій Маньок
вини
ька
та-Барбара»

КИЇВ
за
р Х
ави сімейні», с. 22

ейпер»
О. Малі... в Києві,

джазу

с. 164
КИЇВ
ал й вродливі»

альбом. Уроки

вадрат
ТЕТ

ія
ія
тронних розваг

а-Барбара»
а порятунку»
орога

Сергій Маньок
ка
вини
ька
КИЇВ
Почим?

т мимоволі»
— серйозно про
р Х
с. 5
завтра. Нічний
ика

TV
закордонні». Теле-

канал «Терито-
-парад
погода
світ Діснея: «Чор-
. Мультсеріал
і (повтор)
Телесеріал. 218

омедійний телесе-

а голова». Коме-
лесеріал
ейський

11.30 Ток-шоу «... з Ольгою»
12.00 Шлягер — бо шлягер
13.00 Неймовірна реальність
13.30 Фабрика снів
14.00 «Герої класичної історії». Мультсеріал
14.30 «Крихітка Г'ю». Мультсеріал
15.00 «Вольтрон — оборонець Всесвіту». Мультсеріал
15.30 Мистецький канал «Територія А». Хіт-парад
16.30 «Справи закордонні». Телесеріал
17.27 «Привіт, матусю». Мультсеріал
17.30 Чарівний світ Діснея: «Качині історії». Мультсеріал
17.56, 21.58, 22.56 — Миколина погода
18.00 Кіножурнал «Єралаш»
18.30 Пані. Все для жінок
19.00 Ток-шоу «... з Ольгою»
19.30 «Альф». Комедійний телесеріал
19.56, 23.57 Кліп дня від «Мюзік-Радіо 101FM»
20.00 «Германова голова». Комедійний телесеріал
20.30 «Даллас». Телесеріал. 219 серія
21.30 Вечірні вісті (ТІА «Вікна»)
22.00 «Ренегат». Гостросюжетний телесеріал
22.50 Мистецький канал «Територія А». Хіт-парад. Лідер дня
23.00 Супербол
23.30 MTV представляє. Hits Non Stop
00.30 MTV представляє. Музика кохання
01.28 Програма передач на завтра

П'ЯТНИЦЯ, 22.08

УТ-1

06.00 Анонс
06.05 Агромагазин
06.15 Доброго ранку, Україно!
08.45 Фінансовий огляд
08.55 Національний хіт-парад
09.00 Земля — наше багатство
09.40 Телеканал «Право»
10.00 УТН
10.10 Для маленької копанії
10.40 Танцклуб Донецька запрошує
11.25 Д/ф «Валентин Сильвестров. Тихі пісні»
11.50 Х/т «Час збирати каміння». Фільм 8
13.00 УТН
13.10 Х/т «Час збирати каміння». Фільм 9
15.45 УТН
15.55 Анонс
16.00 Урочисте засідання та святковий концерт, присвячені 6-й річниці Незалежності України. У перерві — УТН. Трамвай бажань
20.30 Національний хіт-парад
20.35 Анонс
20.40 Вечірня казка
21.00 УТН
21.40 Національний хіт-парад
21.45 Відеотрилогія «Хто ми?» Фільм 1. «Малоросія»
22.15 Х/т «Час збирати каміння». Фільм 10
23.25 Нове покоління
00.10 Національний хіт-парад
00.15 УТН
00.25 Анонс
00.30 Благодійний концерт «Дорога до храму»

УТ-2

Студія «1 + 1»

07.00 Молодіжний серіал «Перші поцілунки», 235 с.
07.30 ТСН: телевізійна служба новин
08.00 Продовження гостросюжетного телесеріалу «Поліцейський з Лос-Анджелеса», 17 с.
09.00 Новий пригодницький серіал «Геркулес: героїчні пригоди», 6 с.

УТ-2

10.00 Телеанонс
10.05 На світовому рівні
10.35 Закон є закон
10.40 Док. т/ф «Часи прадавні»
11.10 Думи Кобзареві
11.25 Х/ф «Тримайся, козаче»
12.30 Телеанонс
12.35 Закон є закон
12.40 Т/ф «Історія Києва». Фільм 7. «Неспокій»
12.50 Авансцена. Херсонські ігри
13.20 Док. т/ф «Софія Київська»
13.40 Мультфільм
13.50 Закон є закон
13.55 Прогноз погоди
14.00 М. Кропивницький «Пошилися в дурні». Дипломна вистава Київського державного інституту театрального мистецтва ім. Карпенка-Карого. Дія 2
15.00 Перший Президент України. Михайло Грушевський. Частина V
17.00 Молодіжний канал. Музичне шоу «Київ-транзит». «Музичні новини».
17.55 Закон є закон

Студія «1 + 1»

18.00 Молодіжний серіал «Перші поцілунки», 236 с.
18.30 Прем'єра телесеріалу «Площа Іспанії», 5 с.
19.30 ТСН: телевізійна служба новин з Аллою Мазур
20.00 Програма Анатолія Борсюка «Кіноностальгія» представляє фільм Леоніда Осики «Захар Беркут»
21.50 Продовження гостросюжетного телесеріалу «Поліцейський з Лос-Анджелеса», 18 с.
22.45 ТСН: телевізійна служба новин
23.00 Відоме та невідоме, історія та сучасність у програмі Юрія Макарова «Телеманія»

УТ-3

«ІНТЕР»

07.00 Телеранок.
08.00 Інтерновини.
08.15 Прогноз погоди.
08.20 Телевізійна патрульна служба. Ситуація.
08.30 Серіал «Дівчина на ім'я Доля».
09.05 Джентльмен-шоу.
09.35 Телевізійний кримінальний серіал «Слідство». «Луганська справа». Фільм 2. 2 серія.
10.00 — 18.45 Програми обласних та регіональних телекомпаній.
18.45 Інтервісті.
19.00 Поле чудес.
20.00 Інформаційна програма «Час».
20.50 Вечірня казка.
21.00 Романтик закону у детективному серіалі «Суворо на південь».
22.00 Спорт-тайм.
22.30 Інтерновини.
22.45 Юрій Шевчук та ДДТ у музичній програмі «Все, что возьму я с собой». 1 часть.
23.35 Телевізійна патрульна служба. Ситуація.
23.45 Нічний кінозал. Телесеріал «Спалах». 6 серія — «Друге обличчя Аїди».
01.15 Прогноз погоди.

КДРТРК

10.00 Анонс.
10.05 За київським часом.
10.30 Док. фільм «Шалені колеса».
17.05 Анонс.
17.10 Люди і долі. 45 років на чужині...
17.55 Док. фільм «Шалені колеса».
18.20 За київським часом.

ТЕТ і КИЇВ

ТЕТ

07.00 Програма передач
07.05 35 хвилин джазу
07.35 Антресолька
07.50 СІТ
08.10 Пісня дня. Євгенія Власова
08.15 Міські новини

КИЇВ

08.30 Муз. пауза
08.45 Хрещатик
09.00 Що? Де? Почим?
09.05 Комп'ютер Х
09.20 «K. I. S. S.» — серйозно про комп'ютери
09.35 Сімейний альбом. Уроки англ. мови
10.05 Кіноконцерт
10.15 В. Щербачов представляє
10.45 Х/ф «Агент мимоволі»
12.15 Муз. пауза

ТЕТ

12.30 Це — Ми!
13.00 Т/с «Каїна», с. 165
13.55 Концерт Л. Вайкуле і Р. Паулса в Києві
15.00 Душа до душі
15.30 Світ електронних розваг
16.00 Зоряна дорога

КИЇВ

16.30 Комп'ютер Х
16.45 Муз. пауза
17.00 Т/с «Кобра», с. 5
17.50 Портрет на пам'ять, ч. 2
18.05 Стиль життя — «The Natural Way»
18.35 Кіногороскоп
19.00 Т/с «Зухвалі й вродливі»
19.55 Чорний квадрат

ТЕТ

20.30 СІТ
20.50 Пісня дня. Євгенія Власова
21.05 Антресолька
21.20 Міські новини
21.35 Х/ф «Містер мамочка»
23.10 Найкраща двадцятка MTV
00.00 Концерт тріо А. Любченко

ICTV

06.00 «Справи закордонні». Телесеріал
07.00 Мистецький канал «Територія А». Хіт-парад
07.57 Миколина погода
08.00 Чарівний світ Діснея: «Качині історії». Мультсеріал
08.30 Вечірні вісті (ТІА «Вікна»)
09.00 «Даллас». Телесеріал. 219 серія
10.00 «Альф». Комедійний телесеріал
10.30 «Германова голова». Комедійний телесеріал
11.00 Небо XX століття. Документальний серіал
11.30 Ток-шоу «... з Ольгою»
12.00 Імпровізація у колі друзів. ч.1 (ТК «Міст»)
13.00 Візит. Венеція, Акапулько
13.30 Пані. Все для жінок
14.00 Кіножурнал «Єралаш»
14.30 «Каспер і його друзі». Мультсеріал
15.00 «Вольтрон — оборонець Всесвіту». Мультсеріал
15.30 Мистецький канал «Територія А». Хіт-парад
16.30 «Справи закордонні». Телесеріал
17.27 «Привіт, матусю». Мультсеріал
17.30 Чарівний світ Діснея: «Гуфі і його команда». Мультсеріал
17.56, 21.58, 22.56 — Миколина погода
18.00 Лялькове шоу «Веселий ринок»
18.30 Сонячний хрест. Секрети української кухні (ТК «Міст»)
18.40 Домініканський собор (ТК «Міст»)
19.00 Ток-шоу «... з Ольгою»
19.30 «Альф». Комедійний телесеріал
19.56, 23.57 Кліп дня від «Мюзік-Радіо 101FM»
20.00 «Германова голова». Комедійний телесеріал
20.30 «Даллас». Телесеріал. 220 серія
21.30 Вечірні вісті (ТІА «Вікна»)
22.00 «Вавилон-5». Космічний серіал
22.50 Мистецький канал «Територія А». Хіт-парад. Лідер дня
23.00 Олімпіка
23.30 MTV представляє. Вечірка
01.28 Програма передач на завтра

СУБОТА, 23.08

УТ-1

07.30 Анонс
07.35 УТН
07.45 Гімнастика
07.55 Фестиваль «Золоте курча». Х/ф «Стріли Робін Гуда»
09.15 Сім'я
09.45 Національний хіт-парад
09.50 УТН
10.00 Всесвітній форум українців. Пряма трансляція з Палацу культури «Україна». У перерві 11.45 — Веселий ринок
13.00 УТН
13.10 Д/ф «Історик і історія»
13.30 Україна сьогодні
13.55 Хто в домі хазяїн?
14.45 Гра в класики
15.00 Продовження прямої трансляції Всесвітнього форуму українців з Палацу культури «Україна»
18.30 Згоряю, щоб світити. Передача 1
19.00 УТН
19.15 Вікно в Америку
19.45 Від «Перехрестя» — до успіху
20.10 Національний хіт-парад
20.40 Вечірня казка
21.00 УТН
21.40 Національний хіт-парад
21.45 Автошоу
22.10 Відеотрилогія «Хто ми?» Фільм 2. «УРСР»
22.40 Телесеріал «Царівна»
23.50 Національний хіт-парад
23.55 УТН
00.05 Анонс
00.10 Х/ф «Фучжоу»

УТ-2

Студія «1 + 1»

07.00 Серіал «Зона сутінків», 20 с.
07.30 Парад улюблених кінострічок: фільм Леоніда Осики «Захар Беркут»
09.15 Кабаре-дует «Академія» у програмі «Ранкова пошта»

УТ-2

10.00 Телеанонс
10.05 У ритмах кольорів
10.35 Закон є закон
10.40 Обережно, пожежа. Д/ф «Ціна недбалості»
11.00 Національний хіт-парад України. «Сніданок меломана»
11.30 Вихід. Охорона здоров'я в Україні
12.05 Закон є закон
12.10 Українське літо
12.40 Фільм-вистава «Павло Полуботок», 1 с.
13.55 Прогноз погоди
14.00 Перший Президент України. Михайло Грушевський. Частина VI
14.35 Закон є закон
14.40 Осінній студентський бал-96. Частина 2
15.40 Школа клоунів
15.55 Незабутні. Г. Юра
16.55 Прогноз погоди
17.00 Молодіжний канал. «ТБ-імпресаріо». «М-стиль».
17.55 Закон є закон

Студія «1 + 1»

18.00 Ігрове шоу «Ключі від форту «Буайар», 50-а гра
19.30 ТСН: телевізійна служба новин
20.00 Програма «Імперія кіно» представляє прем'єру х/ф «Атентат. Осіннє вбивство в Мюнхені»
21.45 «Шоу довгоносиків»
22.15 «Імперія TV» представляє д/ф Юрія Терещенка «Важко перші сто років»
23.10 ТСН: телевізійна служба новин
23.20 Музична програма «Меломанія» представляє: Джо Кокера

УТ-3

«ІНТЕР»

09.30 Інтерновини.
09.50 Прогноз погоди.
10.00 Дітвора.
10.30 Ранкова пошта.
11.00 Смак.
11.20 PRO UKRAINE.
11.55 Барви дитячої мрії у фільмі «Кожний мисливець бажає знати».
13.15 «Благословіння любові». Михайло Врубель.
13.30 Час європейський.
14.00 — 16.30 Програми обласних та регіональних телекомпаній.
16.30 «Інтер» — анонс.
16.35 Мультсеріал «Король Артур і квадратні лицарі круглого столу».
17.00 Гумористичний серіал «Полуничка». «Бразильська спадщина».
17.30 Футбол. Огляд чемпіонату Англії.
18.15 Шукайте жінку у детективному серіалі «Суворо на південь».
19.10 Брейн-ринг на каналі «Інтер».
20.00 Інформаційна програма «Час».
21.00 Золота серія. А. Папанов и В. Приємихов у фільмі «Холодне літо п'ятдесят третього».
22.40 Інтерновини.
22.55 Краща двадцятка.
23.40 Нічний кінозал. Фільм «Неділя за містом».
01.15 Прогноз погоди.

КДРТРК

08.55 За київським часом.
09.20 Єралаш.
14.00 Віка... Віктор... В. Некрасов.
14.30 Вітання «Музичного маршруту».
14.45 Відпочивай!
15.00 Пісні А. Горчинського співає Л. Недін.
15.30 Люди і долі. Від дитинства без Батьківщини.
16.00 Яблучко.
16.10 За київським часом.

ТЕТ і КИЇВ

ТЕТ

06.30 Програма передач
06.35 СІТ
06.55 Пісня дня. Гість програми
07.00 Міські новини
07.10 Антресолька
07.30 Т/с «Санта-Барбара»

КИЇВ

08.30 Муз. пауза
08.45 Комп'ютер Х
09.00 Медичний щотижневик

ТЕТ

09.30 Спортивне сузір'я
10.00 Авторанчо
10.10 Світ електронних розваг
10.40 Подорож з «ЯНОЮ»
11.00 СЕГА-острів
11.20 Світ людини. Медицина
11.50 Концерт О. Малініна в Києві, ч. 2
12.30 Напередодні
12.45 Кулінарні подорожі з Борисом Бурдою
13.00 Я — пам'ятник собі... Т. Васильєва

КИЇВ

14.00 Т/с «Зухвалі й вродливі»
15.00 З місією доброї волі
15.35 АРТ-афіша
16.05 Гарнізон
16.20 Єралаш

ТЕТ

16.30 «І це кіно», вип. 21
17.00 Концерт А. Губіна в Києві
18.00 Т/с «Санта-Барбара»
18.55 Т/с «Робот-поліцейський»
19.50 Стиль від Ельзи
20.30 СІТ
20.50 Пісня дня. Гість програми
21.05 Антресолька
21.20 Міські новини

КИЇВ

21.30 Що? Де? Почим?
21.40 Хрещатик
22.00 Х/ф «Імпровізація»
23.40 Комп'ютер Х
00.15 Т/с «Кобра», с. 6
01.05 Привіт... завтра. Нічний ефір. Музика

ICTV

06.00 MTV представляє. Миттєвий старт
06.30 Музична програма «Хмарочос»
07.28 Миколина погода
07.30 Документальний серіал «Невідома Україна»: Фільми «Реєстрові, городові, низові...», «На чатах»
08.00 Розмова рослин. З серіалу «Природа речей»
08.30 Вечірні вісті (повтор)
09.00 Час європейський (Практик-TV)
09.30 Небо XX століття. Документальний серіал
10.00 Супербол
10.30 «Час «Ч». Військовий тележурнал
11.00 «Красуня і чудовисько». Телесеріал
12.00 В. Щербачов представляє...
12.30 «Непереможний». З серіалу «Золотий вік кунг-фу»
14.00 Формула-1. Кваліфікаційні заїзди
15.00 Спортивний тижневик
16.00 Навколо футболу
16.15 Спортивна атака
16.30 «Вольво» представляє: Автоперегони
17.30 Суєта сует
18.00 Документальний серіал «Невідома Україна»: Фільми «Ті, які приборкали коня», «Сармати і Сарматія»
18.30 Сторінками фестивалю «Червона рута-97»: Гурт «Дал Тім», Юлія Лорд
19.00 Неймовірна реальність
19.30 «Зелені гектари». Комедійний телесеріал
20.00 «Шлигунські пристрасті». Комедійний телесеріал
20.30 Люди. Інформаційно-публіцистичний тижневик (ТІА «Вікна»)
21.00 Фабрика снів
21.30 «Голівудські дружини». Художній телефільм. 3 серія
23.00 Шлягер — бо шлягер
00.00 MTV представляє: Найкращі хіти
01.58 Програма передач на завтра

НЕДІЛЯ, 24.08

УТ-1

СЬОГОДНІ — ДЕНЬ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

07.30 Анонс
07.35 УТН
07.45 Відеофільм «Україно! Україно»
08.15 Українське спортлото
08.20 Х/ф «Гетьманські клейноди»
09.40 Сходинки вічності
10.00 УТН
10.10 Національний хіт-парад
10.15 Служу народу України
10.45 Політичне шоу «П'ятий кут»
11.15 Д/ф «Три рішення Першого Президента»
11.30 Фант-лото «Надія»
11.40 М/ф на замовлення
12.30 «Згоряю, щоб світити». Передача II
13.00 УТН
13.10 Здрастуй, Веселадо! Частина I
14.10 Яке ж це свято без оркестру
14.30 Оранта
15.00 Музична пошта
15.30 Село і люди
16.00 УТН
16.10 Вулик пана Савки
16.30 Монітор
17.00 Артмайдан. «Я до ніг прихилив би вам небо»
17.30 Відеофільм «Ніч народження Конституції»
18.30 Надвечір'я
19.00 УТН
19.15 І тільки музика
19.25 Секрети вічності. Український хліб
19.55 Сто чудес світу
20.10 Національний хіт-парад
20.40 Вечірня казка
21.00 УТН
21.40 Спортарена
21.30 Салют Незалежності. Телеперекличка міст України
22.10 Відеотрилогія «Хто ми?» Фільм 3. «Наша Україна»
22.35 Телесеріал «Царівна»
23.45 «На хвилях Світязя». Фестиваль української естрадної пісні
00.15 Національний хіт-парад
00.20 УТН
00.30 Анонс
00.35 Х/ф «Голос трави»

УТ-2

Студія «1 + 1»

07.00 Чак Норріс у серіалі «Уокер — техаський рейнджер», 20 с.
08.00 Унікальні зйомки у серіалі «Дика природа світу»
09.00 Музична програма «Меломанія» представляє: Джо Кокера

УТ-2

10.00 Телеанонс
10.05 Напередодні завтрашнього дня
10.20 Автошоу
10.45 Шоу самотнього холостяка
11.05 Національний хіт-парад України. Перший крок
11.35 Недільна школа розваг
11.50 Ранкова недільна проповідь
12.20 Закон є закон
12.25 Україна аграрна
12.40 Фільм-вистава «Павло Полуботок», 2 с.
13.50 Прогноз погоди
13.55 Закон є закон
14.00 Співає Н. Матвієнко
14.50 Х/ф «Обітниця»
16.05 Закон є закон
16.15 Відкрита віза
16.30 Сюжети вільного міста
16.55 Прогноз погоди
17.00 Молодіжний канал. Музично-розважальна програма.
17.55 Закон є закон

Студія «1 + 1»

18.00 Новий пригодницький серіал «Геркулес: героїчні пригоди», 7 с.
19.00 Програма «Імперія кіно» представляє історичний фільм «Дорога на січ»
21.00 Гумористична програма «Городок»
21.30 «Післямова» Інформаційно-аналітична програма Олександра Ткаченка
22.15 Чак Норріс у серіалі «Уокер — техаський рейнджер», 21 с.
23.15 «Імперія TV» представляє програму Вадима Скуратівського «Надії та втрати» (Г. П. Кочур)

УТ-3

«ІНТЕР»

09.30 Інтерновини.
09.45 Прогноз погоди.
09.55 Авторська програма Д. Крилова.
10.15 Життя серед життя.
10.50 Фан-клуб.
11.10 Доки всі вдома.
11.40 Ранкова зірка.
12.20 Планета Здоров'я.
12.50 Підводна одіссея команди Кусто. Куба: води для богів.
13.30 Сміхопанорама.
14.00 — 16.30 Програми обласних та регіональних телекомпаній.
16.30 «Інтер» — анонс.
16.35 Краще з української анімації. Прем'єра мультфільму «Тополя».
16.45 «Пісні твої, Україно!» Святковий концерт.
17.40 Щоб пам'ятали... І. Миколайчук.
18.20 Завжди прекрасне і незабутнє... І. Миколайчук та Л. Поліщук у фільмі «Вавилон-XX».
20.00 Інформаційно-аналітична програма «Вісті тижня».
20.40 Прогноз погоди.
20.50 Прем'єра на каналі «Інтер». Незвичайні пригоди «великих» нащадків. О. Бондаренко, Ю. Євсюков, Ю. Мажуга у комедії «Вперед, за скарбами гетьмана».
22.30 Футбол. Прем'єр-ліга. «Ньюкасл» — «Астон-Вілла».
00.05 «Даю вам слово». Концерт П. Зіброва.
01.00 Прогноз погоди.

КДРТРК

09.00 За київським часом.
09.20 Єралаш.
14.00 Слідами XIV Всесвітнього фестивалю молоді та студентів у Гавані.
14.35 Київські мініатюри.
14.55 Час і місто.
15.15 Люди і долі. Зустріч через півстоліття.
16.00 1000 мінус...

ТЕТ і КИЇВ

ТЕТ

07.00 Програма передач
07.05 СІТ
07.25 Пісня тижня. Тріо «Вараддеро»
07.40 Міські новини
07.50 Антресолька

КИЇВ

08.30 Хрещатик
08.40 Що? Де? Почим?
08.50 Комп'ютер Х
09.20 Х/ф «Імпровізація»
11.05 А ми самі з вусами
11.35 Кіногороскоп
12.05 Жити й дихати Києвом

ТЕТ

12.30 Барвінок
12.55 Плюс-мінус Ікс
13.25 Пам'яті Олега Кулика
14.25 Спортивне сузір'я
14.55 М/ф
15.15 Домус
15.35 Т/с «Професіонали»

КИЇВ

16.30 Єралаш
16.50 Тіп-топ
17.20 Міста, події, люди. Молоде українське кіно
17.55 Спец. випуск. Музичні фільми
18.25 Х/ф «Під небом»
19.00 Т/с «Справи сімейні», с. 23, 24
20.00 Хрещатик

ТЕТ

20.30 СІТ Відлуння тижня
21.05 Пісня тижня. Тріо «Варадеро»
21.10 Т/с «Багс. Електронні жучки», с. 17
22.10 Я — пам'ятник собі... О. Ширвіндт і М. Державін
23.30 Пост
00.00 Концерт А. Городницького

ICTV

06.00 MTV представляє. Миттєвий старт
06.30 Сторінками фестивалю «Мелодія»
07.00 Дитячий фестиваль «Надія»
07.30 Головне слово
08.00 Собака. З документального серіалу «Дотик природи»
08.30 Фабрика снів Волт Діснеі представляє:
09.00 «Русалонька». Мультсеріал
09.30 «Хлопець, який розмовляв з борсуком» Художній телефільм. 1 серія
10.30 «Шлигунські пристрасті». Комедійний телесеріал
11.00 «Зелені гектари». Комедійний телесеріал
11.30 Пані. Все для жінок
12.00 Візит. Туреччина, Багамські о-ви
12.30 Сторінками фестивалю «Червона рута-97»
13.00 Мистецький канал «Територія А»
13.30 Імпровізація у колі друзів. ч.2 (ТК «Міст»)
14.30 На срібнім березі Дніпра...
15.00 Формула-1. Гран-прі Бельгії
17.00 Лего-експрес
17.45 Кінопурнал «Єралаш»
18.00 Мистецький канал «Територія А»
Волт Діснеі представляє:
18.30 «Русалонька». Мультсеріал
19.00 «Хлопець, який розмовляв з борсуком» Художній телефільм. 2 серія
20.00 «Красуня і чудовисько». Телесеріал
21.00 У вирі моди
21.30 «Поки є час». Художній фільм
23.00 Музична програма «Хмарочос»
00.00 Сторінками фестивалю «Червона рута-97»
00.30 MTV представляє. Chill Out Zone
01.58 Програма передач на завтра

Долаючи перешкоди на довгій дистанції

Економічна і політична замкнутість в обмеженому просторі стала поганим тоном у 90-ті роки, коли нарешті з'ясувалося, що побудова світлого сьогодення в окремо взятій країні неможлива. На жаль, наш економічний потенціал не дозволяє інтегруватися до європейських і світових структур так швидко, як цього б хотілося. Однак, чим активніше Україна намагається досягти «кваліфікаційної висоти», тим більше звертає на себе увагу маститих європейських «тренерів».

І головним питанням очікуваної 5 вересня в Києві зустрічі на найвищому рівні Європейський Союз—Україна буде остаточне набуття чинності Договору про партнерство та співробітництво між Україною та ЄС, підписаного в червні 1994 року. Про це повідомив на брифінгу в Міністерстві закордонних справ заступник міністра Борис Гудима. За його словами, 12 членів союзу вже ратифікували цей договір.

Учасники зустрічі також обговорять питання реалізації «Плану дій ЄС щодо України». Йтиметься про поглиблення міжгалузевого співробітництва, про ліквідацію перешкод на шляху товарів та послуг з України на ринок ЄС, про регламентацію діяльності української робочої сили в країнах ЄС. Українською стороною буде порушено питання про початок переговорів щодо вступу до Всесвітньої торговельної організації (ВТО) та створення зони вільної торгівлі між Україною та ЄС. За словами Б. Гудими, Україна також має намір поставити питання про визнання її державою з перехідною економікою.

І якщо вихід на європейський ринок для України поки що проблематичний, то прорив на менш престижні ринки може слугувати як тренувальною базою, так і вкрай необхідним у даний момент «заробляння очок» для підвищення її авторитету в світових структурах. Так, 21—22 жовтня 1997 року в Києві відбудеться міжнародна конференція ділових кіл країн—учасниць Чорноморського економічного співробітництва (ЧЕС) та Спільного ринку країн Південної Америки (МЕРКОСУР). У її роботі візьмуть участь представницькі делегації, очолювані керівниками урядів і провідними бізнесменами цих країн, з метою вивчення нових міжнародних ринків, встановлення економічних зв'язків, які ще не набрали належного розвитку між двома великими регіонами світу.

ЧЕС буде представлено делегаціями Албанії, Азербайджану, Болгарії, Вірменії, Греції, Грузії, Молдови, Російської Федерації, Румунії, Туреччини. Аргентина та Бразилія представлятимуть МЕРКОСУР. У роботі форуму візьмуть участь також представники інших країн Європи, Близького Сходу, Середньої Азії та Латинської Америки.

Яна СТАДІЛЬНА.

Кого «озолотять», залежатиме і від нас

НІКЧЕМНИЙ метал повністю заволодів умами європейців. Ні, це зовсім не черговий напад золотої лихоманки. Просто у світі вирішили знову взятися за давню справу щодо золота нацистів, визначивши долю цих багатств. Нині в Лондоні кипить робота з підготовки спеціальної міжнародної конференції з цієї проблеми. Як повідомили нашому кореспонденту в британському посольстві, Україну вже офіційно запрошено взяти участь у заході.

Щоправда, достеменно не відомо, чи дав згоду Київ поїхати на цю зустріч представників багатьох країн у Лондоні, яка відбудеться 2—4 грудня. Але хотілося б, щоб відмови з нашого боку не було, адже, щиро кажучи, далеко не всі держави запрошують до Британії обговорювати проблему нацистського золота.

Ініціатором проведення міжнародної конференції виступило Міністерство закордонних справ Великобританії. Як повідомляють інформаційні агентства із посиланням на представників зовнішньополітичного відомства туманного Альбіону, саме під час грудневої конференції в Лондоні буде остаточно визначена доля золота, яке було викрадено гітлерівцями під час Другої світової війни і після цього кілька десятиліть зберігалося в Західній Європі.

Перед представниками різних держав постає дилема: кому віддати ці багатства? В першому випадку їх можуть отримати ті країни, які були пограбовані нацистами під час окупації. У другому — кошти передадуть не конкретним урядам, а до єврейських фондів жертв нацизму. Як відомо, під час Другої світової війни євреї були однією із найбільш постраждалих націй.

Останнє слово в цьому питанні буде за Великобританією, Сполученими Штатами та Францією (як відомо, ці три держави ще 1946 року утворили спеціальну комісію, яка розв'язувала проблеми щодо повернення награбованого нацистами). Інші держави, зокрема й Україна, матимуть право дорадчого голосу.

Крім наших представників, на міжнародній конференції будуть присутні й делегати від Росії — правонаступниці СРСР. Окрім того в Лондоні зберуться і посланці тих держав, де гітлерівці закуповували продукти і товари за награбоване: Швейцарії, Португалії, Швеції, Туреччини та Іспанії. Прийдуть на конференцію і представники Аргентини та Бразилії —країн, де переховувалися нацистські злочинці після війни.

Звичайно, увагу до майбутньої долі золота гітлерівців виявляє й Ізраїль. У Лондоні очікують на приїзд у грудні представників фондів підтримки євреїв— жертв нацизму. Як вже згадувалося, вони можуть отримати багатства, і шанси в них непогані. Зокрема, сама Великобританія виступає за те, щоб награбовані кошти віддати цим благодійним фондам. Але все вирішиться у грудні, під час голосування на конференції.

Мова, до речі, йде про долю 46 мільйонів фунтів стерлінгів — це так звана «європейська» частина нацистських «капіталів». А скільки їх по всьому світу, в різних «схованках», досі не відомо. Та, певно, це значна сума, яка у «надцять» разів може перевищувати «європейську» частину.

Надія БЕДРИЧУК.

Стіна впала — земля пропала

З рішучою вимогою повернути нерухомість, що була в зоні колишньої берлінської стіни, звернулося до уряду ФРН робоче співтовариство колишніх власників земельних ділянок. У заяві, розповсюджений напередодні річниці її зведення, сказано, що повернення відчуженої раніше власності мало відбутися одразу після об'єднання Німеччини. Натомість боннський уряд оголосив ділянки федеральною власністю, повідомляє ІТАР-ТАКС.

Вимагаючи від інших країн повернення так званих «трофейних» культурних цінностей, ФРН раз у раз посилається на положення міжнародного права. Тим часом у самій країні це право цілковито ігнорують під час розгляду питань примусового відчуження земельних ділянок, сказано в заяві. Навіть закони колишньої НДР передбачали повернення неправомірно відторгненої власності.

Нині активістам спілки з допомогою численних протестів пощастило привернути увагу до цих протиправних дій. В результаті уряд прийняв рішення надати можливість колишнім власникам викупити їхні ділянки за «пільговою» ціною, що дорівнює 25 відсоткам справжньої вартості землі.

На знімку: Алмати. Поки що столиця Казахстану.

Трясти не трясе, але лихоманить

Ідея казахстанського керівництва про перенесення столиці республіки з південної Алмати до провінційного північного міста Акмоли не викликає особливого ентузіазму серед алматинців. Як і будь-яка докорінна зміна типу «зруйнуємо вщент, а потім...», це переселення лякає і хвилює простих людей, та й перспектива позбавлення жителів мільйонного міста статусу адміністративного центру Казахстану малоприваблива, повідомляє ІТАР-ТАКС.

Однак невдоволення людей навряд чи знайде практичне відображення в планах переселення лідерів країни. Незважаючи на гостру соціально-економічну кризу, що вилилась у багатомісячні затримки зарплати працівникам бюджетної сфери та пенсій старим, уже почато перебазування на нове місце органів держуправління. Із 28 центральних та вищих інстанцій, які підлягають передислокації, до Акмоли вже повністю переїхало кілька міністерств, зокрема міністерство сільського господарства, транспорту та комунікацій, Національне агентство у справах преси та масової інформації, окремі підрозділи служби охорони президента Казахстану Нурсултана Назарбаєва, національної гвардії та Комітету національної безпеки.

Необхідність перенесення столиці керівництво країни мотивує вищими державними інтересами. Передусім більш зручним географічним положенням. А також важливістю вирівнювання етнічного складу населення, тому що в північних регіонах країни в основному живуть казахстанці не казахської національності. Є ще й такий аргумент: спеціалісти пророкують у найближчі роки можливий у нинішній столиці землетрус катастрофічної сили. Але це потім, а поки столицю якщо на трясе, то лихоманить...

Коли письменників більше, ніж читачів

Що зараз читаєте? Таке запитання сьогодні багатьох може знітити. І після хвилинної паузи можна почути смутну відповідь, мовляв, яке там читання — на телевізор часу не стає. Що ж до дітей, то, схоже, приставки «Денді» й «відики» добряче потіснили книгу з їхнього життя. А як з газетами? Запитання, звичайно ж, цікаве. Тут справи кращі, але далекі від ідеалу: газети мало хто передплачує, здебільшого час від часу їх купують. І найчастіше — заради телепрограми на тиждень. Сумно.

Це я до того, що коли хтось за звичкою гадає, що ми й після розвалу СРСР все ще залишаємося найбільш читаючою нацією у світі, то гай-гай! Пальма першості «найбільш читаючої», принаймні періодичну пресу, належить нині Фінляндії.

За даними опитування, проведеного в різних країнах незалежним щорічним виданням «Уорлд прес трендз», фіни більш за всіх мають звичку почичати й закінчувати свій день переглядом газет. Щодня періодичну пресу читають 87 відсотків дорослого населення Фінляндії, що є найвищим показником у світі.

Одне з провідних місць належить Фінляндії і у виробництві друкованих засобів масової інформації. За кількістю газетних накладів на душу населення вона посідає третє місце після Японії та Норвегії. З кожної тисячі мешканців Фінляндії газетним накладом охоплені 465 чоловік. В Україні нині також чимало друкованої продукції, проте кількість не передбачає якість і не збільшує читацькі лави.

Що ж до книжок, то тут даних про те, хто саме попереду всієї планети, поки що немає. І мимоволі закрадається думка, що, може, українці ще не остаточно здали своєї позиції. Однак досить кинути погляд на те, що продають на вуличних розкладках і що, відповідно, час від часу купують, щоб зрозуміти: либонь, інтелектуальну першість ми безповоротно програли. А вже суцільна комп'ютеризація довершить «славне діло», розпочате телебаченням.

Яна ОСАДЧА.

Британія без монархії?!

Королівська родина Об'єднаного Королівства має дедалі меншу популярність серед британців. Про це свідчить недавнє опитування громадської думки в цій державі.

За останні десять років різко зросла кількість противників монархії: таких у Британії майже третина. Найменший авторитет королівська родина має серед молоді від 18 до 24 років. Відповідно, найбільше цінують традиції і поважають монарха люди, яким за шістдесят.

Цікаво, але більшість британців висловила думку, що монархія в їхній державі «ще протримається десять років», та, швидше за все, «протягом найближчого півстоліття зникне».

«Результати опитування, безумовно, здивували як самих британців, так іноземців, котрі розгублено кажуть: «Невже і в Об'єднаному Королівстві настав час революцій?»

На знімку: покоління нинішньої королеви Єлизавети II все ще поважає традиції на відміну від своїх онуків.

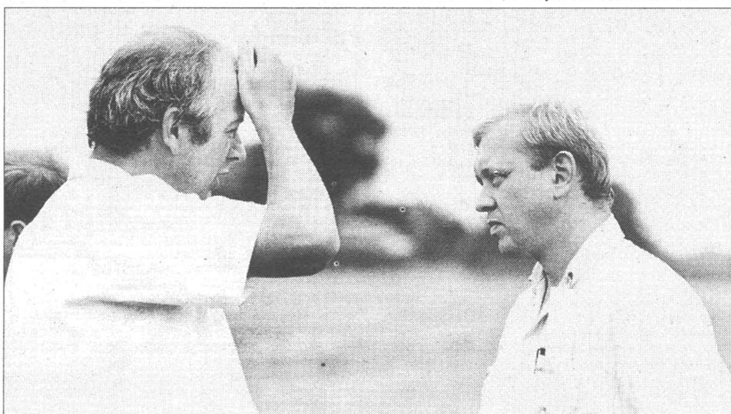
Усі дороги ведуть до... Парижа

Париж знову, уже 18-й рік поспіль, проголошено «всесвітньою столицею міжнародних конгресів».

Звання всесвітньої столиці надає щороку Союз міжнародних асоціацій. При визначенні переможця журі вивчає інформацію про тисячі міжнародних зустрічей різного рівня, що проходять у містах практично всіх країн світу. До уваги беруть зустрічі з участю не менш як 300 делегатів, причому 40 відсотків із них мають бути іноземцями і представляти як мінімум п'ять держав. До того ж, тривати такі міжнародні посиденьки повинні, за умовами конкурсу, не менше трьох днів.

Друге місце за підсумками минулого року посів Відень, третє — Лондон.

Завтра над Пслом — обжинки. На полях оспіваної Довженком землі пройде свято — найбільше і найжаданіше для хліборобів. Сьогодні вони домолочують останні загінки, і в молодого голови пайового колективного сільськогосподарського підприємства «Шишаки» Сергія Жиліна найбільша радість: виростили і зібрали хороший урожай. Зернові на круг дали по 32 центнери з кожного гектара. Вже виконали державне замовлення, розраховуються і з людьми — хлібом, грошима. А ще вчора на двох тисячах гектарів кипіла справжня битва за урожай. І всі там були герої (це без перебільшень). Та за одного — 18-річного Юрка Рудика — окрема

Мелодія останнього снопа

мова. І не тому, що здійснив якийсь особливий подвиг. Він просто працював — вже вдруге самостійно — комбайнером, на машині, яку, до речі, склав сам (із чормету). А до цього чотири роки трудився помічником комбайнера — і теж жнивував. Ось так і стають хліборобами.

Завтра в «Шишаках» лунатимуть пісні. А потім — нові турботи. Площі озимих вирішили збільшити на третину і вже практично готові до посівної. Треба дати лад кукурудзі, бо її посіви займають 700 гектарів, і цукрові буряки вродили як ніколи.

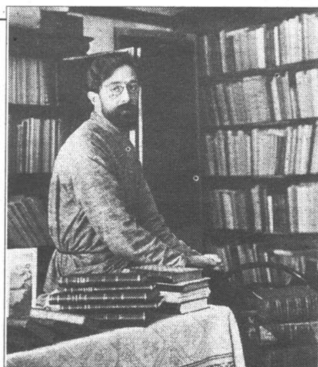
Григорій ГРИНЬ.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Полтавська область.

«Я, Маслов, нацдемівець і український фашист»...

ТАК ПИСАВ у спокутній заяві вчений-книгознавець. Запопадливі вимагачі покаяння не глянули на зворотний бік заяви. А саме там автор пояснив, «откуда есть пошла» його спокута...

Український учений, член-кореспондент Академії наук України Сергій Маслов народився 1880 року в Ічні на Чернігівщині. Помер у 1957 році. Радянські джерела пишуть про нього коротко: літературознавець, брав активну участь у революційному русі (хоч вона обмежилась участю в одній-єдиній студентській сходці), за це був суворо покараний і відбув дворічну службу солдатом у Луцьку (де, проте, йому ніхто не заважав вести наукову діяльність). Ті самі джерела наголошують, що Маслов, як і належить радянському вченому, походить із селянської сім'ї. Щоправда, він був із родини промисловця ...

Сорокаріччя від дня смерті вченого залишилося поза увагою газет, радіо, телебачення. Втім, дорікати й не можна. В жодній радянській енциклопедії не прочитаєш про те, що Маслов — видатний український книгознавець. Тим часом він десять років, по суті, очолював науку про історію книги, був співробітником Українського наукового інституту книгознавства (УНІК), розгромленого комуністами влітку 1936 року. Автор небагатьох, але цінних праць з історії книги, теорії книгознавства, книгодрукування, палеографії. Через сталінські репресії Україна понад шістдесят років, власне, і не має своєї науки про книгу, а широкі кола не знають імен тих, хто цим займався, до речі, на європейському рівні.

У ті страшні роки Маслов був змушений посипати попелом свою розумну і красиву голову. Врятувався дивом. Може, й тому, що за документами значився росіянином (мати його була українка). Майже всіх колег Маслова по УНІКу та його журналу «Бібліологічні вісті», які вірою і правдою служили українській книзі, було репресовано, доля багатьох із них так і не відома.

Маслов нікого не паплюжив. Визнав «вину» за власну темноту в марксизмі-ленінізмі. Мужньо витримав закиди «доброзичливців», деяких працівників УНІКу, які наввипередки побігли виправдовуватися перед партійними монстрами.

«В «Етюдах з історії українських стародруків», —зривала голос на зборах УНІКу його співробітниця Т. Крупська, — яскраво виявився формалізм професора Маслова та захоплення релігійною книгою. Професор Маслов не бачить класової боротьби (це про працю «Друкована книга на Україні XYI — XYII ст.» —**Н. С.**). «Подивімося на працю проф. Маслова, — продовжувала т. Крупська, — як на керівника комісії історії книги УНІК. Продукція комісії цілком відповідала нацдемівським концепціям колишнього керівника УНІК. Своєю тематикою комісія історії книги не допомагала соціалістичному будівництву, даючи продукцію буржуазному націоналізму... Вона працювала для чистої науки».

Роз'яснимо. Ця комісія, Маслов та його друзі працювали на Україну, на її науку, на книгознавство. Саме це й не влаштовувало московське парткерівництво.

Сергія Маслова змусили виступити з визнанням своїх політичних помилок. Певний рівень інтелекту й освіченості більшовицьких функціонерів не дали їм зрозуміти, що вчений просто глузує з них. Він у спокутовому виступі казав: «... В інтересах якої класи було запроваджено друкарський верстат і книжкову справу — про це в моїх працях немає жодного слова. Замість цього приділяю велику увагу до суто технічних особливостей: шрифт, друкарські прикраси, верстання набору в смуги та інше, які характеризують первенця української друкованої продукції».

Саме за цю наукову глибину, конкретність і вишуканість викладу творчий доробок ученого не втратив своєї цінності й сьогодні.

«Я не подаю марксової аналізи фактів, не даю соціалістичного тлумачення зібраного матеріалу, — з іронією говорив Сергій Іванович. — Я стою на грунті формалістично-ідеалістичних концепцій, не враховуючи того, що книга, ця матеріалізована ідеологія, є перш над усе важливий чинник класової боротьби»...

Слава Богу, не опустився вчений до політиканства, інакше ми не мали б його наукових праць високого рівня, надбань українського книгознавства, яке в 20—30-ті роки — за часів УНІКу — мало європейський рівень. Гідність ученого, усвідомлення ним своєї ролі забезпечили Маслову ім'я у світовому книгознавстві.

А тоді він змушений був казати: «Радикальна ревізія свого попереднього шляху примушує мене рішуче засудити нацдемівське уникання радянської тематики і теоретичне опрацювання радянської практики». Обіцяв опрацювати роботи класиків марксизму-ленінізму...

На письмовій спокуті є істотна примітка (на звороті аркуша): «Наведена вище заява є результатом «вимоги» т. Завального на засіданні 13 січня 1932 р.» Коментар, як мовиться, зайвий.

Справжнє ставлення С. Маслова до комуністичної влади прочитується в його архівах, у працях з книгознавства, що лишилися в рукописах. Інколи він маскував свої думки однією літерою. Скажімо, в записах постійно тільки під літерою «г» йде: «Маркс-Ленін-Сталін —тверді керівники друкованого слова пролетаріату». Тільки під літерою «д» — «ВКП(б) і Комінтерн та їх керівництво друкованим словом пролетаріату»...

Настав час повернути Україні добре ім'я вченого, визначного українського книгознавця, видати його спадщину.

Наталія СОЛОНСЬКА,
заступник головного редактора журналу «Бібліотечний вісник».

І досвід, і інтуїція

Свідчать документи

ШІСТЬ РОКІВ відродженої української державності однозначно засвідчують усьому світові, що наша держава розбудовується, постійно спираючись на досвід попередніх поколінь. І традиції, що спочатку певною частиною суспільства через необізнаність сприймаються з недовірою, з часом органічно входять у життя і свідомість більшості як закономірність. Так трапилося, скажімо, з нашою тисячолітньою національною символікою, зрештою, і грошова національна одиниця підтвердила тисячолітню історію української державності.

Але для її остаточного утвердження потрібно ще багато зробити, в тому числі і в реформуванні державного будівництва. У зв'язку з цим, як відомо, Президент України Леонід Кучма створив спеціальну комісію на чолі з Леонідом Кравчуком, яка має запропонувати нові підходи в адміністративній політиці, що так важливо для нашого поступу вперед.

Очевидно, ні Президент, ні його оточення не знають про те, що подібні кроки в державному будівництві України вже здійснювалися їхніми попередниками, бо пропонований документ десятки років лежав у таємних архівах, тим більше, що його автор — Симон Петлюра, Голова Директорії і Головний Отаман військ Української Народної Республіки. Та, мабуть, історична необхідність викликає до життя подібні рішення інтуїтивно, що, безумовно, є закономірністю нашого розвитку.

Документ, який подається в оригіналі, на мою думку, може зацікавити не тільки наших найвищих державних достойників, бо є можливість порівняти і звірити сьогоднішні рішення з досвідом минулого, а й широких мас — усіх, хто вболіває за долю України.

ДО ПАНА ГОЛОВИ РАДИ НАРОДНИХ МІНІСТРІВ *І. МАЗЕПИ*
КОПІЯ ГОЛОВНОУПОВНОВАЖЕНОМУ ВІД УРЯДУ У. Н. Р. В КАМ'ЯНЦІ НА ПОДІЛЛЮ, МІНІСТРУ *Ів. ОГІЄНКО*

Маючи на увазі відновити в найближчому часі діяльність державних органів Республіки, рахую необхідним, аби вже зараз було приступлено до підготовчої праці, а саме до вироблення законопроектів та статутів, які б охоплювали все державне керування Республікою і переведення в життя яких могло би дати міцний грунт в процесі нашого державного будівництва.

Для здійснення цього вважаю необхідним, аби негайно при Раді Народних Міністрів була утворена Особлива Державна Комісія, в склад якої увійшли би представники всіх політичних партій, які стоять на грунті Української Державности і які поділяють основну лінію політики, якої до сього часу трималося і тримається Правительство У. Н. Р.

Кожна з політичних партій повинна дати до складу Комісії свої найкращі сили з відповідною кваліфікацією чи в смислі теоретичної підготовки чи практичного стану та знайомства з тою чи иншою галузью державного життя.

До складу Комісії повинні увійти представники від окремих Міністрів.

Головною провідною думкою при виробленню Комісією відповідних законопроектів, статутів та інструкцій, повинна бути ідея створення української державности в формі Української Народньої Республіки.

З цією метою Комісія повинна переглянути всю систему державного законодавчо-адміністративно-судового апарату, розглянувши всі закони та статути, на підставі яких він істнував, з'ясувавши їх доцільність, що до сучасних вимог державного життя і виробивши відповідні законопроекти, статути та інструкції, які головним чином торкаються:

а) майбутнього парламенту України та виборчого закону до нього;

б) центральних державних установ — Міністерства та його органів.

в) органів державного управління та самоуправління на місцях в місті, повіті, волості та селі.

З'окрема, Комісія повинна головну увагу звернути на —а) орган Управління Міністерства Внутрішніх Справ на місцях — в повіті, волості та селі (переглянувши всі істнувавші до цього часу законоположення),

і — б) на орган місцевого самоврядування — міського та земського (переглянувши земське положення 1861 р. і городове — 1871 р., а також всі законоположення за часів Української Народньої Республіки) і дрібну волостну одиницю.

Вироблені законопроекти, статути та інструкції могли би бути прекладені на затвердження майбутнього українського парляменту чи до скликання його провізорично за затвердження звичайним до цього часу законодавчим шляхом.

Аби забезпечити більшу продуктивність праці згаданої Комісії, на мою думку, Правительство повинно взяти її на державні кошти, поставивши одночасово певні річниці для вироблення відповідних законів, статутів та інструкцій.

Про заходи Правительства в цій справі прошу повідомити мене.

Підпис:

Голова ДИРЕКТОРІЇ,
Головний отаман ПЕТЛЮРА.
Керуючий Справами Директорії
М. МИРОНОВИЧ.
З оригіналом згідно:
Керуючий справами Директорії
М. МИРОНОВИЧ.

Володимир СЕРГІЙЧУК,
доктор історичних наук.

Дрімають гривні у кріслі Лжедмитрія

ГОЛОВА Путивльської райадміністрації Микола Кравченко прийняв розпорядження, лейтмотив якого — зробити Путивль одним із туристичних центрів України. На перший погляд, у сьогоднішніх умовах це малореальний задум. І все ж за його реалізацію вже взялися. Нині складається бізнес-план першочергових заходів для втілення в життя наміченого.

Прокоментувати рішення ми попросили директора Путивльського історико-культурного заповідника Сергія ТУПИКА:

— Наше місто — одне з небагатьох, яке зберегло велику кількість пам'яток історії, культури, архітектури. Мовчанівський монастир-фортеця, церква Миколи Козацького, архітектурний ансамбль Святодухівського монастиря, Городок, де проглядаються обриси давньоруського дитинця... Саме в ньому археологи знайшли у плінфі храму XII—XIII століття зображення двозубців та тризубців — родових гербів княжої династії Рюриковичів. У краєзнавчому музеї можна побачити також крісло Лжедмитрія, «Євангеліє» 1618 року, великі колекції зброї, етнографічних матеріалів та інші цінні експонати, яких уже назбирано понад 13 тисяч.

Сьогодні, як на мою думку, проблема в тому, що славна історія міста ще не працює на його бюджет. Хоча це реально. Адже у місті біля Сейму є гарна турбаза. На жаль, ні вона, ні інші бізнесові структури не зайнялися організацією належним чином пропаганди культурного відпочинку в Путивлі. Хоча для поціновувачів природи, старовини тут справжня віддушина. Сподіваюся, що зацікавленість влади перетворити Путивль на один із туристичних центрів дасть поштовх цій відповідальній роботі. Працівники музеїв готові взяти в ній посильну участь. Нині, наприклад, ведеться науково-дослідна робота за «Словом о полку Ігоревім» — про путивльські мотиви в ньому. Маємо вже достатньо матеріалів навіть для відкриття окремого музею з цієї теми. Щоправда, вже тепер нас не задовольняє переведення єдиного в області заповідника в районне підпорядкування, катастрофічне скорочення асигнувань. Час уже і в Сумах визначитися щодо пріоритетів фінансування подібних закладів культури.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Сумська область.

«Цвяхи б робити з цих людей...»,

або Як Едуард Гурвіц «переріс» Президента України

Як тільки в Одесі спалахує черговий скандал, відлуння його одразу ж доходить до Києва. Щоправда, у досить своєрідній інтерпретації-препарації представників другої древньої професії, які використовують його для популяризації «Зірки на ім'я Гурвіц» (до такої недосяжної висоти підняла мера Одеси газета «Політика». — В. Т.). Очевидно, щоб продемонструвати деяким громадянам славної Одеси, наскільки ті несвідомі та несправедливі у своєму невдоволенні діями міського голови та його підлеглих. Адже Едуард Гурвіц, як відомо, «Кращий мер України», «Кращий миротворець України». А, за оцінкою одеських рухівців, ще й українець номер один. (Прошу не плутати з наці номер один. — В. Т.). Якщо ж підтвердиться одна з чуток, оприлюднених «Киевскими ведомостями» 1 серпня ц. р., що Едуард Гурвіц є «позашлюбним сином генерала Піночета», то любителям «твердої руки» годі й шукати кращої кандидатури на посаду Президента України. Тим більше, що свій твердий і вольовий характер «Кращий мер України» демонстрував не раз. Правда, бувають іноді у практиці роботи міської влади й тимчасові «збої». Це якщо впертих одеситів не вдається переконати навіть тоді, коли «сумнівів у законності рішення (виконкому — В. Т.) немає». Слова у лапках взято з публікації в «Зеркале недели» № 29 «Одеса вирішила розрахуватися за газ міським ринком» й належать «Кращому меру України». І саме про те, яким чином ця законність втілюється одеською владою в життя, піде мова далі.

Було ваше — стане наше

В Одесі завжди щось відбувається. Як не виставка, то пікетування приміщення мерії, як не вбивства, то народні гуляння. Не стало винятком із правила 13 липня цього року. Згідно з розпорядженням міськвиконкому від 11 липня численні сили міліції перекрили цього дня входи і виходи на ринку «Южний». В ніч на 14-те дехто бачив неподалік і два бронетранспортери. Залишилося чекати ще повітряного десанту та вогневої підтримки з боку моря — жартують дотепні одесити. Ні, це була не облава на кштапт тих, які проводили колись чекісти, а пізніше, в роки війни, румунська окупаційна влада. Просто таким чином слухняна міліція виконувала розпорядження виконкому за підписом «Кращого мера України» Едуарда Гурвіца «Про припинення діяльності ринку «Южний» до усунення виявлених у його роботі порушень законодавства». (Тут і далі цитуватимуться витримки з «Розпорядження № 656-р від 11.07.97 р.» та «Рішення № 398 від 17.07.97 р.» міськвиконкому, статей «Одеса вирішила розрахуватися за газ міським ринком» та «Думка «Інтергазу»: «Не треба плутати ринок і базар», які надруковані поруч в № 29 ц. р. «Зеркала недели»).

Чи могли думати у 1992 році люди, які брали в оренду шматок землі з непролазною грязюкою, антисанітарією, розвішаними (через нестачу прилавків) речами на кущах, що хтось позариться на цей ринок? Тоді — ні. Але чим більше орендний колектив трудився, чим більше коштів вкладав у реконструкцію «Южного», чим більше продавців, у тому числі й селян, виявляли бажання торгувати саме тут, тим прискіпливіше приглядалася до нього влада. І ось, після того, як орендний колектив вийшов на річні мільйонні відрахування до бюджету та різних фондів (останнє на прохання міської влади), коли «Южний» став одним з «трьох китів», на якому тримається бюджет найбільшого в Одесі Київського району, і з'явилося розпорядження міськвиконкому від 11 липня. Згідно з ним припинялася діяльність ринку «до особливого розпорядження після усунення виявлених у його діяльності **порушень законодавства**» (останнє підкреслено мною.— В.Т.). Відповідним службам давалося доручення проконтролювати хід робіт по усуненню порушень, міліції забезпечити охорону громадського порядку протягом цього часу.

На перший погляд, начебто благі наміри та турбота про людей. Якби не п'ятий пункт цього розпорядження, який чітко засвідчив, куди хилить влада на чолі з паном Гурвіцом. А в ньому, зокрема, дається вказівка представництву з управління комунальної власності міськради розірвати договір оренди з орендним підприємством ринку «Южний». Ось тепер все стало на свої місця. Влада прекрасно зрозуміла, що просто так орендарі не здадуться. Тим більше, що добровільно відмовитися від договору оренди колектив не побажав і висловив це на своїх зборах ще 16 травня. Тому у відповідь на протест орендарів й було задіяно значні сили міліції, які спочатку блокували ринок, а потім вже виконували роль підсобних робітників, допомагаючи вивозити з «Южного» контейнери. Досить-таки своєрідне розуміння охорони громадського порядку.

А Едуард Гурвіц продовжував проявляти свою твердість. (Прошу не плутати з твердолобістю, вседозволеністю чи самодурством). Про це свідчить рішення міськвиконкому від 17 липня, в якому вже першим пунктом записано: «Договір оренди № 360 від 1.10.92 з організацією орендарів ринку «Южний»... розірвати. Реєстраційно-ліцензійній палаті виконкому (Іванов Д. А.) підготувати матеріали для вирішення питання про ліквідацію ОП «Ринок «Южний» у зв'язку з **порушеннями законодавства** в його діяльності». (Останнє підкреслено знову мною.— **В. Т.**).

Одна влада у трьох іпостасях

Отже, якщо у кількох випадках ідеться про порушення законодавства, то, очевидно, виконком на чолі з паном Гурвіцом перебрав на себе функції судової влади. Оскільки лише їй дано право виносити вердикт стосовно того, що законно, а що — ні. Тепер про «Кращого мера України» можна вже говорити, так би мовити, як про людину, яка уособлювала собою три влади. Зокрема, законодавчу, як народний депутат України, виконавчу, як голова виконкому, і судову, бо вирішує, де є порушення законів, а де — ні. Цьому і Президент України може позаздрити, а не те що якийсь міністр чи прем'єр.

Досить цікаві й окремі пункти рішення міськвиконкому. Зокрема, в другому записано, що «Для ліквідації загрози життю, здоров'ю і майну громади, викликаної аварійністю конструкцій приміщення ринку, негайно організувати виконання капітального ремонту приміщення». А в наступних — «створити комісію для обстеження санітарного і технічного стану приміщення...», «... представити виконкому висновки про стан приміщення...» Уловлюєте? Все тут поставлено з ніг на голову. Бо спершу, як відомо, проводять обстеження, одержують кваліфіковані висновки професіоналів, а вже потім говорять «про загрозу життю» та про «капітальний ремонт», а не навпаки.

До речі, якщо йти за логікою міської влади, то чому не закрити житло та не виселити з центральної частини міста всіх мешканців. Адже тут комунікації, як і на ринку, потребують уже давно капітального ремонту.

А як розцінити ще один пункт цього рішення, в якому, зокрема, записано: «Просити міністра внутрішніх справ України провести службове розслідування для виявлення і притягнення до відповідальності посадових осіб міліції за бездіяльність, протиправні неслужбові зв'язки й інтереси на ринку «Южний». Чи не правильніше буде, коли Президент України, відповідні органи розберуться, чому, майже протягом двох тижнів, з волі міської влади на чолі з «Кращим мером України» відбувалося протистояння міліції й сотень громадян. І чому міліція не виконувала розпорядження суду?

Тут слід віддати належне орендарям і тим, хто торгує на ринку. Пригощаючи міліціонерів кавою та бутербродами, овочами і фруктами, люди просто співчували міліціонерам як підневільним людям, які навіть без зарплати змушені виконувати свої обов'язки. Тому і не звинувачували їх в тому, що протягом двох тижнів вимушеного безробіття ринок, торгуючі й місто зазнали великих збитків. Свої претензії і позови, вимоги відшкодування вони вирішили пред'являти безпосередньо міській владі та її керівникові. Але про все по порядку.

Панове, не треба «локшини»

«— Як тільки виконком, — підкреслював він (Е. Гурвіц. — **В. Т.**), — розпочинає яку-небудь програму, що обіцяє місту й одеситам безперечну вигоду, деякі сили роздувають навколо неї скандал. І скандал навколо «Южного» — з цієї самої серії»[1].

Що ж це за безперечна вигода і що це за програма? Щодо останньої, то йдеться про продаж ринку «Южний» і погашення цими коштами заборгованості за газ, поставлений акціонерним товариством закритого типу «Інтергаз». Що по суті означає зарізати курку, яка несе золоті яйця.

Далі стверджується, що цієї суми вистачить не лише для покриття існуючих боргів за газ, але й для оплати за нього на декілька місяців наперед. Чи дійсно це так? Спробуймо проаналізувати. «За словами Ігоря Черкасова, директора Одеської регіональної дирекції АТЗТ «Інтергаз», на 18 липня заборгованість споживачів газу Одеси і області за використаний газ становить 36 мільйонів доларів (без урахування боргів за газ, використаний у 1996 році). Й далі: «Одеські тепломережі», які забезпечують теплом обласний центр і сусідні населені пункти, заборгували «Інтергазу» з початку року суму, еквівалентну 17 мільйонам доларів. Заборгованість "Одеситеплокомуненерго" — 7 мільйонів доларів...»[2]. А в статті «Одеса вирішила розрахуватися за газ міським ринком» читаємо: «Місто ж, відчуваючи потребу в коштах, знайшло покупця, який платить за «Южний» суму в півтора раза вищу тієї, на яку влада розраховувала, а саме — 10,2 мільйона гривень». А поруч в іншій статті мова вже про 10,2 мільйона доларів. А це, як кажуть в Одесі,—дві великі різниці. Однак, якщо врахувати, що сумарна заборгованість двох постачальників тепла обласному центру перед «Інтергазом» становить лише на 18 липня 27 мільйонів, у тому числі борги бюджетників 8 мільйонів доларів, то виторгуваної за «Южний» суми навряд чи вистачить навіть до перших заморозків.

Зрозуміло, що не за горами вибори міського голови, депутатів усіх рівнів, і холодна зима може обернутися проти «претендентів на папаху» серйозними проблемами. Однак до чого тут ринок?

«Пристрасті навколо продажу «Южного» підігріваються, між іншим, і всілякими слухами про те, що ринок нібито продано чеченцям, не дивлячись на те, що міськвиконком не приховував: ринок продається акціонерній компанії «Інтергаз». А точніше, передається їй за борги»[1]. Ось тут мені й хочеться вигукнути: «Панове, не треба мені й одеситам, як кажуть, вішати локшину на вуха!» Вже згадуваний представник «Інтергазу» чітко сказав, що, коли знайшовся покупець, згодний заплатити таку суму, «Інтергаз» не заперечував проти такого розрахунку. Отже, ніхто мене не переконав, що ринок буде передано чи продано саме «Інтергазу», а не чеченцям, ізраїльтянам, туркам чи ще кому. Бо йдеться про перевідступлення боргу. В цьому нема нічого страшного, але відомо, що маленька неправда...

Розмови з людьми, відеосюжети засвідчують, що якраз керівництво ринку та продавці виявили в цій історії більше розуміння законів, ніж місцева влада, представники якої так були зацікавлені у своїй перемозі, що днювали й ночували тут. Навіть «Кращий мер України» разом з міським прокурором побували тут о третій годині ночі. І хоча «пристрасті трохи притихли», до відстоювання законного, з точки зору Едуарда Гурвіца, рішення було підключено підпорядковані виконкому прямо чи опосередковано сили.

Робилося все, звичайно, за відомою схемою. Спершу свої претензії пред'являє санепідслужба та пожежники, а далі об'єкт закривають для усунення порушень санітарного та пожежного стану. На території, де за прилавками стоять більше двох тисяч людей, знайти, звичайно, ці порушення простіше за просте. Щоправда, на інших ринках Одеси і, зокрема знаменитому «Привозі», співвласником якого є й міська влада, антисанітарії та порушень, напевне, не менше, однак їх міліція не блокує. Не було такого раніше і щодо «Южного». Доти, доки колектив орендарів не підняв його, так би мовити, з багнюки і не довів до цивілізованих норм, вклавши у реконструкцію понад 700 тисяч гривень. Тепер же, якщо врахувати: «Южний» знаходиться в районі, де проживає тридцять відсотків мешканців мільйонного міста, ринок став дуже ласим шматком для декого. Однак цього не захотіли розуміти ті, хто тут працює.

Незговірливі орендарі

Орендний колектив (а це 99 працівників) на чолі зі своїм директором Сергієм Демидовим та торговці, яких тут більш як дві тисячі, вирішили не піддаватися тиску влади. Тим паче, що вони відчували законність своєї позиції. Договір оренди було продовжено з дотриманням усіх, так би мовити, юридичних формальностей. Тому, знаючи, що міська влада під керівництвом «Кращого мера України» пана Гурвіца має намір просто продати власність, яку на законних підставах орендує колектив ринку, «на сторону», а не їм, як це належить за законом, орендарі почали бити на сполох. Хтось прислухався до їх голосу, хтось ні. «Було направлено листа прокурору міста з проханням відновити законні права колективу ОП «Южний» і підприємців, які торгують на ринку. Однак протесту прокурора, якого так довго чекали страйкуючі, так і не поступило»[1]. Представники обласної СЕС, які прибули сюди, констатували, що порушення, виявлені районною СЕС, орендарі усунули. Додамо, незважаючи на те, що їм не давали, по суті, робити цього. Не було вже претензій і в пожежників, однак орендарів та продавців, у тому числі сільгосппродукції з області, на ринок не допускали.

Обласний арбітражний суд задовольнив позов орендарів і визнав розпорядження міськвиконкому недійсним, призупинив дію пункту стосовно одностороннього розірвання договору оренди. Однак у міської влади та «Кращого мера України» пана Гурвіца, очевидно, своє розуміння закону. Тому за два дні обласний арбітражний суд повторно підтвердив свою ухвалу. І для тих, хто взагалі не розуміє, що таке закон, у неї вписано четвертий пункт, яким роз'яснюється, що «Згідно зі ст.115 АПК України ухвала вступає в законну силу негайно після її прийняття і підлягає обов'язковому виконанню».

Ви думаєте, її кинулися виконувати всі, кому вона адресувалася? Якби не так. І смішно, і сумно було дивитися на високих міліцейських чинів міста, коли вони, дивлячись на цей документ, розводили руками. Мовляв, розуміємо, що треба виконувати, але не можемо. Цікаво, чому сюди для підтримки виконання закону не примчав пан Гурвіц, як він зробив це, коли закривали «Южний»? І лише після того, як тут змушене було побувати керівництво облдержадміністрації, облпрокуратури, відповідальність на себе взяло УМВС в Одеській області. Нарешті через тринадцять днів після закриття міліцейську осаду «Южного» було знято.

Збитки, за попередніми підрахунками, — величезні. Лише бюджет міста недоодержить до 100 тисяч гривень. (І це за відсутності коштів для виплат зарплати деяким категоріям бюджетників). Прямі втрати торгуючих та орендного колективу теж чималі. Додаймо відволікання сил міліції на так звану підтримку громадського порядку, й стане зрозуміло, у що вилилося для міста рішення міськвиконкому та його керівника. Однак «Кращий мер України» зі своїми підлеглими виявили у відстоюванні не зовсім законного рішення, як свідчить ухвала суду, надзвичайну твердість характеру. Як тут не згадати відомі слова поета про те, що «Гвозди бы делать с этих людей, не было б в мире крепче гвоздей». Якщо ж ще й врахувати, що газета, котра назвала Едуарда Гурвіца зіркою, водночас глумиться над главою держави та «поливає» високопоставлених державних мужів, то Леонідові Кучмі, очевидно, настав час брати приклад і діяти так, як це робить «Кращий мер України». Дивись, і він теж удостоїться честі називатися зіркою. Якщо Едуард Гурвіц за цей час, звичайно, не сягне ще вищих, уже всесвітніх висот...

Василь ТУГЛУК.
Київ — Одеса — Київ.

1 — «Одеса вирішила розрахуватися за газ міським ринком».

2 — «Думка «Інтергазу»: «Не треба плутати ринок і базар».

21 серпня в столичному палаці «Україна» відкривається другий Всесвітній форум українців. Детальніше про цю важливу подію розповідає заступник оргкомітету форуму, голова Української всесвітньої координаційної ради поет Іван ДРАЧ.

Усі дороги ведуть до Києва. На форум українців

— Іване Федоровичу, перше запитання традиційне — яка мета поважного зібрання?

— Ми зберемося, щоб відчути причетність до спільної родини. Запитаймо тих самих Кравченків, Дяченків, Іванових чи Петрових: «Ви коли-небудь збиралися своїм родом, щоб побачити, яка в мене тітка, який дядько, яка племінниця? Що хто робить, чим займається? Подивитися на весь рід — з кого він складається?»

То коли маємо можливість знову зібратись і подивитися на всіх, скільки нас є по білому світу, подивитися, хто що може, — це ж велике діло. А тим паче тепер, коли з'явилася наша держава, до якої ми можемо мати чимало претензій, і багато справедливих, але держава є.

Щойно я повернувся з Мінська, де був Всесвітній з'їзд білорусів. Відбувався він у складних умовах. Президент О. Лукашенко фактично протестував проти такої акції. До останнього делегати не знали, де зберуться, як зберуться. Це теж був другий з'їзд. Тепер у Білорусі зовсім інші умови, інша ситуація.

Я, коли був у Мінську, думав над тим, що в нас може бути, якщо не позбудемось апатії, лінощів і не зрозуміємо вимог часу.

О. Лукашенко надіслав на з'їзд досить дивне привітання. Його зачитав заступник міністра культури Білорусі. Виступив на з'їзді Василь Биков, який живе тепер у тяжких умовах. Книжка його новел, що мала виходити, у видавництві знищена. Хоча він давно не видавався. І коли якось О. Лукашенка запитали, чому він так ставиться до всесвітньо відомого прозаїка, чому не симпатизує йому, то він сказав: «Ви знаєте, він такий політикан. Вимагає від поляків одні краї, від українців другі.» Ще щось там говорив. Але це геббельсівська брехня. Хіба можна собі уявити, щоб Василь Биков вимагав від поляків Білосток, а від України Чернігів. Це навіть не смішно. Це трагічно.

Я кілька років не був у Білорусі. Їхав, щоб подивитися, як відбувається Всесвітній з'їзд білорусів, на якому рівні. А потім хотів зустрітися зі своїми друзями: з Василем Биковим, Нілом Гілевичем, Геннадієм Буравкіним, Григором Бородуліним, Анатолієм Вертинським. Я маю багато товаришів у Білорусі.

Що ж до нашого форуму, то перший був, звичайно ж, романтичний, ейфорійний. Але інакше не могло й бути. Бо тоді ми збиралися в час, коли щойно народилася наша держава. Відповідно в українців по цілому світу було багато ілюзій. Тепер — зовсім інший період. Я казав уже, що все це схоже на те, як молоді люди паруються. Перший період — закоханості, коли одне на одного лише дивляться й не натішаться від того, що вони є й що вони разом. А потім виявляється, що і він, і вона мають якісь вади, й починаються всілякі прикрощі...

Але визначальне, що було й на першому всесвітньому форумі українців, і що буде на другому, так це те, що ми повинні зрозуміти: без існування Української держави не може бути всесвітнього українства і навпаки — всесвітнє українство має сприяти незалежній Українській державі. Так тримаються на світі росіяни, китайці, вірмени, євреї, поляки, угорці. Ми повинні доходити до того розуміння, що треба відчувати себе як народ державний.

— А от ці дискусії на тему «Де має бути центр українства?» Мовляв, не може бути центр всесвітнього українства в Україні, бо держава поки що не забезпечує вільного розвитку національно-культурного життя.

— Це неправильно. Є світовий конгрес українців. Це їхня справа, де мати свій центр. Але що центр світового українства — в Україні, де живе 40 мільйонів українців, то це закономірно. Центр повинен бути там, де існує Українська держава.

Ілюзій щодо форуму в мене немає. Це і свято, але й робота передовсім. Буде багато секцій, круглих столів, де делегати матимуть змогу обмінятися думками з приводу актуальних проблем сучасності. І взагалі форум покликаний чітко визначити ідейно-правові та організаційні засади діяльності українських громад, затвердити нову стратегію українського руху, яка має бути дійовіша, здатна мобілізувати світове українство на утвердження України в світі.

Наприклад, будуть розмови за політичним столом. Їх вестимуть Михайло Горинь та Володимир Полохало. Проаналізують існування й діяльність КУНу, ОУНу, УРП тощо. Плановано організувати дискусію на тему «Україна XXI століття очима молоді». Осип Зінкевич та Олесь Доній порядкуватимуть тут. Відбудуться й гострі дискусії на економічні теми. Але все починається з духовності, бо коли вижили Японія чи Німеччина, то насамперед за рахунок того, що в них був потужний національний дух.

От щойно мені телефонували з Комі. Хоче приїхати до Києва великий хор. Я їм кажу, що у нас немає можливості всіх прийняти. Відповідають, що все буде за їхній рахунок. А їх — 50 чоловік. Це чудово, що люди хочуть приїхати з таких далеких країв. З Караганди, з Якутії. Люди прийдуть, побачать свою історичну батьківщину, побачать багато й прикрого й хорошого.

Та суть у тому, що, я переконаний, відчують: є наш рід, великий і безсмертний. Це потрібно, вже заради цього треба час від часу збиратися.

Форум працюватиме три дні. Плановано, що до Києва прибудуть більш як шістсот делегатів як зі Сходу, так і з Заходу. Девіз форуму — «В єдності та співробітництві увійдемо в XXI століття». Очікується виступ Президента України Л. Кучми.

Інтерв'ю підготував Віталій АБЛІЦОВ.

Спорт

«Підкорили» чергове королівство — Датське

Ще зовсім недавно чемпіон України «підкорив» підданих її Величності Королеви Великобританії. І от нова яскрава перемога над футбольним чемпіоном з іншої монаршої держави — Данії. Вона, як висловився президент ФК «Динамо» (Київ) Григорій Суркіс, дозволила його підопічним стати на підніжку вагона потяга, назва якого — Ліга чемпіонів.

Перед грою

Лише за дві з половиною години футболісти «Динамо», журналісти і група вболівальників дісталися Копенгагена. Він зустрів нас незвичайною спекою і такою забутою для нас ... чергою в аеропорту. Бо ще близько двох годин українська делегація проходила паспортний контроль, який здійснював лише один чиновник.

Після невеликого перепочинку в готелі «Скандинавія» команда вирушила на вечірнє тренування. До речі, Ребров тренувався окремо від основної групи з меншим навантаженням. Отже, участь Сергія у такому відповідальному матчі була під загрозою?

Переконані: під час цікавої екскурсії Копенгагеном уранці ігрового дня (нам показали палаци, де мешкають члени королівської родини, знамениту Русалку, заповнені морські пляжі) кожний думками вже був на грі. Валерій Лобановський ще за годину перед зустріччю задумливо сидів на лаві запасних і за чашкою кави, либонь, «прокручував» у голові увесь сценарій баталії з датським чемпіоном. Потім він сказав журналістам, що відхилення від цього сценарію, якщо і були, то незначні.

А нас — журналістів — гостинні господарі запросили до прес-центру затишного, сучасного і суто футбольного стадіону. Пригощали прохолодними напоями, кавою. А головне —прокрутили касету з відеозаписом переможних поєдинків «Брондбю» у датському чемпіонаті. Що ж, ми переконалися: суперник у наших динамівців дуже серйозний. А за підтримки вболівальників, які ще за годину майже заповнили трибуни і розпочали своєрідну «розминку» з пісень і закликів до вікторії, сили їхніх улюбленців мали потроїтися. Хоча і український острівець був серед цього бурхливого моря емоцій —гордий і активний. А ще «Динамо» прибув підтримати з Гельсінкі Надзвичайний і Повноважний Посол України в Фінляндії, Швеції, Норвегії та Данії Ігор Подолєв.

Гра

«Брондбю» (Данія, Копенгаген)—«Динамо» (Україна, Київ). 2:4 (1:2).

0:1 Гусин, 8, 1:1 Баггер, 22, 1:2 Шевченко, 35, 1:3 Ребров, 75, 1:4 Головко, 83, 2:4, Оугард, 89, з пенальті. На 58-й хвилині Б'юр не реалізував пенальті (поперечина).

«Брондбю»: М. Крог, Б'юр, Нільсен, Рісагер, Д. Ф. Йєнсен, Тогерсен (Оугард, 46), Санд (С. Крог, 81), Хансен, Колдінг, Баггер (Р. А. Йєнсен, 85), Еген.

«Динамо»: Шовковський, Лужний (Волосянко, 88), Головко, Ващук, Дмитрулін, Калитвинцев, Шевченко, Ребров, Гусин, Хацкевич, Максимов (Радченко, 76).

Попереджено Хацкевича, Максимова, Колдінга, Гусина, Нільсена.

Судді: Аманд Ансьйон, Марсель Маллах, Ерік Клеркс (Бельгія).

13 серпня. Копенгаген. «Брондбю стадіон». Ясно. 33 градуси. 18 500 глядачів.

Перші хвилин зо дві господарі навіть жодного разу не торкнулися м'яча. І це, звісно, їм не сподобалося. тому вони кинулися в боротьбу з іще більшим завзяттям. Але діяли надто жорстко. На газон часто падали Шевченко, Максимов, Ребров. І, звісно, не з власної волі.

8-ма хвилина. Першу результативну атаку киян розпочав Шевченко. Він точним пасом знайшов Лужного, який долучався до атак не лише краєм, а й центром. Олег пробив. М'яч спершу відскочив до Максимова. Але і його постріл знайшов перепону. Нарешті, на голевій позиції опинився Гусин. І метрів з двадцяти «пробив» Могенса Крога. Але на цьому біди того не завершилися.

17-та хвилина. Шевченко обіграв трьох захисників. Але їм на допомогу підійшли партнери, і момент розтанув. Взагалі Шевченко, хоч іще й не готовий повністю, продемонстрував величезну волю, наполегливість, мужність. І навіть за таких обставин був дуже корисний команді. Адже його постійно пильнувало кілька опікунів.

Одне слово, такий початок був вочевидь не до вподоби футболістам «Брондбю» і їхнім галасливим прихильникам.

20-та хвилина. Господарі подають перший кутовий.

22-га хвилина. Кияни, добившись швидкого успіху, перейшли на досить академічний розіграш м'яча. За що швидко поплатилися. З нічого, як кажуть, датчани «зробили» гол: після флангової передачі справа Баггер пробив під гострим кутом.

Цей успіх, зрозуміло, помітно підбадьорив господарів. активніше почали діяти Хансен, Тогерсен, Баггер, Еген. Але кияни витримали цей підвищений тиск, добре відпрацювавши в обороні. І...

35-та хвилина. Лужний здійснив свій фірмовий прохід краєм. Віддав м'яча Калитвинцеву, той — Хацкевичу. А Олександр побачив, що в чудовій позиції Шевченко. І — наші знову попереду! Ініціатива — в їхніх руках.

Після перерви гра помітно загострилася. Зрозуміло, що амбіціям футболістів «Брондбю» було завдано помітного удару. Тому вони кинулися рятувати становище з потрійним завзяттям. І були дуже близькі до розв'язання цієї проблеми. Гусин у своєму штрафному зіграв некоректно проти Егена. Але Б'юр не реалізував пенальті.

Хочеться сказати кілька теплих слів на адресу Шовковського, який багато разів демонстрував високу майстерність. Олександр парирував кілька дуже складних ударів. Скажімо, на 74-й хвилині Оугард буквально розстрілював нашого мужнього голкіпера. Але киянин вийшов переможцем небезпечної дуелі. А потім, коли Б'юр розбив ногою голову Олександра, він навідріз відмовився залишати поле. Прекрасний продовжувач славних динамівських традицій, інакше не скажеш.

Отже, після вдалої гри Шовковського проти Оугарда кияни провели контратаку. Невтомний і завзятий, Калитвинцев упевнено пройшов правим краєм, тягнучи за собою «хвіст» переслідувачів, віддав м'яча Шевченкові. А той з Ребровим розіграли ефектну комбінацію, яка завершилася взяттям воріт.

83-я хвилина. Кутовий у виконанні Калитвинцева. І удароммблискавкою Головко спрямував м'яча у ворота головою.

На передостанній хвилині господарі дещо вгамували амбіції, провівши другий пенальті. Але то була слабка втіха. Героями матчу були не вони..

Після гри

Знову, як і в Баррі, прес-конференції не було. Але ми самі влаштували її для себе, перехопивши Валерія Васильовича Лобановського біля дверей динамівської роздягальні. Нам здалося, що він був не найкращої думки про дії бельгійського арбітра. Особливо було прикро і боляче тренерові, що серйозної травми зазнав воротар.

— Дивно, що суддя, який був поруч, ніяк не прореагував на дії Б'юра, котрий прямою ногою стрибнув на лежачого Шовковського.

Стосовно дій моїх підопічних, то вони виконали план на гру. Зрозуміло, були якісь помилки. Вони трапляються в кожній зустрічі. Але в цілому команда зробила те, що необхідно. Наша тактика виявилася правильною.

— Виходить, ви добре підготувалися до цієї зустрічі?

— Ми продивилися записи п'ятьох матчів. Вони хоч і були різні, але їх об'єднувало одне. Ми побачили, що «Брондбю» грає в лінію (чотири захисники). Але в цілому команда здатна демонструвати добротний футбол європейського класу. І це, попри все, підтвердило наше сьогоднішнє побачення.

— Отже, ви задоволені діями своїх футболістів?

— У мене не буває хороших і поганих ігор. Перебувати весь час нагорі, на хвилі просто неможливо. Життя-бо відбувається хвилястою лінією. Пряма — то смерть. Так на кардіограмі. Отже, сьогоднішня гра входить до процесу нашої підготовки, нашої програми...

То був, либонь, найщасливіший літак, який в ті години був у небі над планетою. Його пасажири тепло вітали кожного гравця. Особливо багато добрих слів дісталося мужньому Олександрові Шовковському. А Григорій Суркіс повідомив, що мав розмову з президентом ФФУ, Прем'єр-міністром України Валерієм Пустовойтенком, який передав щирі привітання і поздоровлення з красивою і переконливою перемогою гравцям «Динамо» і всім пасажирам авіалайнера від Президента нашої держави Леоніда Кучми.

Отак казково щасливо завершилася наша подорож до королівства Датського.

Олександр БІЛИК, Віктор БРАНИЦЬКИЙ.
Копенгаген-Київ.

На знімку: команда вітає Андрія Гусина, який відкрив рахунок у матчі «Брондбю»—»Динамо».

Фото Володимира ТИМЧЕНКА (ФК «Динамо», Київ).

***

Кубок УЄФА. Кваліфікаційний етап: «Андерлехт» (Брюссель, Бельгія) — «Ворскла» (Полтава) — 2:0.

Баланс ЗІФ «Перший український приватизаційний фонд» на 1 липня 1997 року

	Тис. грн.
Актив на кінець звітного періоду	
1. Основні засоби та інші позаоборотні активи:	
залишкова вартість	82,7
довгострокові фінансові вкладання (58)	4593,0
Всього по розділу 1:	4675,7
2. Запаси і витрати:	
залишкова вартість	0,1
витрати майбутніх періодів (31)	23,7
Всього по розділу 2:	23,8
3. Грошові кошти, розрахунки та інші активи:	
за товари, роботи і послуги, строк оплати яких не настав (60,76)	22120,6
розрахунковий рахунок (51)	2,5
валютний рахунок (52)	68,5
інші грошові кошти (54, 55, 56)	2317,6
Всього по розділу 3:	24509,2
збитки минулих років (98)	85,9
Баланс (сума рядків 070,150 320, 330 і 340)	29294,6
Пасив на кінець звітного періоду:	
1. Джерела власних та прирівнених до них коштів:	
статутний фонд (85)	30,0
спеціальні фонди і цільове фінансування (87, 88, 96)	16120,8
розрахунки з учасниками (75)	6829,1
Додатковий капітал (88)	1882,6
Нерозподілений прибуток звітного року (80)	252,6
Всього по розділу 1:	25115,1
3. Розрахунки та інші пасиви:	
за товари, роботи і послуги, строк оплати яких не настав (60,76)	4033,9
з бюджетом (68)	122,3
за позабюджетними платежами (65)	18,6
зі страхування (69)	1,4
з оплати праці (70)	3,3
Всього по розділу 3:	4179,5
Баланс (сума рядків 490,530, 750)	29294,6

Баланс ЗІФ «Перший український фонд приватизації» на 1 липня 1997 року

	Тис. грн.
Актив на кінець звітного періоду	
1. Основні засоби та інші позаоборотні активи:	
залишкова вартість	29,3
довгострокові фінансові вкладання (58)	16389,8
Всього по розділу 1:	16419,1
2. Запаси і витрати:	
витрати майбутніх періодів (31)	1550,5
Всього по розділу 2:	1550,5
3. Грошові кошти, розрахунки та ін. активи:	
за товари, роботи і послуги, строк оплати яких не настав (62,76)	141276,0
з бюджетом (68)	14,1
за авансами виданими (61)	12,8
розрахунковий рахунок (51)	0,4
валютний рахунок (52)	68,5
інші грошові кошти (54,55,56)	6160,2
інші оборотні активи	126,2
Всього по розділу 3:	147658,2
Баланс (сума рядків 070, 150, 320, 330 і 340)	165627,8
Пасив на кінець звітного періоду:	
1. Джерела власних та прирівнених до них коштів:	
статутний фонд (85)	10,3
спеціальні фонди і цільове фінансування (87, 88, 96)	132801,8
розрахунки з учасниками (75)	12269,2
додатковий капітал (88)	13422,4
Збиток звітного року	—122,6
Всього по розділу 1:	158381,1
3. Розрахунки та інші пасиви:	
за товари, роботи і послуги, строк оплати яких не настав (62,76)	7070,0
з бюджетом (68)	123,9
за позабюджетними платежами (65)	14,2
з страхування (69)	13,1
з оплати праці (70)	25,5
Всього по розділу 3:	7246,7
Баланс (сума рядків 490, 530, 750)	165627,8

Баланс АТ «Зовнішньоторгове об'єднання Продекспорт» на 1 липня 1997 року

	Тис. грн.
АКТИВ на кінець звітного періоду	
1. Основні засоби та інші позаоборотні активи:	
залишкова вартість	44,2
матеріальні активи:	
залишкова вартість	0,6
довгострокові фінансові вкладання (58)	4474,2
розрахунки з учасниками (75)	2,1
Всього по розділу 1:	4521,1
2. Запаси і витрати:	
витрати майбутніх періодів (31)	174,4
Всього по розділу 2:	174,4
3. Грошові кошти, розрахунки та інші активи:	
за векселями одержаними (59)	93,0
з бюджетом (68)	18,6
за авансами виданими (61)	3,4
з іншими дебіторами	10585,3
розрахунковий рахунок (51)	20,3
інші грошові кошти (54, 55, 56)	317,0
Всього по розділу 3:	11037,6
Баланс (сума рядків 070, 150, 320, 330 і 340)	15733,1
ПАСИВ на кінець звітного періоду:	
1. Джерела власних та прирівнених до них коштів:	
статутний фонд (85)	5520,0
додатковий капітал (88)	2461,2
резервний фонд (88)	0,1
спеціальні фонди і цільове фінансування (87, 88, 96)	51,9
доходи майбутніх періодів (83)	6822,7
нерозподілений прибуток звітного року	7,3
Всього по розділу 1:	14863,2
3. Розрахунки та інші пасиви:	
за товари, роботи і послуги, строк оплати яких не настав (76)	705,3
з бюджетом (68)	10,6
за позабюджетними платежами (65)	5,1
за страхування (69)	4,8
з оплати праці (70)	31,5
з іншими кредиторами (71,76)	112,6
Всього по розділу 3:	869,9
Баланс (сума рядків 490, 530, 750)	15733,1

Баланс ЗІФ «Національно-промисловий інвестиційний фонд» на 1 липня 1997 року

	Тис. грн.
АКТИВ на кінець звітного періоду	
1. Довгострокові фінансові вкладення (58)	1258,5
Всього по розділу 1:	1258,5
2. Витрати майбутніх періодів	8,8
Всього по розділу 2:	8,8
3. Грошові кошти, розрахунки та інші активи:	
розрахунковий рахунок (51)	0,28
інші грошові кошти (54, 55, 56)	1,26
з бюджетом (68)	0,05
за товари, роботи і послуги, строк оплати яких не настав (62, 76)	468,24
Всього по розділу 3:	469,83
Баланс (сума рядків 070, 150, 320, 330 і 340)	1737,13
ПАСИВ на кінець звітного періоду:	
1. Джерела власних та прирівнених до них коштів:	
статутний фонд (85)	31,0
розрахунки з учасниками (75) 31,62	
спеціальні фонди і цільове фінансування (87, 88, 96)	433,38
збитки звітного року (80)	—0,52
Всього по розділу 1:	495,48
3. Розрахунки та інші пасиви:	495,48
за товари, роботи і послуги, строк оплати яких не настав (62, 76)	9,46
з бюджетом (68)	0,06
за позабюджетними платежами	0,06
інші короткострокові пасиви	1232,07
Всього по розділу 3:	1241,65
БАЛАНС (сума рядків 490, 530, 750)	1737,13

До уваги акціонерів ВАТ «Фірма «Керамблоки»!

30 вересня 1997 р. о 14 годині за адресою: Київ, вул. Нижньоюрківська, 2, в заводоуправлінні ВАТ «Фірма «Керамблоки» відбудуться збори акціонерів.

Порядок денний:
I. Звіт правління про роботу за 1996 р., задачі на 1997 р.
2. Затвердження акту ревізійної комісії.
3. Внесення змін до статуту.
4. Різне.
Довідки за телефонами : (044) 417 72 03
417 43 73.

Реклама у газеті «Голос України». Телефон 441-89-34.

МАСЛА
М10Г2К, М10В2, М8В, ТП22, М14В2, М6з/12Г1, SAE15W40, ТАП15В, ТАД-17И и др.
ЛЕОЛ
Лебединские масла для вашей техники - высокое качество, минимальные цены, доставка по Украине.
Лебединский нефтемаслозавод.
Сумская область, г.Лебедин.
ТЕЛ.: (05445) 6-21-19, 6-25-55, 5-16-80
2-34-66, 2-29-73.

Покрівельні та гідроізоляційні роботи
▸ Відновлення пошкодженого руберойдного покриття
ГАРАНТІЯ - 2 РОКИ
від 15 грн/кв.м
▸ Ремонт покрівлі високоякісними полімерно-бітумними матеріалами
від 22 грн/кв.м
ГАРАНТІЯ ДО 10 РОКІВ
вертикАль
тел.: 417-4310 446-0308

ЗАОЧНЕ НАВЧАННЯ
Всього за 4 місяці, ЗАОЧНО, не виходячи з дому, без обмежень за віком та освітою Ви отримаєте:
■ ПРОФЕСІЮ БУХГАЛТЕР
високооплачувану і перспективну
■ СВІДОЦТВО
державного зразка
■ РЕКОМЕНДУЮЧИЙ ЛИСТ
для швидкого влаштування на роботу
Пишіть за адресою: 310001, м. Харків, пр. Московський, 138-А/596459993, ХФЕІ, Заочне відділення "Бухгалтерський облік"

Ліцензія Мін. освіти №321 від 22.11.95
Вам будуть обов'язково надіслані правила прийому і порядок навчання
Харківський Фінансово-Економічний Інститут

В Арбітражному суді м. Києва (252030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) перебуває справа № 14/190, порушена за заявою Промінвестбанку України, про визнання банкрутом спільного україно-білоруського підприємства «Ісіда» р/рахунок 2467221 у Головному операційному управлінні Промінвестбанку України, МФО 300012, юридична адреса: 252039, м. Київ, вул. Кіквідзе, 17.

Заяви з майновими претензіями до боржника, а також заяви санаторів надсилати до Арбітражного суду м. Києва в місячний термін з дня опублікування оголошення в газеті.

В Арбітражному суді м. Києва (252030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) перебуває справа № 15/104, порушена за заявою Промінвестбанку України, про визнання банкрутом відкритого акціонерного товариства «Фірма «Кебос», р/рахунок 4467533 в Головному операційному управлінні Промінвестбанку України, МФО 300012, юридична адреса: 253094, м. Київ, вул. Попудренка, 52.

Заяви з майновими претензіями до боржника, а також заяви санаторів надсилати до Арбітражного суду м. Києва в місячний термін з дня опублікування оголошення в газеті.

ОАО "Макеевский труболитейный завод"
ТРУБЫ ЧУГУННЫЕ
- напорные диаметром 65 - 400 мм;
- канализационные диаметром 50,100,150 мм;
и более 50 позиций фасованных соединительных частей к ним;
- тела мелющие: шары,слаги.
г. Макеевка: тел./факс (06232)9-52-23,9-53-68.
(044)294-60-52, (0432)27-07-42, (03422)4-05-61
(0612)32-08-61, (0482)32-81-92, (04622)7-49-66

Арбітражний суд Хмельницької області (м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) порушив справу N 37-Б/4 про визнання банкрутом малого науково-виробничого підприємства «Якість» (280000, м. Хмельницький, вул. Свободи, 36, кім.501), розрахунковий рахунок 1644021 у Хмельницькій обласній дирекції «Укрсоцбанку», МФО 315018.

Претензії кредиторів приймають у місячний термін з дня публікації оголошення.

ООО «РОМАН» сообщает о своей ликвидации с 06.08.1997 г.

Відкрите акціонерне товариство «Пан»

повідомляє своїх акціонерів, що перші загальні збори відбудуться 10 жовтня 1997 р. об 11.00 за адресою: м. Дніпродзержинськ, п-т Перемоги, 35, у приміщенні кінотеатру «Мир».

Реєстрація учасників зборів з 9-ї години.

Порядок денний:

1. Інформація правління ВАТ за підсумками 1996 року.
2. Про зміни та доповнення до статуту ВАТ «Пан». Затвердження статуту ВАТ у новій редакції.
3. Затвердження внутрішніх документів ВАТ і передача частини належних зборам прав до компетенції правління.
4. Вибори до органів управління ВАТ.
5. Різне.

При собі мати паспорт або інший документ, що посвідчує особу, для представників акціонерів — відповідне доручення, для представників неповнолітніх —документи, що підтверджують батьківство чи опікунство.

Телефони для довідок: (8-056-92) 6-17-17, 6-84-37.

Портрет

«В них той же дух і чарівна краса...»

Молодого, красивого, владного, пристрасного — такого Богдана Хмельницького не малював ніхто. А Віктор Клименко, вдивившися крізь тумани століть у лави української козацької старшини, побачив його саме таким і намалював.

І саме такого Богдана Хмельницького побачили позаторік у древньому Чигирині учасники урочистостей, присвячених 400-річчю з дня народження творця Української козацької держави. З портрета пензля Віктора Клименка, встановленого на стадіоні, гострим, вольовим поглядом дивився на нащадків великий чигиринець.

Козацька тематика — одна з найулюбленіших у творчості черкаського художника Віктора Клименка. На персональній виставці, котра нещодавно відбулася у Черкаському художньому музеї з нагоди 65-річчя митця, особливу увагу шанувальників його таланту привернули масштабні полотна «Битва під Корсунем», «На шляхах століть», «Максим Кривоніс», «Іван Сірко». До речі, вже згадуваний портрет Богдана Хмельницького, тільки зменшений, прикрашає хол «Голосу України». Цю роботу подарувала редакції з нагоди п'ятирічного ювілею газети Черкаська обласна держадміністрація.

Окреме місце у творчості В. Клименка посідає портрет Василя Симоненка, написаний до 50-річчя з дня народження «витязя української поезії». Це — той Симоненко, котрий кров'ю свого серця написав: «На цвинтарі розстріляних ілюзій уже немає місця для могил...»

Любить Віктор Іванович, як, напевно, більшість майстрів пензля, малювати жіночі портрети. Для нього кожна жінка — красуня. З неабиякою теплотою написані майстром портрети доньок-художниць Ганнусі та Оксани, дружини Ніни Михайлівни, співачок Раїси Кириченко та Діани Матющенко, поетеси Людмили Тараненко та журналістки Катерини Таран. Однак «найпотаємніша» любов Віктора Клименка — портрети сільських жінок, серед яких і його рідна баба Хведоська. Вона, відчайдушна отаманша гуляйпільських степів, співуча мадонна хутора Веселого — то світ дитинства художника, з якого він узяв усе найкраще, притаманне нашому народові.

Давній друг митця, поет Микола Негода присвятив його останнім пейзажам схвильовані рядки: «В туманній шалі далич неповторна, гладінь води вбирають небеса, такі ж як на Клименкових полотнах, в них той же дух і чарівна краса...»

Чимало чудових робіт В. Клименка придбали картинні галереї США, Франції, Німеччини, Нідерландів, Польщі, Югославії. А його поетичний, пісенно-замріяний пейзаж «Хата у місячну ніч» представляє Україну в резиденції Ради Європи.

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.

Про те, що було і буде

Тандемом — на Андріївський узвіз

Минулого тижня столична галерея «Триптих» посприяла синтезу в межах одного виставкового простору двох різних митців. Викладач Київської художньої академії Зиновій Федик представив свої скульптури, а художник із Севастополя Ярослав Миськів — асоціативну графіку. Цікаво, що киянина та севастопольця єднає ностальгія за часами спільного львівського студентства.

Дике поле гобелена

Робота Ірини Цуркан «Дике поле» — лише один з експонатів виставки робіт випускниць Миколаївської філії Київського інституту культури, які щойно одержали дипломи про набуття фаху художниць-майстринь. Уже в самих назвах гобеленів, що стали одночасно й дипломними роботами молодих ткаль, — прагнення відтворити культуру, традиції й природу рідного краю в різні історичні часи: «Скіфські могили», «Сокіл-Род», «Великий степ», «Оберіг», «Джерело». Фахівці вважають, що в Миколаєві зароджується своя оригінальна школа декоративно-прикладного мистецтва, й остання виставка гобеленів — тому яскраве підтвердження.

Георгій ВОРОТНЮК.

Миколаїв.

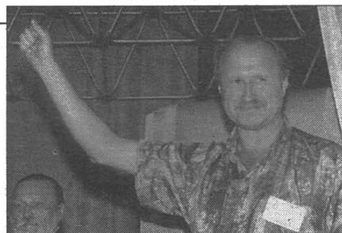
Фестиваль з відкритою душею

Відкритий український фестиваль дитячого, юнацького та молодіжного кіно «Кришталеві джерела» відбудеться в Сумах вже вдосте. Кінофестивалю з такою історією нема більш ніде: адже перші «Кришталеві джерела» почали роботу 19 серпня 1991 року, коли путчисти ГКЧП вивели на вулицю танки. Деякі автори навіть зняли свої фільми з програми, побоюючись репресій. Але фестиваль тоді все ж відбувся! І з того часу він відкривається саме 19 серпня, нагадуючи, що танки безсилі проти мистецтва.

Директор фестивалю, його душа — це Ілля Фоменко, чия цілорічна робота цілком віддана оцим п'яти фестивальним дням. Постійні спонсори — ВО «Свема», «Корона» (шоколад!), Міністерство сім'ї та молоді, сумський завод «Насосенергомаш», чиїм табором відпочинку користуються молоді кінематографісти.

Були спроби створити подібний фестиваль у Києві та Одесі, але прижився він саме у тихих Сумах. Що ж, французькі Канни — теж не столиця. Але саме у таких затишних містах «кіношники» й знаходять справжню творчу ауру. Торік до Сум привезено роботи двадцяти п'яти кіноклубів з усієї України, учасників було понад 200 чоловік, продемонстровано більш як 70 фільмів. Якщо у вас нема готового фільму — не біда, просто приїжджайте з камерою й можете стати учасником спеціального «бліц-конкурсу». Отже, «Кришталеві джерела» чекають на кіномитців та спонсорів. А початок фестивалю, як завжди, — 19 серпня.

Володимир СЕРДЮК.

На знімку: Ілля Фоменко, оргсекретар Асоціації діячів кіноосвіти України, директор «Кришталевих джерел».

Погода на вихідні

16 — 17 серпня в Україні невеликі короткочасні дощі, грози. У західних областях переважно без опадів. Вітер західний та північно-західний, 5 — 12 метрів за секунду. Температура вночі 6 — 12, вдень 18 — 23 градуси тепла.

На Київщині в суботу часом дощі, грози. У неділю без опадів. Вітер північно-західний, 7 — 12 метрів за секунду. Температура вночі 7 — 12, удень 18 — 23 градуси вище нуля.

Український гідрометцентр.

Астрологічний прогноз на 18—24 серпня

Діловим чоловікам і активним діловим жінкам рекомендовано дещо змінити імідж, інакше ваші партнери чинитимуть на вас тиск. Якщо не хочете йти на поступки, тримайте при собі подробиці своїх справ. В одязі віддавайте перевагу насиченим, контрастним тонам. Уникайте пастельних кольорових поєднань.

Овен (21.03 — 20.04). Найуспішнішими для Овнів будуть середа й четвер, а також перша половина п'ятниці. У вас з'явиться реальна можливість дуже далеко і швидко просунути свої справи. Однак не варто розголошувати одразу всі ваші наміри.

Телець (21.04 — 20.05). Ваші справи йтимуть цілком гладко. Однак народженим у середині травня не варто розраховувати на легкий успіх протягом робочого тижня. Будьте готові до того, що для досягнення мети потрібно буде багато зусиль.

Близнята (21.05 —21.06). Розширюйте масштаби діяльності, розпочатої протягом двох попередніх тижнів, — результати обіцяють перевершити всі сподівання. Намагайтеся приймати практичні рішення і не ширяти під хмарами.

Рак (22.06 — 21. 07). Найкращим днем цього тижня обіцяє бути вівторок, 19 серпня. Із середи загостриться ваша вразливість, через що трохи неадекватно сприйматимете те, що відбуватиметься. Будьте активні у вихідні дні, можете багато чого досягти.

Лев (22.07 — 22.08). Якщо раніше ви шукали партнерів для співробітництва, то саме час продовжити переговори. Висока ймовірність досягти вигідних домовленостей з іноземними компаньйонами.

Діва (23.08 — 22.09). Весь тиждень у Діви мине під знаком роботи. Ваші успіхи визначатимуться тим, якою мірою успішно впораєтеся з повсякденними обов'язками. Будьте якомога раціональніші.

Терези (23.09 — 22.10). Можливі перепади настрою, які спричинять певну нестабільність у справах. Багато що залежатиме від уміння стримати свої емоції, надто у період після повного місяця 18 серпня.

Скорпіон (23.10 — 22.11). Скорпіонам важко поєднувати роботу і домашні справи, хоча саме від цього уміння й залежатиме ваш успіх. Намагайтеся не залишити поза увагою нічого важливого. Для жовтневих Скорпіонів п'ятничні несподіванки кращі за несподіванки в суботу.

Стрілець (23.11 — 21.12). Найуспішніші для вас —середа, четвер і п'ятниця. Скористайтеся зі сприятливого моменту — і досягнете максимальних результатів.

Козерог (22.12 — 20.01). Для матеріального успіху скористайтеся вашим становищем у суспільстві та авторитетом в обраній справі. Несприятливою буде друга половина робочого тижня. Порадують вихідні: 23 і 24 серпня.

Водолій (21.01 — 19.02). Не дуже затишно почуватимуться Водолії, яким доведеться діяти самостійно. Все залежатиме від успіху групи, з якою ви пов'язані. Удачу гарантує збіг ваших і чужих інтересів.

Риби (20.02 — 20.03). Рибам краще не розпочинати нові справи, а зачекати на сприятливіші обставини. Ваша виняткова інтуїція дасть відчути, де саме вам слід опинитися в потрібний момент. Краще покластися на долю.

Афіша вихідних днів

• *Київ*

Національний художній музей: виставка однієї ікони — «Синайські гори»; живопис Олександра Жерноклюєва.
Галерея «36»: живопис, графіка, колаж Бориса Єгіазаряна.
Ательє «Карась»: фотовиставка Олександра Друганова.
Галерея «Лада»: міський пейзаж Костянтина Колобова і Дмитра Даниша; виставка живопису Дмитра Нагурного.
Галерея «Ірена»: реалістичний живопис Петра Зикунова.
Галерея «Київська Русь»: виставка живопису і графіки Василя Дідика.
Галерея «Кольори»: виставка акварелей Людмили Щукіної.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Перший заступник головного редактора А. ГОРЛОВ.
Редколегія: С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), А. ГОРЛОВ (перший заступник головного редактора), О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л.БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С.ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 254064.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0312152.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.